

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

చంద్రమామ

మార్చి 1989

***Every child's
best friend***

JUNIOR

Q

U

E

S

T

New
monthly
English
children's
magazine

Where finding out is fun

A CHANDAMAMA VIJAYA
COMBINES PUBLICATION

A SUPER BARGAIN

A SUPER BARGAIN FOR OUR FIRST SUBSCRIBERS!

A Whole year's JUNIOR QUEST for Rs **50**- only

HURRY NOW and Send Your
Money Order / Postal Order / Demand Draft
to M/s. DOLTON AGENCIES
CHANDAMAMA BUILDINGS
VADAPALANI
MADRAS 600 026

చదవండి

చదివించండి!

వనితల ప్రగతిని ప్రతిబింబిస్తూ
పద్నాలుగు సంవత్సరాలుగా
అబాలగోపాలాన్నీ ఆకట్టుకుంటున్న
ఏకైక మాసపత్రిక

వనిత

ఇప్పుడు కొత్త గెటప్‌తో,
ఎక్కువ పేజీలతో
మరింత ఆకర్షణీయంగా వెలువడుతోంది!

వనిత

ప్రగతిని కోరే ప్రమదల మాసపత్రిక

విడి ప్రతి వెల: రూ. 4.00

సంచిక: రూ. 48.00

వివరాలకు:

విజయామిక్ హౌస్, చందమామ బిల్డింగ్, మద్రాసు-600 026

చందమామ

మార్చి 1989

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

చందమామ కబుర్లు	 9	నెహ్రూకథ-3	 35
బహుమానం	 10	అయాచితధనం	 39
కోడలిఎన్నిక	 11	కృష్ణావతారం-19	 43
విషపుమిఠాయి	 17	ఒకేగుంట-ఒకేదేవుడు	 51
ఐదుప్రశ్నలు—4	 19	మోసగాళ్ళగురువు	 53
రాజయోగం	 27	లంకెబిందెలు	 59
సవతితల్లి	 34	ప్రకృతివింతలు	 63

విడి ప్రతి: 3-00

సంవత్సర చందా: 36-00

మీ పాపాయికి అందించండి సెరిలాక్ లాభం

తొలిసారిగా ఘన పదార్థాలను ఇస్తూ

4 నెలల నుంచీ మీ పాపాయికి పాలతోబాటు ఘన పదార్థాలు
తావాలి సెరిలాక్ లాభాన్ని అందించండి.
పోషకాహార లాభం : సెరిలాక్ ప్రతి మోకాదులోనూ మీ
పాపాయికి కావలసిన పోషక పదార్థాలు, ప్రోటీన్లు,
కార్బోహైడ్రేట్లు, కొవ్వు పదార్థాలు, విటమిన్లు, ఖనిజాలు అన్నీ
ఉన్నాయి. అన్నీ సమ పోకర్లో ఉన్నాయి.
యిటి లాభం : పాపాయిలకు సెరిలాక్ రుచి ఇష్టం.
సమయం ఆదా లాభం : సెరిలాక్ ముందుగా వండివడి,
దానిలో పాలు, పంచదార ఉన్నాయి. దానిని వెచ్చటి నీటిలో
తరిపిస్తే వారు.
ఎంవిక లాభం : ఎంచుకునేందుకు మూడు రకాల సెరిలాక్
వుండి.
మీ పాపాయికి సమతుల్యంలో పోషకాహారాన్ని
అందించేందుకు, తయారుచేయటంలో పరిశుభ్రతను
పాటించేందుకు, డబ్బా మీద సూచనలను జాగ్రత్తగా
పాటించండి.

6 మాసాలు నించీ

4 మాసాలు నించీ

6 మాసాలు నించీ

ఉచితం
సెరిలాక్ టేబీ కేర్ బుక్
వ్రాయండి సెరిలాక్
పోస్ట్ బాక్స్, పెం 3
న్యూ డిల్లీ 110008

సెరిలాక్ రక్షణ: పోషకాహారంలో పరిపూర్ణం-ఎంతో రుచికరం

విజయచిత్ర

ఇంటిల్లిపాదినీ ఆనందింపజేసే
సకుటుంబ సినీ మాసపత్రిక

విజయచిత్ర

ఇప్పుడు మరింత ఆకర్షణీయంగా
సైజులో... గెటప్‌లో... శీర్షికలలో
కొత్తదనాన్ని సంతరించుకుని
వెలువడుతోంది!

వెంటనే ఓ కాపీ కొని చదవండి
ప్రతి ప్రతీ చదివి దాచుకుని
చదివింపజేసే పత్రిక
ఇదేనని మీరే అంటారు!!

విడిప్రతి:

రూ.4/-

సంవత్సర చందా:

రూ.48/-

వివరాలకు:

విజయా బుక్ హౌస్,

చందమామా బిల్డింగ్స్, మద్రాసు—600026

చేందమామ

సంస్థాపకుడు : 'చక్రపాణి'

సంచాలకుడు : నాగిరెడ్డి

ఈ నెల బేతాళకథ ["రాజయోగం"] కు ఆధారం. ఎన్. శివనాగేశ్వరరావు రచన. మనిషి సుఖజీవనానికి అవసరం అయిన వాటిల్లో, ముఖ్యమైనది ధనం. పనినారితనం లాటి అవగుణాలు లేకుండా, ధనార్జన చేస్తూ, దాన్ని పొదుపుగా వాడుకోవడంలో, మనిషి ఎంతో విజ్ఞత ప్రదర్శించాలి. "అయాచితధనం" అన్న కథ ఇందుకు మంచి ఉదాహరణ.

అమరవాణి

మూర్ఖస్య పంచ చిహ్నాని, గర్వ దుర్వచసీ తథా,
హరీ చాప్రియ వాదీ చ, పరోక్షం వైవమవ్యతే.

[గర్వమూ, దురుసుగా మాట్లాడడం, మొండితనం, ఇతరులను చులకనగా చూడడం, ఎదుటివారి భావాలను హేళనచేయడం— ఈ ఐదూ మూర్ఖుల లక్షణాలు]

సంపుటి 84

మార్చి '89

సంచిక 3

విడి ప్రతి : 3-00

::

సంవత్సర చందా : 36-00

జెమ్స్ బాండ్ సాహస గాథలు !

జెమ్స్ బాండ్ అందరిలాగే మేల్ పోవటానికే... జెమ్స్ బాండ్!

నారదు బాండ్... జెమ్స్ బాండ్!

ఈసారి తన పని బాగా సులువు అవుతున్నాడు జెమ్స్ బాండ్! అతని చెయ్యికిందా ట్రా-మోటోహాకీర్, అతని రిమోట్ పాల్సలానీ క్రథాన కథారాయానికి చెప్పడం.

హా, వారిద్దరికీ లేవీయడం, బయటపడటం ట్రాక్ క్లో మూలా ద్వారానే పొందివున్నారనీ, రెట్టజీవుడం కనీసం ఎదురుచూస్తున్నారనీ!

అలాగే పట్టుకోవాలి!

భావనలో భావనా తప్పుడు తప్పుల నెలకొన్నాయే, ప్రపంచ దుష్టశక్తి ప్రచారంలా వదులుంది!

ఎవరో వెంటాడుతున్నారని.

మనం ఈ రిమోట్ పాల్సలానీ పోలీస్ కు తెలిపాలి.

జెమ్స్ బాండ్ తన జెమ్స్ కాం పోలీసులను...

అయితే దుండలం దుండలమేస్తున్నాడు!

హా నిజంగా ఉన్నాడు జెమ్స్ బాండ్. అతని జెమ్స్ బాండ్ నాశనమైన సమయం వచ్చింది!

బయటపడకండి ట్రాఫిక్ లో!

జెమ్స్ కాం పోలీసుల పనిమీద జెమ్స్ దుండలం అశాంతి ముంచెక్కింది!

అయ్యో తప్పుంది బాక్స్ కాం... ట్రాక్ క్లో మూలా మీద మళ్ళీ విధ్వంసం సాధించాడు జెమ్స్ బాండ్. పోలీసుల రక్షణమందింది.

ఛనీల్!

తన తల్లికి సాహసాలకు మళ్ళీ నిర్ధారణపడి జెమ్స్ బాండ్. అతని సాహసాలన్నీ పాం పట్టుకుంటుంది.

క్రొడమతన జెమ్స్
జోరుజోరుగా పకవకలు, పికపకలు!

చందమామ కబుర్లు

చరిత్రపూర్వయుగపు మత్స్యం!

హిందూ మహాసముద్రంలో వరికోరనలు జరుపుతూన్న జపాన్ శాస్త్రజ్ఞులకు ఒక వింత చేప దొరికింది. దానికి మాటాడే శక్తి గలక వున్నట్టుయితే, మనిషి పుట్టుక గురించి దాని తాత ముత్తాతలు చెప్పిన విషయాలు తెలియజేసి వుండేది. కోరిలోని బరువుగల ఈ చేప, ఎప్పుడో నశించిపోయిందని దావించబడుతూన్న కోల్ కాంత్ మత్స్య సంతతికి చెందినది.

ఎగిరే పళ్ళాలు!

1988 వ సంవత్సరం అక్టోబర్ 3 వ తేదీన, ఆకాశంలో గుండ్రటి వింత పళ్ళాలు ఎగరడం చూసినట్టు, బ్రెజిల్ దేశానికి చెందిన ముగ్గురు వైమానికులు తెలియజేశారు.

నెపోలియన్ ఉత్తరం!

1903 వ సంవత్సరం డిసెంబర్ 7 వ తేదీన నెపోలియన్ బోనాపార్ట్ తన నేనానికి రాసిన ఒక ఉత్తరం వేలానికి రానున్నది. ఇంగ్లాండును జయించే వరకం గురించి అతడా ఉత్తరంలో రాశాడు. తమ ఓడలు ఈజిప్టుకేసి వెళుతూన్నట్టు మధ్యపెట్టి, హఠాత్తుగా ఇంగ్లాండును ముట్టడించాలని అతడు ఉత్తరంలో తెలియజేశాడు.

అతి ప్రాచీనమైన సంగీత వాద్యం!

ఒరిస్సా రాష్ట్రంలోని బొలాంగీర్ జిల్లాలో అతి ప్రాచీనమైన సంగీత వాద్యం కనుగొనబడింది. అదొక రాతి రిఫోఫోన్.

బహుమానం

ఒకనొక జమీందారు, దానకస్తుడుగా పేరు పొందాడు. ఇతరులు తనతేమాత్రం ఉవకారం చేసినా, వాళ్ళకు ఏదో బహుమానంగా యిస్తేగాని, ఆయనకు తృప్తిగా వుండేదికాదు.

ఒకసారి, జేబులో వున్న ఇరవై వరహాల నంగతి మరిచిపోయి, ఆయన బట్టలుతికేవాడికి చొక్కా వేశాడు. మర్నాడు వాడు, జమీందారు దగ్గరకు వచ్చి, “అయ్యా, చొక్కా జేబులో వున్న యీ ధనం, తమరు మరిచిపట్టున్నారు!” అంటూ ఇరవై వరహాలు ఆయన కిచ్చాడు.

“ఇంత నిజాయితీ గల పనివాళ్ళు చాలా అరుదు. ఇదుగో, ఈ పది వరహాలు బహుమానంగా తీసుకో!” అన్నాడు జమీందారు.

మరొకసారి, జేబులో వున్న పది వరహాల నంగతి మరిచి, ఇతర బట్టలతోపాటు చొక్కాను బట్టలుతికేవాడికి పంపించాడు.

మర్నాడు వాడు, జమీందారు దగ్గరకు వచ్చి, “మీరు చొక్కాజేబులో మరిచిపోయిన ఐదు వరహాలు యివిగోనండి!” అంటూ ఆయన కిచ్చాడు.

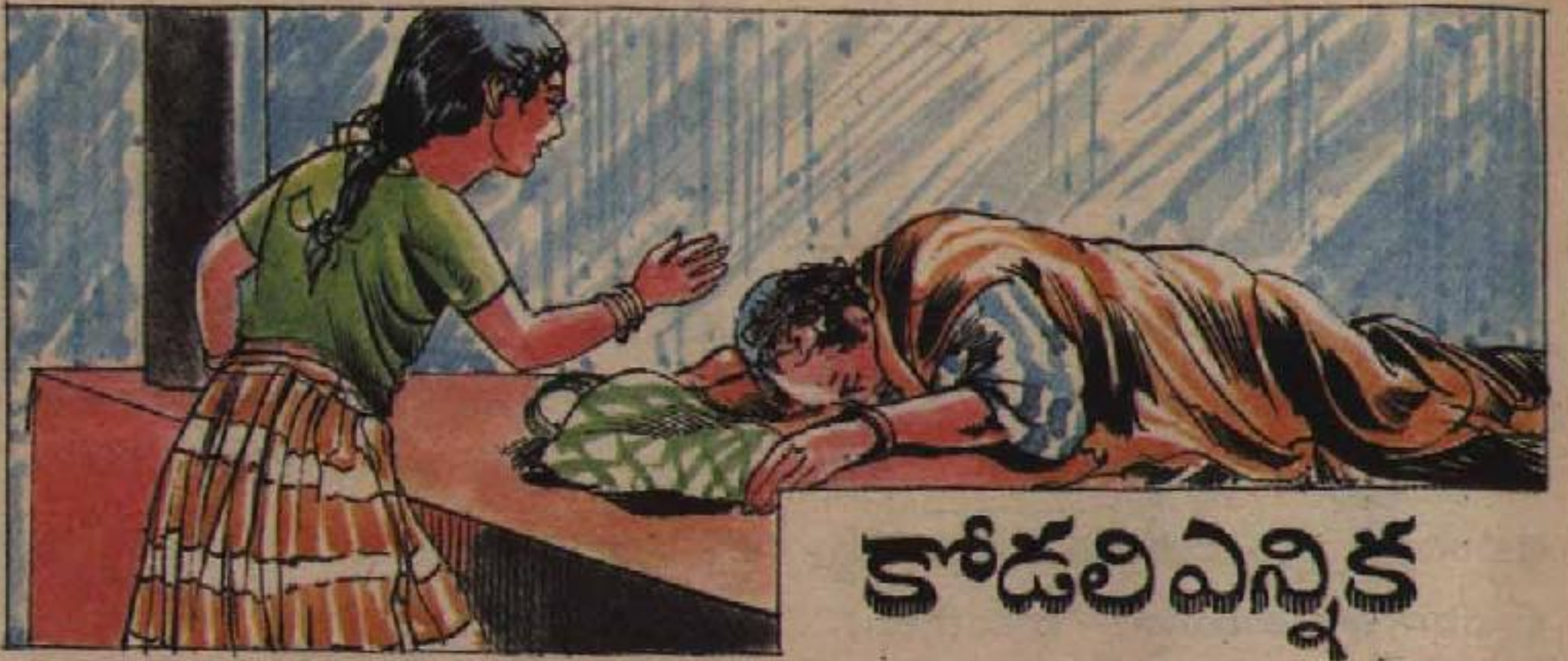
జమీందారు ఏదో గుర్తు తెచ్చుకుంటూ, “చొక్కాజేబులో పది వరహాలుండాలను కుంటాను!” అన్నాడు.

“అయ్యా, ఎలాగూ అందులో సగం, నాకు బహుమానంగా యిస్తారని, ముందుగానే తీసుకున్నాను,” అన్నాడు బట్టలుతికేవాడు.

చీటికిమాటికి, బహుమానాలు యివ్వడం మంచిది కాదని తెలుసుకున్న జమీందారు, తన అలవాటు మార్చుకున్నాడు.

—చి. రఘురామరాజు

కోడలి ఎన్నిక

కరుణ పేరుకు తగినట్టే, కరుణహృదయం గల పిల్ల. అమ్మాయి వయసు ఎనిమిదేళ్ళే అయినప్పటికీ, చుట్టూ వున్న పరిస్థితులు ఆమెకు వయసుకు మించిన పెద్దరికం ఆబ్బేలా చేశాయి.

కరుణ ఏడాది పిల్లగా వుండగానే తల్లి పోయింది. తండ్రి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. సవతితల్లి కాపరానికి వస్తూనే, పసిపిల్లను సాకడానికి చీదరించుకున్నది. అయినా తప్పేది లేదు గనక, కరుణ ఆకలికి ఏడ్చినప్పుడల్లా గుప్పెడు మెతుకులు పడెయ్యడంతో, తన బాధ్యత తీర్చుకున్నది. కరుణ ఎక్కువగా చుట్టుపక్కల ఇళ్ళవాళ్ళ ఆదరాభిమానాలతోనే పెరిగి పెద్దదయింది.

ఆ విధంగా కరుణ రోజులు వెళ్ళ దీస్తుండగా, ఒకసారి కరుణ సవతితల్లి బానకి వుట్టింట ఎవరిదో పెళ్ళి వచ్చింది.

ఎనిమిదేళ్ళ కరుణను ఒంటరిగా వదిలి వేసి, ఆమె తన కొడుకునూ, భర్తనూ తీసుకుని వుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది.

చీకటిపడేవేళ కరుణ తనకోసం అన్నం వండుకుని, ఊరగాయ వేసుకుని భోజనం ముగించింది. ఆసరికి పెద్ద వర్షం ప్రారంభమైంది. అది ఎంతకూ తగ్గేట్టు కనిపించలేదు. ఒంటరిగా వున్నది గనక, కరుణను తమ ఇంట్లో వదుకోవడానికి రావలసిందిగా పక్కింటి రాజమ్మ చెప్పింది.

కరుణ ఇంట తలుపులన్నీ జాగ్రత్తగా మూసి బైటికి వచ్చేసరికి, అరుగు మీద ఎవరో మనిషి పడివుండడం కనిపించింది. కరుణ చప్పున అతడిపద్దకు వెళ్లి తాకి చూసింది. స్పృహలేనిస్థితిలో పడివున్న అతడి ఒళ్ళు, సలసల కాగిపోతున్నది.

“అయ్యో, జ్వరం వచ్చినట్టున్నది!” అనుకున్న కరుణ, అతణ్ణి తట్టి లేపుతూ,

“బాబుగారూ! బాబుగారూ!” అని పిలిచింది.

అతను అతికష్టం మీద కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. “నెమ్మదిగా లేస్తారా. ఇంట్లోకి వెళ్దాం,” అన్నది కరుణ.

కరుణ అతడికి సాయం పట్టి ఇంట్లోకి తీసుకువచ్చి, మంచం మీద పడుకో బెట్టింది. తర్వాత పొడిగుడ్డ తీసుకువచ్చి, శుభ్రంగా తల తుడుస్తూ, “బాబుగారూ, ఒక్కసారి ఓపిక తెచ్చుకుని లేవండి. బట్టలు మార్చుకుని పడుకుందురుగాని,” అన్నది.

అమె, అతడి పక్కన పడివున్న సంచీ చూపిస్తూ, “ఇందులో మీ బట్టలున్నాయా?” అని అడిగింది.

అతడు వున్నయ్యన్నట్టు తల ఊప గానే, సంచీలోంచి కాస్త తడిపొడిగా వున్న బట్టలు తీసి, అతడికిచ్చింది.

“మీరు కాసేపు కళ్ళు మూసుకుని పడుకోండి. రెండిళ్ళ అవతలే ఆచారి గారున్నారు. ఆయన్నడిగి మందు తెస్తాను,” అని చెప్పి, కరుణ గొంగళి తల మీద కప్పుకుని బయటికి వెళ్ళింది.

అమె పదినిమిషాల్లో తిరిగివచ్చి, “ఇదిగో, ఆచారిగారు జ్వరానికని అడిగితే, యీ మందిచ్చారు. రాజమ్మత్తనడిగి వేడి పాలు కూడా తెచ్చాను. మందు వేసుకుని వేడిపాలు తాగండి,” అన్నది.

అతడు కృతజ్ఞతగా చూస్తూ, లేచి మందు వేసుకుని పాలు తాగాడు. వేడి

వేడిపాలు గొంతు దిగగానే, అతడికి పోదామనివచ్చి, నేను జబ్బుపడ్డాను," ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది.

"ఎవరమ్మా, నువ్వు? నీ పేరేమిటి?" అని అడిగాడు, కరుణ కేసి అప్యాయంగా చూస్తూ.

"నా పేరు కరుణ," అని, తనను అయితే, ఈ మామయ్యను గుర్తుచేసుకో! గురించిన వివరాలు చెప్పింది కరుణ.

ఆ తర్వాత యిద్దరూ నిద్రపోయారు. చిరునామా రాసిన కా యితం కరుణ తెలవారి కరుణ లేచేసరికే, అతను కో, అతను లేచి చాలా ఎట్టాడు.

బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

తర్వాత గురునాథం బయలుదేరి

అతడు కరుణతో, "నిన్న నువ్వెవరో పోయాడు.

నన్ను గురించి అడగనే పది సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. రు గురునాథం. పట్నంలో కరుణ యిప్పుడు పెళ్ళిడుకు వచ్చి, దు రకాల వ్యాపారాలున్నవి. చక్కని యువతిలా తయారైంది. ఈ పది డికి జబ్బుగా వుంటే చూసి సంవత్సరాల్లో కొన్ని సంఘటనలు జరి

చివ్వావుగానె లేదు. నా నాకు నాలుగై ఒక స్నేహి

గాయి. కరుణ సవతితల్లి. హఠాత్తుగా జబ్బు చేసి చనిపోయింది. కరుణకు అమె మాతామహుడి ద్వారా, అనుకోకుండా కొంత ఆస్తి కలిసివచ్చింది.

ఇలా వుండగా—ఒక వేసవి కాలపు మధ్యాహ్నపు టెండ తీవ్రంగా వున్నవేళ, కరుణ భోజనం ముగించుకుని వచ్చే సరికి, బయట ఆరుగు మీది నుంచి ఎవరిదో మూలుగు వినబడింది. కరుణ వచ్చి చూసేసరికి, అక్కడ ఒక ఎనభై ఏళ్ళ వృద్ధుడు శోషిల్లి ఆయాసవదు తున్నాడు.

కరుణ అతడివద్దకు వెళ్ళి, "అయ్యో, తాతా! ఇంత ఎండలో ఒక్కడివి పస్తు

న్నావా? నెమ్మదిగా లేచి లోపలికిరా," అని అతడికి చెయ్యి అందించి లేవదీసి లోపలికి తీసుకువచ్చింది.

తర్వాత అతణ్ణి మంచం మీద పడుకో బెట్టి, చల్లని నీళ్ళలో గుడ్డతడిపి, అతడి ముఖం తుడిచి, తా గేందుకు మజ్జిగ యిచ్చింది. దానితో వృద్ధుడు తెప్పరిల్లి, "నూరేళ్ళు చల్లగా జీవించు, తల్లీ!" అని దీవించి లేవబోయాడు.

కరుణ చప్పున అపి, "ఇంత ఎండలో ఎక్కడికి వెళతావు, తాతా?" అన్నది.

ఆ ప్రశ్నకు వృద్ధుడు బెదిరినట్టు చూస్తూ, "అసలు నేనెందుకు యీ ఊరు వచ్చాననుకుంటున్నావు?" అని, తన చేతి సంచీలోంచి డబ్బు మూట తీసి కరుణకు చూపించి, "నా కొడుకు గురు నాథం, పట్నంలో పేరు బడ్డవ్యాపారి. ఈ ఊళ్ళో కొన్ని బాకీలు వసూలు చేసుకు రమ్మని, నన్ను పంపించాడు. నేను ఇల్లు చేరకపోయినా ఫర్వాలేదుగాని, సాయం త్రానికల్లా, యీ డబ్బు వాడికి చేరకపోతే ప్రాణాలు తీసేస్తాడు!" అన్నాడు.

కరుణ వృద్ధుడి మాటలు వింటూనే, ఏదో గుర్తువచ్చినదానిలా లోపలికి వెళ్ళి, పది సంవత్సరాలక్రితం గురు నాథం యిచ్చి వెళ్ళిన చిరునామా కాగితం తెచ్చి, అతడికి చదివి వినిపించి, "తాతా, యీ

గురునాథంగారేనా మీ అబ్బాయి?" అని అడిగింది.

"అవునమ్మా. వాడి చిరునామా నీ దగ్గర కెలా వచ్చింది?" అన్నాడు వృద్ధుడు.

కరుణ పది సంవత్సరాల కింద జరిగినది, అతడికి చెప్పింది.

"అలాగా! వెళ్ళి వస్తాను," అంటూ మంచం మీది నుంచి లేవబోయాడు వృద్ధుడు.

కరుణ అతణ్ణి అపి, "తాతా, ఒక్క మాట చెప్పు. ఈ వయసులో నిన్ను, నీ కొడుకు సరిగా చూడడం లేదని తేలిపోయింది. అయినా, ఆయన దగ్గరే వుండాలన్న పట్టుదలలో వున్నావా?" అని అడిగింది.

"అటువంటి పట్టుదల, నాకేమీలేదు. కన్న కొడుకే చూడనప్పుడు, నన్నీ వయసులో కూర్చోబెట్టి తిండిపెట్టేవాళ్ళే వరు?" అన్నాడు వృద్ధుడు.

"అయితే విను, తాతా! ఇప్పటికీ భోజనం చేసి హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకో. సాయంత్రం నేను, నీతోపాటు వచ్చి, నిన్ను జాగ్రత్తగా చూసుకోమని ఆయనకు చెబుతాను. ఆయన కాదుకూడ దంటే, నాతోపాటు యిక్కడికి వచ్చేయ్యి. నేనే నీ మనమరాలి ననుకుని, నా దగ్గర వుండువుగాని," అన్నది కరుణ.

"ఏ జన్మలోనో నువ్వు. నా మనమరాలివై వుంటావు. అలాగే కానీ, తల్లీ!" అన్నాడు వృద్ధుడు.

పని మీద పొరుగుూరు వెళ్ళిన, కరుణ తండ్రి రంగస్వామి సాయంత్రానికి తిరిగి వచ్చాడు. కరుణ, వృద్ధుడిని గురించి రంగస్వామికి చెప్పింది.

రంగస్వామి, వృద్ధుడితో, "బాబూ, మా కరుణ చెప్పినట్టే చేయండి," అని సలహా యిచ్చాడు.

ఆ తర్వాత ముగ్గురూ ప్రయాణమై, వృద్ధుడి ఇంటికి వెళ్ళారు. అక్కడ గురునాథం కంటబడగానే, వృద్ధుడు చిరునవ్వు నవ్వి, కరుణ చేయిపట్టుకుని ముందుకు

నడుస్తూ, "నా మనమరాల్ని వెంట
బెట్టుకువచ్చారా, గురునాథం!" అన్నాడు.

గురునాథం కరుణకేసి చూస్తూ, "నేను
గుర్తున్నానా, అమ్మా?" అని అడిగాడు.

కరుణ చిరునవ్వునవ్వి తల ఊపింది.
అంతలో పాతికేళ్ళ అందమైన యువకు
డొకడు అక్కడికి వచ్చాడు. గురునాథం,
అతణ్ణి పరిచయం చేస్తూ, "వీడు మా
అబ్బాయి శ్రీకాంతుడు," అని చెప్పాడు.

తర్వాత ఆయన సైగ చేయగానే,
శ్రీకాంతుడు అక్కడి నుంచి వెళ్ళి
పోయాడు. అప్పుడు గురునాథం—రంగ
స్వామి, కరుణలతో, "కొన్ని లక్షలకు
అస్తమింతుడైన, మా నాన్న అడిన
నాటకం, మీకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నది
కదూ! చెబుతాను, వినండి. పది సంవత్స
రాల క్రితం కరుణను చూశాను. ఆమె
శాంతస్వభావం, దయాగుణం నన్ను
ఆకర్షించాయి. నాకు శ్రీకాంతు డొక్కడే
కొడుకు. వాడి తల్లి ఆమధ్యనే పోయింది.
ఆమె ఎంతో మృదుస్వభావురాలు. అలాంటి

కోడల్ని తెచ్చుకోవాలన్నది, నా అభిలాష.
మా నాన్న పెట్టిన పరీక్షలో, కరుణ
నెగ్గింది!" అని రంగస్వామి చేయిపట్టు
కుని, "మా శ్రీకాంతుణ్ణి చూశారుగదా.
కరుణను, మా ఇంటి కోడల్ని చేయడానికి
మీరు యిష్టపడితే—అంతకన్న మార్కా
వలసిందేమీలేదు," అన్నాడు.

"మీ యిష్టమే, మా యిష్టం!"
అన్నాడు రంగస్వామి.

"అలాకాదు. కరుణ ఇష్టపడితేనే,
యీ వివాహం జరిగేది. ఏమ్మా, కరుణా!
శ్రీకాంతుడు, నిన్ను పెళ్ళాడడానికి
అంగీకారం తెలిపాడు. ఇంక నీ యిష్టం
చెప్పాలి," అన్నాడు గురునాథం.

కరుణ సిగ్గుతో తల వంచుకున్నది.
గురునాథం తండ్రి నవ్వుతూ, కరుణ చేయి
పట్టుకుని, "ఒరే, గురునాథం! ఆడపిల్ల,
యింతకంటే ఏం చెప్పగలదు?" అన్నాడు.

ఒక శుభముహూర్తాన కరుణ—
శ్రీకాంతుల వివాహం వైభవంగా జరిగి
పోయింది.

విషపు మిఠాయి

ఒకనాడు అమరపురి దేశానికి చెందిన ముగ్గురు భటులకు, పొరుగు రాజ్యమైన అశ్వదేశ గూఢచారి వినయుడు దొరికి పోయాడు. అతణ్ణి బందీగా రాజధానికి తీసుకుపోతూ, అరణ్యంలో ఒకచోట కొద్ది సేపు విశ్రాంతి తీసుకోవాలనుకున్నారు. భటులు.

వాళ్ళు, వినయుణ్ణి అక్కడ వున్న చెట్టుకు, తాళ్ళతో కట్టివేశారు. వినయుడి వద్ద భటులకు ఒక సంచి దొరికింది. ఆ సంచిలో వాళ్ళకు, ఒక పొట్లం కనిపించింది. అందులో మిఠాయి ఉండలు వున్నవి. అవి మంచి నేతి వాసనతో, వాళ్ళకు నోరూరింపసాగాయి.

వాటిని భటులు మూడు భాగాలుగా చేసుకుని, తినేందుకు సిద్ధమయ్యారు. అయితే, వాళ్ళల్లో ఒకడు, ఏదో అనుమానం కలిగినట్టు ముఖం పెట్టి,

"ఇందులో ఏదైనా విషం కలిసి వుండవచ్చు, తినకండి!" అని హెచ్చరించాడు.

భటులు మిఠాయిని తినడమా, మానడమా అన్న సందిగ్ధంలోపడ్డారు. వాళ్ళను చూసి వినయుడు నవ్వి, "మీకు లేని పోని అనుమానాలెందుకు? ఒకటి నాకు యివ్వండి," అన్నాడు.

ఒక భటుడు మిఠాయి ఉండల్లో ఒకదాన్ని, వినయుడి నోటికి అందించాడు. తర్వాత అతడికి మంచినీళ్ళు కూడాయించాడు. పావుగంటకాలం గడిచినా, వినయుడిలో ఎలాంటి మార్పులేదు. ఇది గమనించిన భటులు, తమ అనుమానానికి స్వస్తిచెప్పి, మిఠాయి ఉండల్ని సంతోషంగా తినేశారు.

కొంతసేపు తర్వాత భటులు, వినయుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని బయలుదేరారు. దారిలో ఒకచోట వినయుడు కుప్పలా కూలిపోయి,

గిలగిల తన్నుకోసాగాడు. భటులు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో అతడికేని చూడ సాగారు.

అప్పుడు వినయుడు, వాళ్ళతో, "మీరు నన్ను వదిలిపెట్టరని, నాకు తెలుసు. రాజధానికి తీసుకుపోయి, మా దేశ రహస్యాలు చెప్పమని నన్ను చిత్రహింసలకు గురిచేస్తారు. ఇలాంటి ప్రమాదం రావచ్చని నేను ముందే ఊహించి, దగ్గిర విషం కలిపిన మిఠాయి ఉండలు వుంచుకున్నాను. ఈ విషం వెంటనే కాక, కొంత ఆలస్యంగా పని చేస్తుంది. అందు పల్లనే, యింకా విషప్రభావానికి గురికాని, నా మాటలు నమ్మి, మీరు మిఠాయి తిన్నారు," అన్నాడు.

ఇది విని భటులు ముగ్గురూ కొయ్య బారిపోయారు. వినయుడికి కాళ్ళూ, చేతులూ కొట్టుకోవడం మరింత ఎక్కువయింది.

భటుల్లో ఒకడు, మిగతా ఇద్దరితో, "ఈ గూఢచారి మనను బాగా మోసగించి,

ప్రాణాలకే ఎసరుపెట్టాడు. మనం, వీడి తర్వాత గదా—విషం కలిపిన మిఠాయి తిన్నది. విషప్రభావం మన మీద పని చేయడానికి, మరికొంత సమయం పట్టవచ్చు. అయినా, యిప్పుడేం చేయడం?" అన్నాడు బెంబేలుపడిపోతూ.

"ఈ దుర్మార్గుణ్ణి యిక్కడే చాపనిద్దాం. విఆరణ్యజంతువో, వీడి శవాన్ని తినేస్తుంది. మనం ప్రాణాలు కాపాడుకోవాలి గనక, యీ చుట్టుపక్కల ఏదైనా గ్రామం వున్నదేమో చూసి, అక్కడి వైద్యుడి చేత చికిత్స చేయించుకుందాం," అన్నాడు ఇంకొక భటుడు.

ఆ వెంటనే, భటులు అక్కడి నుంచి పరిగెత్తిపోయారు. వాళ్ళు వెళ్ళిన కొంత సేపటికి వినయుడు నవ్వుకుంటూ లేచి కూర్చున్నాడు. నిజానికి, ఆ మిఠాయి ఉండల్లో విషం లేదు.

తన పథకం యింత బాగా పారినందుకు సంతోషిస్తూ, వినయుడు తన దేశ సరిహద్దులకేసి బయలుదేరాడు.

విడుదల

4

మరునాడు ధీరసింహుడు రాగానే, సులోచన అతనితో, "ఇక్కడికి యాభై యోజనాల దూరంలో నైరుతి దిక్కున ఒక మాయా పన్నీటితటాకం ఉన్నది. దాని పుట్టుపూర్వోత్తరాలేమిటి? ఇదే నా నాలుగవ ప్రశ్న." అన్నది.

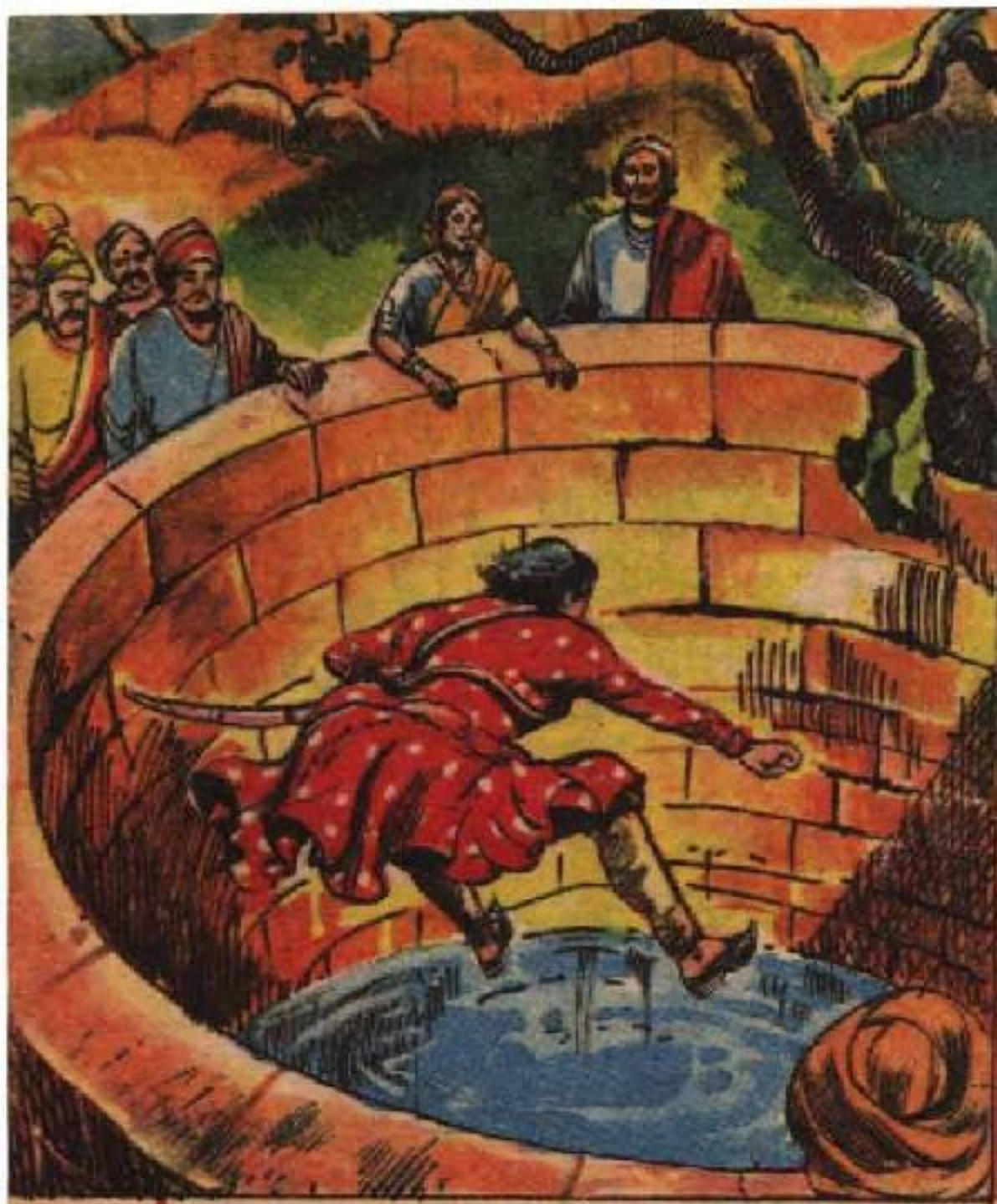
ధీరసింహుడు అమెవద్ద మూడు నెలలు గడుపుతీసుకుని నైరుతి దిక్కు కేసి పయన మయ్యాడు. ఏడు రోజులు ప్రయాణం చేశాక అతనికొక పట్టణం కనిపించింది. పట్టణం సరిహద్దులలో ఒక పాడుపడిన బావి చుట్టూ జనం మూగివున్నారు. వాళ్ళ మధ్య సంపన్నులయిన వృద్ధదంపతులు హృదయవిదారకంగా విలపిస్తున్నారు.

ధీరసింహుడు వారిని సమీపించి, సంగతి ఏమిటని అడిగాడు.

"ఈ వృద్ధదంపతుల ఒక్కగా నొక్క కుమారుడు గుణశేఖరుడు, పారంరోజుల క్రితం, హఠాత్తుగా పిచ్చైతినట్టయి, ఈ పాడుపడిన బావిలోకి దూకేశాడు. ఈ వృద్ధుల విషాదం చూడలేకున్నాము," అన్నారు అక్కడ చేరిన వారు.

"మరణం ఎవరికైనా తప్పింపరానిది కదా! మరి, జరిగిపోయినదానికింతగా విలపించడంవల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి?" అన్నాడు ధీరసింహుడు.

"అది నిజమే. కాని, గుణశేఖరుడు మరణించాడని అనుకోలేము. ఎందు

కంటే, ఇంతవరకు అతడి శవం నీళ్ళపైకి తేలలేదు," అన్నారు వారు.

ధీరసింహుడు కొంతసేపు మౌనంగా ఆలోచించి, వృద్ధదంపతులతో, "మీ కుమారుణ్ణి తెచ్చి మీకు అప్పగించే బాధ్యత నాది. నిశ్చింతగా వుండండి," అని చెప్పి, ఆ బావిలోకి దూకాడు!

అతడు బావిలో చాలాలోతుకు వెళ్ళాడు. కాలికి నేలతగిలింది. చుట్టుపక్కల పరిశీలనగా చూశాడు. ఎడమవైపున బిలంవంటి సన్నటి మార్గం కనిపించింది. అందులో ప్రవేశించి కుడివైపుకు తిరిగేసరికి, బ్రహ్మాండమైన రెండు తలుపులు గభాలున తెరుచుకున్నాయి. అతడు లోపలికి

వెళ్ళాడు. వింతవింత ఫలపుష్పాలతో విలసిల్లే ఉద్యానవనం మధ్య ఒక అద్భుత భవనం కనిపించింది. ధీరసింహుడు భవనంలోపలికి వెళ్ళాడు. భవనంనిండా వింతకాంతులు విరజిమ్మే దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. భవనం మధ్య చంద్రశిలా ఫలకం మీద కూర్చుని ఒక అపురూప సౌందర్యవతి వీణవాయిస్తున్నది. ఆమెకు ఎదురుగా మరొక ఉన్నతాసనంమీద ఒక యువకుడు కూర్చుని ఆమె పాట వింటూ తన్మయస్థితిలో వున్నాడు.

ధీరసింహుడు లోపల ప్రవేశించగానే, వీణానాదం ఆగిపోయింది. యువకుడు ఆశ్చర్యంగా ధీరసింహుడికేసి చూశాడు. అతడే గుణశేఖరుడని ధీరసింహుడు ఊహించాడు.

"గుణశేఖరా, కన్న తల్లిదండ్రులు నీ కోసం నిద్రాహారాలు మాని విలపిస్తున్నారు. నువ్వేమో ఇక్కడ హాయిగా విలాసాలతో కాలం గడుపుతున్నావు! ఇదీన్యాయమా?" అని అడిగాడు ధీరసింహుడు అతణ్ణి సమీపిస్తూ.

గుణశేఖరుడు సిగ్గుతో తలవంచుకున్నాడు.

అప్పుడు ధీరసింహుడు ఆ సౌందర్యవతితో, "నువ్వు చూడడానికి సుగుణవతిలాగా కనిపిస్తున్నావు. మనకున్న అంద

చందాలు, శక్తిసామర్థ్యాలు ఎదుటివారి మంచికి ఉపయోగపడితేనే వాటికి సార్థకత లభిస్తుంది. అయితే, నీ అందం కారణంగా గుణశేఖరుడు నీ వశమయ్యాడు. లేకలేక పుట్టిన ఒక్కగానొక్క కొడుకు కనిపించకపోయేసరికి, ఆ వృద్ధులెంతగా విలపిస్తున్నారో కాస్త అలోచించి చూడు," అన్నాడు.

ఆ మాటలకు ఆమె, "నువ్వన్నది ముమ్మాటికీ నిజం. కాని, నేను భూలోకానికి వచ్చానంటే నా దివ్యత్వం కోల్పోయి మామూలు మానవకాంతనైపోతాను. కాబట్టి, అతడు వెళ్ళి తన తల్లిదండ్రులను చూసి రావడంలో నాకెటువంటి అభ్యంతరమూ లేదు," అన్నది.

ఆమె అనుమతితో ధీరసింహుడు, గుణశేఖరుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని, వచ్చిన దారిగుండానే బావిలోకి ప్రవేశించి, అక్కడి నుంచి పైకి వచ్చాడు.

వాళ్ళను చూసి, అక్కడి వాళ్ళందరూ అనందాశ్చర్యాలతో పొంగిపోయారు. ఇక చూడలేమనుకున్న కొడుకు తిరిగి రావడంతో, వృద్ధదంపతులు అవధులు లేని అనందం పొందారు. ధీరసింహుడి ధైర్యసాహసాలనూ, పరోపకారదీక్షనూ నేరారా పొగిడి, అతణ్ణి మనసారా దీవించారు.

అక్కడినుంచి ధీరసింహుడు మళ్ళీ తన ప్రయాణం సాగించాడు. మూడు రోజులు ప్రయాణంచేశాక, అతనికి మరొక పట్టణం కంటపడింది. ఆ పట్టణంలో ఎదురుపడ్డ ఒక వృద్ధుణ్ణి పలకరించి, ధీరసింహుడు మాయా పన్నీటితటాకం గురించి అడిగాడు. అక్కడికి వెళ్ళిన వాళ్ళెవరూ తిరిగి రాలేదని, అక్కడికి వెళ్ళడం ఆత్మహత్యతో సమానమనీ చెప్పాడు వృద్ధుడు. కాని ధీరసింహుడు పట్టుదలవదలకుండా, అక్కడికి వెళ్ళే మార్గం చెప్పమని వృద్ధుణ్ణి ప్రార్థించాడు. అఖిరికి వృద్ధుడు, "ఈ పట్టణం దక్షిణ ద్వారం దాటి పది అమడల దూరం

వెళ్ళావంటే దారి రెండుగా చీలుతుంది. ఎడమవైపు కాలిబాటగుండా వెళ్ళావంటే ఒక కొండ కనిపిస్తుంది. కొండకవతల విరజాపుర రాజధానినగరం వస్తుంది. ఆ రాజు అధీనంలోనే మాయా పన్నీటి తటాకం ఉన్నదని చెబుతారు. ఆ రాజుకు మణులు మాణిక్యాలంటే వల్లమాలిన ప్రేమ. కానుకగా మణులు సమర్పించి రాజును మంచిచేసుకో. నీ కార్యం సఫలమవుతుంది," అని దీవించి వెళ్ళాడు.

ధీరసింహుడు వృద్ధుడు చెప్పిన మార్గం గుండా వెళ్ళి, కొండదాటి, అనేక అవాంతరాలను అధిగమించి, విరజానగరం చేరుకున్నాడు. రాజును సందర్శించి విలువయిన

మణిని కానుకగా ఇచ్చాడు. ఇలా వరసగా ఏడు రోజులు రాజదర్శనం చేసుకుంటూ మణులు సమర్పించుకుంటూ వచ్చాడు. అతని చర్యకు సంతోషించిన రాజు, "రోజు తప్పకుండా నువ్వు నాకు మణులు కానుకగా ఇస్తున్నావు. మరి నానుంచి ఏదైనా కోరుకో." అన్నాడు.

"తప్పకుండా నా కోరిక తీర్చగలరని మాట యిస్తే అడుగుకాను, మహారాజా!" అన్నాడు ధీరసింహుడు వినయంగా.

"ఏమాత్రం సంశయం వద్దు. ఏదైనా సరే నీ కోరిక తప్పక తీరుస్తాను, అడుగు," అన్నాడు రాజు.

"అయితే, మాయా పన్నీటితటాకం చూడడానికి నన్ను అనుమతించండి మహారాజా," అన్నాడు ధీరసింహుడు.

ఉలిక్కిపడ్డాడు రాజు. ఆ తరవాత తేరుకుని, "మాయా తటాకం చూడాలనే ఆశ నీలో కలిగించిన వారు నీ శత్రువులై వుంటారు. ఎందుకంటే ఆ మాయలో పడ్డ వారెవ్వరూ ఇంతవరకు తిరిగిరాలేదు. అందువల్ల, ఆ కోరిక వదులుకో," అన్నాడు.

కాని, ధీరసింహుడు తన పట్టుదల వదలలేదు. ఇక వేరే మార్గం లేక, రాజు ఇద్దరు భటులను పిలిచి, ధీరసింహుణ్ణి మాయా పన్నీటితటాకం వద్దకు తీసుకు పొమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు.

నగరానికి దక్షిణ దిక్కున కొంత దూరంలో ఒక పెద్ద ద్వారాన్ని నలుగురు భటులు కాపలా కాస్తున్నారు. ద్వారం సమీపంలో ఒక పలకమీద, "ప్రాణాలపై ఆశ ఉన్న వాళ్ళెవ్వరూ లోపల ప్రవేశించరాదు!" అని రాసి ఉన్నది.

కాపలా భటులు ద్వారం తలుపులు తెరిచారు. ధీరసింహుడు లోపలికి వెళ్ళగానే తలుపులు వాటంతట అవే మూసుకున్నాయి. మూడడుగులు వేసి అతడు వెనకకు తిరిగి చూశాడు. అక్కడ తలుపులూ లేవు; గోడలూ లేవు. ఎటు చూసినా వికాలమైన మైదానం కనిపించింది. కొంతసేపటికి పొడవాటి జడతో ఒక విచిత్ర రూపు డొకడు ఎదురువచ్చి,

ధీరసింహుడికి నమస్కరించి, "ఇక్కడికి వచ్చినవారికి పన్నీటి తటాకంలో స్నానం చేయించడమే నా వృత్తి" అన్నాడు.

ధీరసింహుడు అతనివెంట నడిచాడు. కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి, ఒక బ్రహ్మాండమైన భవనం, ఆ భవనం మధ్య పరిమళాలు వెదజల్లే పన్నీటి తటాకం కనిపించింది. వచ్చినవాడు, ధీరసింహుడికి అతటాకాన్ని చూపుతూ, "అందులోకి దిగి మధ్యకు వెళ్ళు, నేనూ వస్తాను." అన్నాడు.

ధీరసింహుడు తటాకంలోకి దిగాడు. మోకాళ్ళవరకే నీళ్ళున్నాయి. విచిత్ర వ్యక్తి గట్టుమీదున్న చెంబు తీసుకుని, నీళ్ళలోకి దిగి మూడు చెంబుల నీళ్ళు

ముంచి, ధీరసింహుడి తలపై పోశాడు. మూడవ చెంబు నీళ్ళు పోసిన వెంటనే విచిత్ర వ్యక్తి మాయమయ్యాడు. క్షణ క్షణానికి నీళ్ళు పొంగుతూ ధీరసింహుడి గొంతువరకు వచ్చాయి. అతడు పైకి చూశాడు. తటాకంమీది పై కప్పుకు ఒక గొలుసు వేలాడడం కనిపించింది. ఒక్క ఊపుతో ఎగిరి ఆ గొలుసును పట్టుకున్నాడు. మరుక్షణమే 'డామ్మ'ని శబ్దం వినిపించింది. చుట్టుపక్కల కటిక చీకటి అలముకున్నది. ఏమి జరుగుతున్నదో తెలుసుకోవడానికి ధీరసింహుడు అటూ అటూ చూశాడు. భవనమూ లేదు; పన్నీటి తటాకమూ లేదు. అతడొక పచ్చిక మైదా

నంలో నిలబడివున్నాడు. అమితాశ్చర్యంతో అతడు మరికొంత ముందుకు నడిచాడు. అక్కడ అతనికొక ఎత్తయిన చిన్న మండపం కనిపించింది. దాని చుట్టూ అనేక చలువరాతి విగ్రహాలున్నాయి. మండపానికి కొంత దూరంలో చదునుగా నున్న బండమీద ఒక ధనుస్సు, మూడు బాణాలు గల అమ్మలపాదీకనిపించాయి.

ధీరసింహుడు మండపాన్ని సమీపించాడు. మండపం మధ్య ఒక బంగారు పంజరం వేలాడుతున్నది. పంజరంలో పంచవన్నెల రామచిలుక ఉన్నది. మండపం గోడకు అమర్చబడి వున్న రాతి పలకలో ఇలా రాసి ఉన్నది: ఐదువందల సంవత్సరాలకు పూర్వం అమరతేజ మహారాజు ఈ ప్రాంతానికి వేటకు వచ్చాడు. ఆయనకు ఇక్కడ అపురూపమైన జీవమణి దొరికింది. ఆ మణి తన అసంతరం, అర్హత గల వారికే చెందాలన్న ఉద్దేశంతో, తన మాయాశక్తితో పన్నీటితటాకం— పరిసర ప్రదేశాన్ని సృష్టించి మణిని భద్ర పరిచాడు. బండమీద ఉన్న ధనుస్సు తీసుకుని, పంజరంలోని చిలుక ఎడమ కన్నును మూడు బాణాలతో కొట్టగలిగిన వారు ఈ మాయను జయించి, జీవమణిని సాధించగలరు. లేనివారు చలువరాతి శిలగా మారిపోతారు!

ధీరసింహుడు వెంటనే, బండమీది
 ధనుస్సు అందుకుని, బాణం ఎక్కు పెట్టి
 చిలుక కంటికేసి కొట్టాడు. బాణం గురి
 తప్పింది. మరుక్షణమే అతడు మోకాళ్ళ
 వరకు రాయిగా మారిపోయాడు. అతడు
 విమాత్రం భయపడకుండా రెండవ బాణం
 కూడా పదిలాడు. కాని, అది కూడా
 చిలుకకు తగలలేదు. అతడు నడుము
 వరకు రాయిగా మారిపోయాడు. అప్పుడు
 పంజరంలోని చిలుక కిలకిలానవ్వి,
 "ధీరసింహా, నీకెందుకీ వృథా ప్రయాస.
 నన్ను కొట్టడం నీకు సాధ్యం కాదులే."
 అన్నది పరిష్కాసంగా.

ధీరసింహుడు పట్టువదలకుండా గురి
 చూసి మూడవ బాణం పదిలాడు. అది
 సరాసరి చిలుక ఎడమ కంటికి తగిలింది.
 అంతే! పిడుగుపడినట్టు బ్రహ్మాండమైన
 శబ్దం వినిపించింది. ఒక్క క్షణం ఉరుము
 లతో మెరుపులతో భూమి అదిరినట్టయింది.
 కొంతసేపటికి మండపమూ, పంజరమూ
 ఏదీ కనిపించలేదు. ఆ ప్రాంతమంతా

వెన్నెలతో నిండిపోయింది. కొంతదూరంలో
 అపురూపమైన జీవమణి ధగధగ మెరుస్తూ
 అతని దృష్టి నాకర్పించింది. అతడామణిని
 తీసుకుని చలువరాతి విగ్రహాలకు తాకిం
 చాడు. వెంటనే విగ్రహాలు రాజకుమారులుగా మారి, మాయనుంచి తమకు
 విముక్తి గలిగించిన ధీరసింహుడికి కృతజ్ఞ
 తలు తెలియజేసి, తమ తమ దేశాలకు
 పయనమయ్యారు.

ధీరసింహుడు కౌశాంబీనగరం తిరిగి
 వచ్చి, మాయా పన్నీటి తటాకం పుట్టు
 పూర్వోత్తరాలు తెలుసుకోవడంలో తనకు
 ఎదురయిన అనుభవాలన్నిటినీ సులోచ
 నకు వివరించాడు. అంతా విన్న సులోచన,
 "నువ్వు చెప్పినదంతా నిజమే. నీకారణంగా
 పన్నీటితటాకం మాయనుంచి విముక్తి
 పొందిన రాజకుమారులందరూ నీ ధైర్య
 సాహసాలను దేశదేశాలలో చాటు
 తున్నారు. రేపు వచ్చావంటే ఆఖరిదయిన
 ఐదవ ప్రశ్న చెబుతాను." అని అతణ్ణి సాగ
 నంపింది. — (ముగింపు వచ్చేసంచికలో)

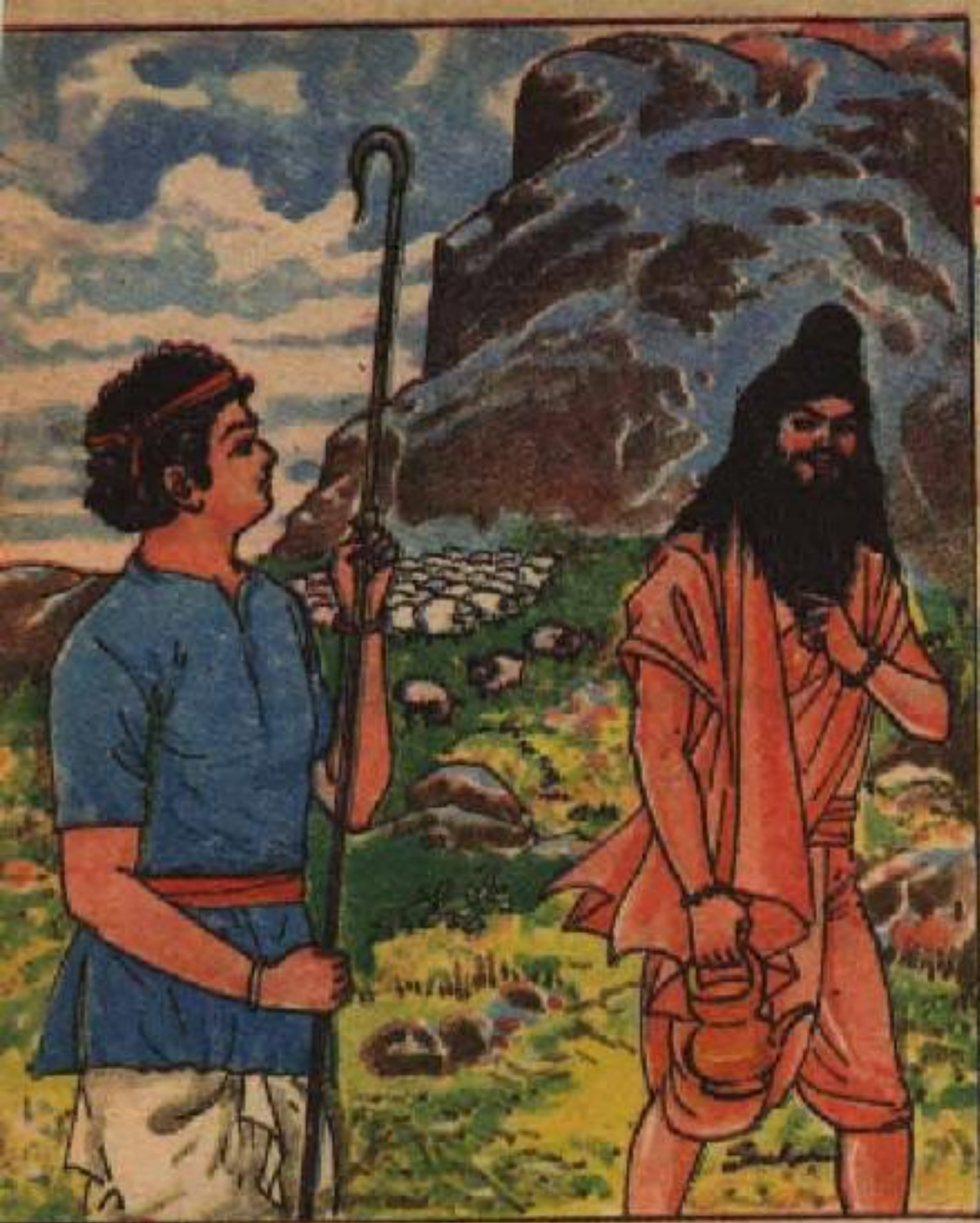

రాజయోగం

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, చేపట్టిన కార్యం. ఎంతటి కఠినశ్రమల కైనా ఓర్చిసాధించి తీరాలనే, నీ పట్టుదల అభినందనీయం. ఒక్కొక్కసారి పరిస్థితుల ప్రభావం కారణంగా, సాధించదలచిన కార్యానికి మించిన రెట్టింపు ఫలితం కలగవచ్చు. దాన్ని గుర్తించగలిగిన వివేకం, సమయస్ఫూర్తి లేకపోతే, మనిషి నిరీరామోకాలడ్డిన జడుడనిపించుకుంటాడు. శివుడనే గొర్రెలకాపరి, ఇలాంటి పనే చేశాడు. నీకు శ్రమ తెలియకుండా వుండేందుకు అతడి కథ చెబుతాను, విను," అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు :

బేతాళ కథలు

శాంతిపురిరాజ్యంలోని ఒక పల్లెలో, శివుడనే గొర్రెలకాపరి యువకుడుండే వాడు. వాడు మంచి ధైర్యశాలి. వాడికి నా అనేవారివరూ లేరు. రోజూ ఊరివాళ్ళ గొర్రెలను, పల్లెకు దూరంగా వున్న కొండ వద్దకు తోలుకుపోయి, మేపు కొస్తూండే వాడు.

ఒక రోజు, శివుడు కొండదాపున గొర్రెలను మేపుతూండగా, ఒక ముని కొండ దిగివస్తూ కనిపించాడు. ఆ కొండ మీదికి మనుమలెవరూ వెళ్ళేవాళ్ళుకాదు. కారణ మేమంటే—ఆ కొండ ముండ్రపాదలతో, విషసర్పాలతో నిండివుండేది. అలాంటి కొండ మీది నుంచి ముని, పూల మీది

నుంచి నడిచి వస్తున్నట్టు దిగిరావడం చూసి, శివుడు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ముని కొండ దిగిపోతూ, శివుడివైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు. శివుడు, ఆయనకు రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు.

ముని, వాణ్ణి ఆశీర్వదించి, "నాయనా, శివా! నీకు రాజయోగం వున్నది. నెల రోజులు తిరిగేసరికి, నీవు ఒక రాజ్యానికి రాజు వవుతావు. అందుకు సిద్ధంకా!" అని ముందుకు సాగిపోయాడు.

ముని మాటలు శివుడికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించాయి. గొర్రెలకాపరి అయిన తను రాజు కావడమా! కాని, కొంచెంసేపు ఆలోచించాక, వాడికి ముని మాటలు సత్యం కానున్న వనిపించింది. వాడు ఊళ్ళోకి వెళ్ళి, కొందరికి జరిగిన సంగతి చెప్పాడు. వాళ్ళు, శివుణ్ణి పిచ్చివాణ్ణి చూసినట్టు చూసి పొట్ట చెక్కిలయేలా నవ్వుకున్నారు.

అయితే, శివుడి మాటలు విన్న శరధుడనే దర్బీవాడు, వాణ్ణి అటవట్టించాలని, "ఒరే, శివా! నువ్వు, కాబోయే రాజువు కదా. ఇలాంటి చిరుగులదుస్తులతో తిరగ్గాడదు. రాజు ధరించే దుస్తుల్లాంటివి కుట్టిపెడతాను. నీ దశ తిరుగుతుంది," అన్నాడు.

శివుడు తాను దాచుకున్న డబ్బంతా ఖర్చుచేసి, ఖరీదైన బట్ట కొని, దర్జీ కిచ్చాడు. దర్జీ వాడికి రాజోచితమైన దుస్తులు కుట్టి యిచ్చాడు. వాడి రాజు వేషం చూసి, ఊరి జనమంతా నవ్వు సాగారు.

మల్లయ్య అనే వస్తాడు, శివుడితో, "నీకు మల్లయుద్ధం తెలుసా?" అని అడిగాడు.

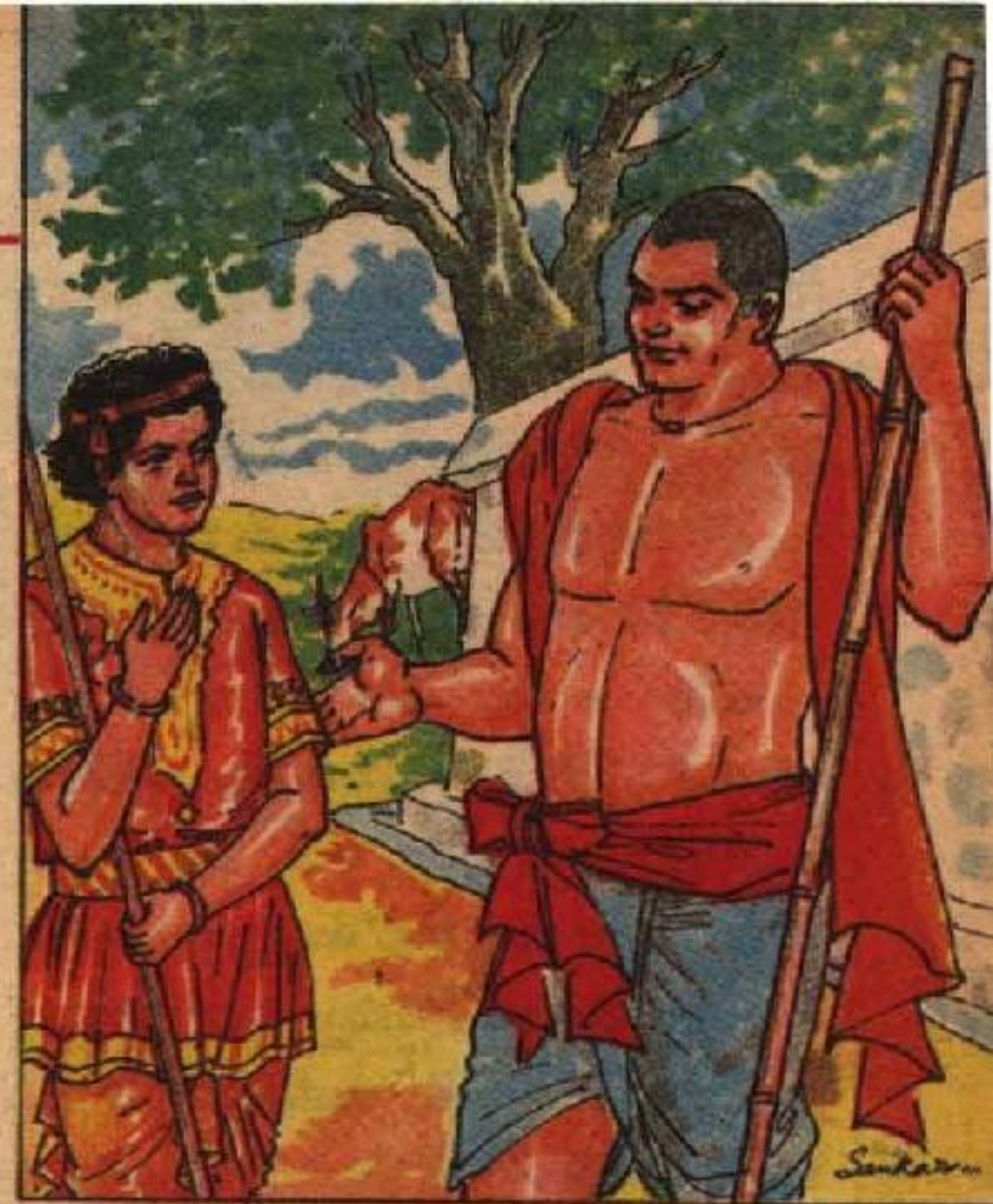
శివుడు తెలియదన్నాడు.

"నీకు కత్తియుద్ధం కూడా తెలియదు. కనీసం నీ దగ్గర కత్తి కూడా లేదు. నీవేం రాజువి?" అని వస్తాడు, వాణ్ణి హేళన చేశాడు.

శివుడు, ఆ ఊళ్ళో కర్రసామూ, కత్తి యుద్ధం నేర్చే విశ్వవర్మ అనే అతడి దగ్గరకుపోయి, "నేను కాబోయే రాజును! కత్తియుద్ధం నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నాను," అన్నాడు.

విశ్వవర్మ నవ్వుకుని, "దానిదేముంది. నీకొక కత్తి అవసరం. ముందు దాన్ని సంపాదించు," అన్నాడు.

ఊన్న డబ్బంతా ఖర్చుచేసి, రాజు ధరించే దుస్తులు కుట్టించాను! ఇప్పుడు కత్తి సంపాదించడం ఎలా? అని శివుడు ఆలోచిస్తూ, కమ్మరిపని చేసే భైరవుడి దగ్గరకుపోయి, "భైరవా, నేను కాబోయే

రాజును! మంచి కత్తికటి చేసిపెట్టు. నేను రాజును కాగానే మంచి బహుమానం యిస్తాను," అన్నాడు.

భైరవుడు కూడా నవ్వుకుని, "శివుడా, నా గొర్రెలు ఆరు తప్పిపోయాయి. కాస్తంత వెదికిపెట్టు. నీకు తప్పక కత్తి తయారుచేసి యిస్తాను," అన్నాడు.

శివుడు గొర్రెలను వెదుకుతూ, ఊరు దాటి చాలా దూరం వెళ్ళాక, ఒక చింత తోపులో అవి కనిపించాయి. వాటిని తోలు కుని తిరిగి వస్తూండగా, మార్గమధ్యంలో వాడికొక రథం ఎదురైంది.

ఆ రథంలో, శాంతిపురిరాజ్యం యువ రాణి నలంద, చెలికత్తలతో ప్రయాణమై

పోతున్నది. అమె, రాజువేషంలో వుండి గొర్రెలను తోలుకువస్తున్న శివుణ్ణి చూసి, రథం. ఆపించి, కిందికి దిగుతూ ఫక్కున నవ్వి, "ఏ దేశపు రాజకుమారుడివి? యిలా గొర్రెలను తోలుకుపోతున్నావేమిటి?" అని ప్రశ్నించింది.

అమె అందం చూసి ముగ్ధుడయిన శివుడు, "నేను ప్రస్తుతానికి, ఏదేశపు రాజకుమారుణ్ణి కాను. కాని, నెల రోజుల లోగా, రాజును కాబోతున్నాను. నేను రాజునైన తర్వాత, నిన్ను పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నాను. నీకు అంగీకారమేనా?" అని అడిగాడు.

ఆ మాటలకు ఆగ్రహించిన నలంద, వెంట వున్న భటులను, "ఈ మూర్ఖుణ్ణి

బంధించి తీసుకురండి!" అని ఆజ్ఞాపించి, తిరిగి రథం ఎక్కింది.

రాజభటులు, శివుడి పెడరెక్కలు విరిచికట్టి, తమతో తీసుకుపోసాగారు. కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి వాళ్ళకు శరాబంది అనే, పర్వతాకారుడైన రాక్షసుడు ఎదురు పడ్డాడు. అతడి తల మీద కిరీటం వున్నది. ఒంటి నిండా బంగారు ఆభరణాలున్నవి. నడుం నుంచి ఖడ్గం వేళ్ళాడుతున్నది. ఎడమచేతిలో, రత్నాలు పొదిగిన గద వున్నది.

రాక్షసుణ్ణి చూస్తూనే, రాజభటులూ, చెలికత్తెలూ, రథసారథి పారిపోయారు.

పెడరెక్కలు విరిచికట్టబడి వున్న శివుడితో, శరాబంది, "ఓయీ, మానవా!

వీరిక బందీవయ్యావు, ఏం తప్పు చేశా వేమిటి?" అన్నాడు.

శివుడు ఏమాత్రం భయపడకుండా, "నేనేం తప్పు చేయలేదు," అని జరిగిన దంతా రాక్షసుడికి చెప్పాడు.

అది విన్న శరాబంది, నలంద వంక చూసి, "యువరాణీ, నేను శరాబంది అనే రాక్షసరాజును. భూలోకంలోని మంచిని తెలుసుకుని, దాన్ని మా లోకంలో అమలుచేయాలని, ఇక్కడికి వచ్చాను. అదృశ్యంగా వుండి, ఈ మనిషిని ముని దీవిం చడం దగ్గర నుంచి, అంతా గమనిస్తూనే వున్నాను. సరే, ఇతడు నీతో అన్న మాటల్లో, తప్పేమీ నాకు కనిపించడం లేదు. తాను రాజయాక, నీకు అంగీకారం

అయితే, అప్పుడు నిన్ను పెళ్ళాడతా నన్నాడు. అతడి మీద, ఎందుకంతగా ఆగ్రహించావు?" అని ప్రశ్నించాడు.

నలంద కోపంగా, "అతడు గొర్రెల కాపరి, నేను రాకుమార్తెను! ఈ మధ్య, మా తండ్రి హఠాత్తుగా మరణించడంతో, నేనే ఈ రాజ్యానికి వీలికనయ్యాను. ఏమాత్రం వీరుడి లక్షణాలు లేని ఇతడు, నన్ను పెళ్ళాడగోరడం సహించరానిది," అన్నది.

అబవాబుకు రాక్షసుడు నవ్వి, "కార్య దీక్ష, పట్టుదలా వుంటే, వీరుడిగా మారడం ఎంతసేపు! పక్షం రోజుల్లో ఇతడిని, మహావీరుడిగా తీర్చిదిద్దగలను. అప్పుడు ఇతణ్ణి పెళ్ళాడగలవా?" అని అడిగాడు.

నలంద ఒకక్షణం మౌనంగా పూరు కుని. తర్వాత, "నా రాజ్యం మీద, సంహార పురి రాజు విక్రమసింహుడు అక్రమంగా దాడిచేశాడు. ఇతడు, ఆ విక్రమసింహుణ్ణి పారదోలగలిగితే, పెళ్లాడతాను." అన్నది.

రాక్షసుడు సరేనన్నట్టు తల ఊపాడు. నలంద అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయింది. పక్షిరోజులు గడిచేసరికి, రాక్షసుడు, శివుణ్ణి గదాయుద్ధం, ఖడ్గచాలనం మొదలైన విద్యలలో సుశిక్షితుణ్ణి చేశాడు.

తర్వాత రాక్షసుడూ, శివుడూ కలిసి విక్రమసింహుడు సైన్యంతో వున్నచోటుకు వెళ్ళారు. రాక్షసుణ్ణి చూసి, అతడి సైన్యం చెల్లాచెదురైంది. విక్రమసింహుడు కత్తి

దూసి శివుడి మీదికి వచ్చాడు. కొద్దిసేపు పోరు జరిగాక, విక్రమసింహుడి చేతి కత్తి ఎగిరి దూరంగా పడింది. అతడు గుర్రం మీద పారిపోయాడు.

మర్నాడు రాక్షసుడు శివుడితో కలిసి, నలంద వద్దకు వెళ్ళి, "విక్రమసింహుణ్ణి శివుడు ఓడించాడు. అతడు గుర్రం మీద తన రాజధాని కేసి పారిపోయాడు," అని చెప్పాడు.

"విక్రమసింహుణ్ణి ఓడించిన ఘనత, శివుడిది కాదు. నిన్ను చూసి, అతడి సైన్యం చెల్లాచెదురైంది. ఆ బెదురులో యుద్ధం చేసిన విక్రమసింహుణ్ణి ఓడించడం, అంత గొప్ప విమీ కాదు," అన్నది నలంద.

అందుకు రాక్షసుడు, "నీవు తెలివైన దానివే! కాని, నీ రాజనీతితంత్రాన్ని మాత్రం, మా మీద ప్రయోగించకు," అన్నాడు.

నలంద ఏదో చెప్పబోయేంతలో, భటు డొకడు అక్కడికి వచ్చి, "మహారాజీ, విక్రమసింహుడు, గుర్రం మీది నుంచి పడి మరణించాడు. అతడి దుష్టపాలనతో విసిగిపోయిన మంత్రి, రాజోద్యోగులూ, ప్రముఖులూ—అతణ్ణి ఓడించిన శివుణ్ణి, తమ రాజుగా చేసుకోవాలని నిర్ణయించు కున్నట్టు, వార్త వచ్చింది," అని చెప్పాడు.

ఇది విన్న నలంద, శివుడివైపు సిగ్గు పడుతూ చూసి, "నిన్ను వివాహమాడడానికి, నాకెలాంటి అభ్యంతరం లేదు," అన్నది.

రాక్షసుడు పెద్దగా నవ్వి, "మా రాక్షసులు, మీ మానవులకన్న ఉదారబుద్ధులనిపిస్తున్నది!" అని, శివుణ్ణి, "ఈ వివాహం, నీకు యిష్టమే గదా?" అని ప్రశ్నించాడు.

"నేనీమెను వివాహమాడను!" అన్నాడు శివుడు నిండుకంతంతో.

రాక్షసుడు, శివుడి భుజం తట్టి, "భళీ, మానవా! నీది చాలా వివేకవంతమైన నీర్ణయం. నువ్వు రాజుగా రాణించగలవు!" అని, అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, శివుడు నలందను వివాహమాడివుంటే, సంహృతితోపాటు, శాంతిపురికి కూడా రాజైవుండేవాడు. అలాంటి మంచి అవకాశాన్ని, అతడు జారవిడుచుకోవడం

మందబుద్ధి అనిపించుకోదా? అలాంటివాణ్ణి, రాక్షసుడు మెచ్చుకోవడాన్ని ఏమనాలి? ఈ సందేహానికి సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావే, నీ తల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "నలంద పెద్ద స్వార్థపరురాలు. దాడి చేయవచ్చిన విక్రమసింహుణ్ణి, శివుడు ఓడించినా, కుంటిసాకులతో అతణ్ణి వివాహమాడనిరాకరించింది. ఆ శివుడే సింహపురికి రాజయ్యాడని వినగానే, జంకుకొంకులు లేకుండా, అతణ్ణి వివాహమాడడానికి సమ్మతి తెలిపింది. దీనితో శివుడు, అమెలోని స్వార్థపరత్వాన్నీ, అధికారవ్యామోహాన్నీ గుర్తించి, అమెను వివాహమాడనిరాకరించాడు. రాక్షసుడు ఇది గ్రహించి, శివుణ్ణి మెచ్చుకున్నాడు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. —(కల్పితం)

సవతితల్లి

సాహిత్యం మీద అభిమానం వుండే ఒకావిడ, తన సవతికొడుకును, కన్నకొడుకు కంటే ఎక్కువగా ప్రేమించి పెద్ద చేసింది. అవిడ పోషణలో అతడొక గొప్ప కవి అయ్యాడు.

సవతితల్లుల దుర్మార్గాలను విమర్శిస్తూ, అతడు రాసిన వ్యంగ్య కావ్యానికి మంచి పేరొచ్చింది. చివరకు రాజుగారు అతణ్ణి సన్మానించి గొప్ప బహుమానం కూడా యిచ్చాడు. దానితో అతడు ఇంటికి వచ్చి, సవతితల్లి పాదాలకు నమస్కరించాడు.

అప్పుడామె, అతడితో, “నాయనా, లోకంలో సవతితల్లులంటే, అనలే చిన్నచూపున్నది. నిన్ను నేను ఎంత ప్రేమగా పెంచాను కదా! మాలాటి వాళ్ళ మీద చులకన అభిప్రాయం కలిగేలా, కావ్యాన్ని రాయడం భావ్యమా?” అని కంటనీరు పెట్టుకున్నది.

“క్షమించమ్మా! లోకంలోని సవతితల్లులందరూ నీలా వుండివుంటే నేనీ కావ్యాన్ని రాసే వాణ్ణి కాదు. సాహిత్యం వల్లనే కదా, నీవు సంస్కరించబడి దేవతలా మారింది. మిగిలిన సవతి తల్లుల సంగతేమిటి?” అని అతడు సవతితల్లి కంటనీరు తుడిచాడు.

ఆ తల్లి హృదయం ఆనందంతో పొంగిపోయింది. —డా॥ రాజిచెర్ల గురురామప్రసాద్

నెహ్రూకథ-3

జవహర్లాల్ 1907 వ సంవత్సరం ఉన్నత విద్యాభ్యాసం కోసం హర్ నుంచి కేంబ్రిడ్జ్ చేరుకున్నాడు. అక్కడ విజ్ఞానశాస్త్రం అభ్యసించినప్పటికీ, అతడు చరిత్ర, రాజకీయ, ఆర్థికశాస్త్రాల పట్ల ఎంతో ఆసక్తి కనబరచేవాడు.

భారతదేశం నుంచి వచ్చే వారై పత్రికలను అతడు ఆసక్తితో చదివేవాడు. ముఖ్యంగా తీవ్రవాదులయిన బాల గంగాధరతిలక్, శ్రీ అరవిందుల స్వదేశి ఆదర్శభావాలు అతని మెంటాలో ఆకర్షించాయి. అతని తండ్రి మోతీలాల్ మితవాదవర్గానికి చెందిన నాయకులలో ఒకరుగా వుండేవారు.

అనాడు కేంబ్రిడ్జ్ లో నివసించే భారతీయులు 'మజ్లీస్' అనే సంస్థను స్థాపించి, నాటి రాజకీయ పరిస్థితులను తరచూ చర్చించేవారు. జవహర్లాల్ ఆ సభలకు వెళ్ళి, వాళ్ళ ఉపన్యాసాలను అలకించేవాడు. కాని, సంకోచం కారణంగా అతడెప్పుడూ ఉపన్యసించలేదు.

1909 వ సంవత్సరం వేనవిలో బవహర్ లాల్ తన తండ్రితోపాటు ఐరోపా దేశాలు పర్యటించాడు. అతడు మొట్ట మొదటి సారిగా బెర్లిన్ లో విమానం చూశాడు. ఆ విమానంలో కొంట్ జెప్పిలిన్ వచ్చాడు. అతనికి జర్మనీ రాజు కైసర్ స్వాగతం పలికాడు.

1910 వ సంవత్సరం కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వ విద్యాలయంలో పట్టభద్రుడు డయ్యాక, బవహర్ లాల్ నార్వే వినోదయాత్ర చేశాడు. ఆ సమయంలో ఒకనాడతడు ఒక ఐరోపా మిత్రుడితో కలిసి నదీ స్నానానికి వెళ్ళాడు. మంచు గడ్డలా చల్లగా వున్న నీళ్ళు తగలగానే అతని కాళ్ళు చేతులు జివ్వుమన్నాయి. ఏటా వాలు నదీ ప్రవాహంనుంచి, ఆ మిత్రుడు బవహర్ లాల్ ను కాపాడాడు.

ఆ తరువాత, బవహర్ లాల్ లండన్ లో న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. 1912లో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టభద్రుడై భారత దేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. ప్రజ్ఞావంతు డయిన తన కుమారుడు, న్యాయవాద వృత్తిలో తనకు తగిన వారసుడు కాగల డని మోతీలాల్ పరమానందం చెందాడు.

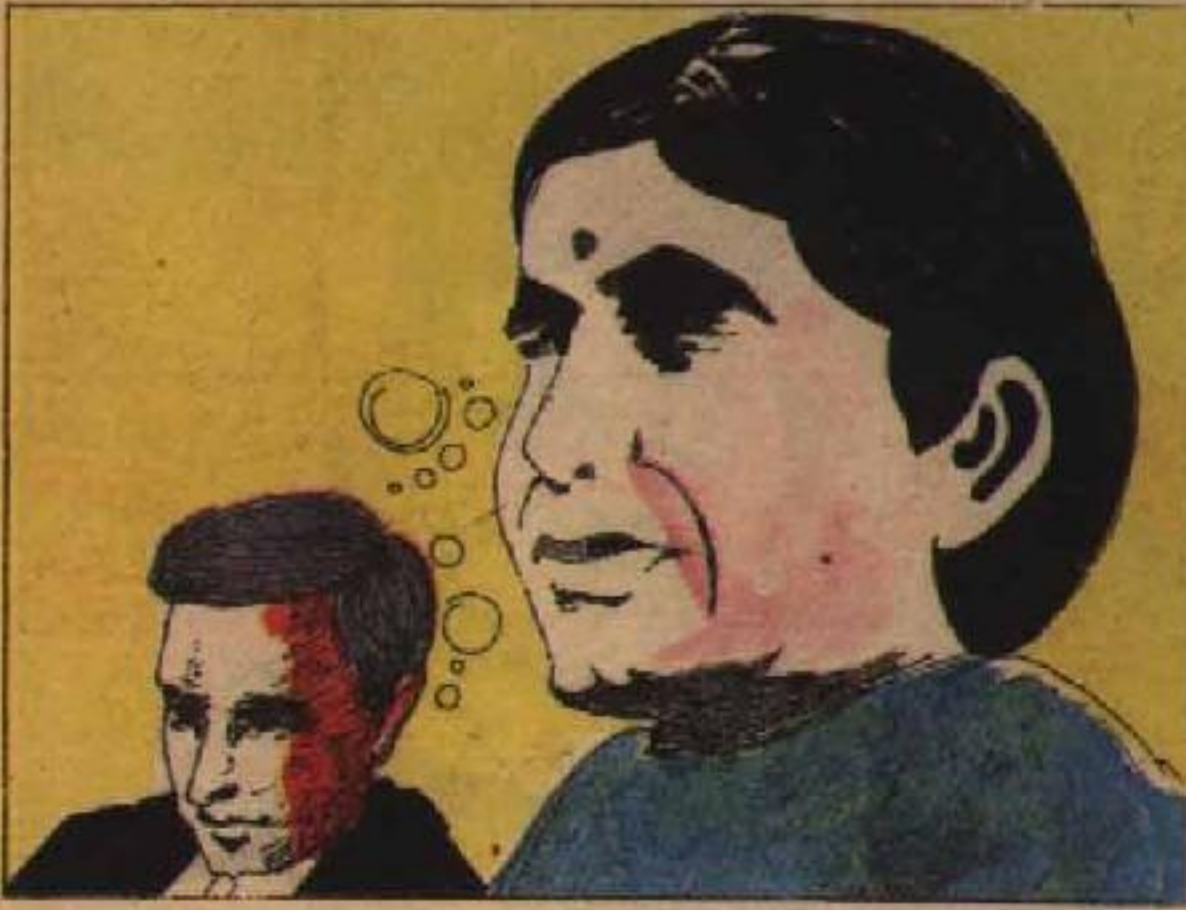
స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చిననాటి నుంచి, జవహర్‌లాల్ రాజకీయాలలో ఆసక్తి కనబరచసాగాడు. 1912వ సంవత్సరం బంకిపూర్‌లో జరిగిన కాంగ్రెస్ మహాసభలకు హాజరయ్యాడు. ఆ సభలలో ఒక్క గోపాలకృష్ణగోఖలే మాత్రమే అతణ్ణి ఆకట్టుకోగలిగాడు.

జవహర్‌లాల్ ఉన్నత న్యాయస్థానంలో న్యాయవాది వృత్తిని ప్రారంభించాడు. అయినా, ఎక్కువ ఆసక్తి కనబరచలేదు. అతడు తరచూ వేటకు వెళ్లేవాడుగాని, జంతువులను చంపడానికి ఇష్టపడేవాడుకాదు. ఒకనాడు గాయపడ్డ జింకపిల్ల కిందపడి, పెద్ద పెద్ద కళ్ళతో దీనంగా చూడడం చూసి, జాలిపడినాటి నుంచి వేట మానుకున్నాడు!

1916వ సంవత్సరం లక్నో కాంగ్రెస్ సభలలో, జవహర్‌లాల్ గాంధీజీని మొట్టమొదట చూశాడు. దక్షిణాఫ్రికాలో బ్రిటిష్‌వాళ్ళు, భారతీయులపట్ల కనబరచిన దురన్యాయాన్ని ఎదుర్కొని పోరాడిన గాంధీజీని చూసి, జవహర్‌లాల్ ఎంతో సంతోషించాడు.

జవహర్‌లాల్‌ను చాలా ఆకర్షించిన మరొక ప్రముఖవ్యక్తి—అలహాబాదులో అనేక ఉపన్యాసాలిచ్చిన శ్రీమతి నరోజినాయుడు. అతిత్వరలో జవహర్‌లాల్ ఒక దృఢమైన జాతీయవాదిగా రూపొందాడు.

1916 వ సంవత్సరం వనంత పంచమి నాడు, ఢిల్లీలో జవహర్‌లాల్‌కు కమలతో వివాహం సంప్రదాయ బద్ధం గానూ, వైభవోపేతంగానూ జరిగింది. జవహర్‌లాల్ పూర్వీకుల స్వస్థలమైన కాఝ్మీర్‌లో, నూతన వధూవరులు కొన్నాళ్ళు గడిపి వచ్చారు.

జవహర్‌లాల్ తన బంధువుతో కలిసి లడక్ ప్రాంతానికి వెళ్ళాడు. అమర్ నాథ్ అ నమీపంలోనే వుందని భావించి, ఇద్దరూ ఒక కొండ మీదికి వెళ్ళారు. హఠాత్తుగా కాలుజారి, జవహర్‌లాల్ ఒక పగులులోకి దిగబడిపోయాడు. వెంటనే బంధువు, పెద్ద కాడు ఒకటి వినర డంతో దానిని పట్టుకుని పైకి వచ్చి, జవహర్‌లాల్ గండం నుంచి బయట పడ్డాడు.

—(ఇంకావుంది)

అయాచితధనం

పూర్ణయ్య అనే వాడికి, దూరపుబంధు వెకడు చచ్చిపోతూ, అస్త్రీలో పాతికవేల వరహాల వాటా యిచ్చాడు. అది తెచ్చు కునేందుకు, వాడు పొరుగువారు వెళ్ళాడు. అక్కడ వాడి అదృష్టాన్ని చాలామంది మెచ్చుకున్నారు. ఆ మెచ్చుకోళ్ళు అతడిలో, అనుమానాన్ని రేకెత్తించాయి !

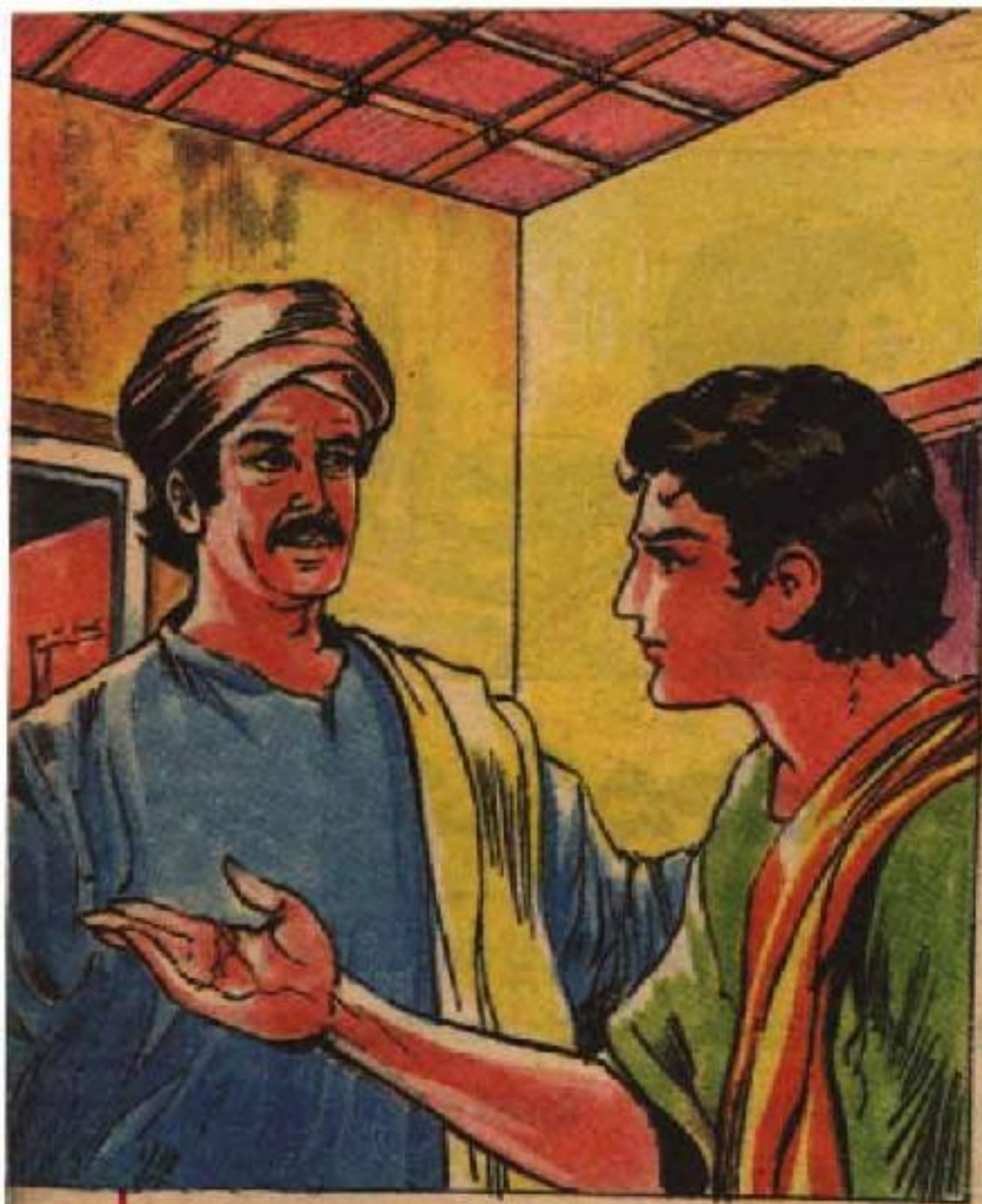
పూర్ణయ్య తన గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణం అవుతూండగా, నారయ్య అనే వాడు కలిసి, “అయ్యా, మీ ఊళ్ళో వుండే పుల్లయ్య కూతురు, మా అబ్బాయికి నచ్చింది. వచ్చే నెలలో పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టించమని, నేను చెప్పినట్టు అయనకు చెప్పండి,” అన్నాడు.

సరేనని, పూర్ణయ్య అయాచితంగా, తనకు లభించిన పాతికవేల వరహాలతో ఇంటికి వెళ్ళి, ఆ డబ్బును రహస్యంగా ఒకచోట పాతిపెట్టాడు.

తర్వాత వాడు, పుల్లయ్య ఇంటికి వెళ్ళి, “నాఅంత దురదృష్టవంతుడు, యీ ప్రపంచంలో వుండడు. కష్టపడి బతికేవాడికి, అయాచితంగా పాతికవేల వరహాలు వచ్చాయి గదా, బోలెడు పొలం కొనుక్కుని సుఖంగా జీవించవచ్చును కున్నాను. కానీ, దారిలో నన్ను దొంగలు దోచేశారు. దానితోపాటు, నేను కూడబెట్టుకున్న డబ్బు నూరువరహాలూ పోయాయి. ఇప్పుడు రోజులెలా గడుస్తాయో తెలియడం లేదు !” అంటూ లబోదిబో మన్నాడు.

పుల్లయ్య జరిగిందానికి బాధపడి, “ఇంతవరకూ నీకూ, నాకూ అట్టే స్నేహం లేదు. మనం బంధువులమూ కాదు. నీ డబ్బు పోయిన విషయం, నాతో ఎందుకు చెప్పుకుంటున్నావు ?” అని అడిగాడు.

అప్పుడు పూర్ణయ్య, “అయ్యా, నా గొడవలోపడి అసలు విషయం మరిచే

పోయాను. నీకో శుభవార్త! నీ కూతురుకు పెళ్ళి కుదిరింది." అని నారయ్య చెప్ప మన్న సంగతి చెప్పాడు.

మల్లయ్య ఎంతో సంతోషంగా, "ఇంత హుంచి వార్త తెచ్చావు. నీకు, నేనే విధంగా సాయపడగలను?" అన్నాడు.

"నాకొక నూరు వరహాలు అప్పుగా యివ్వు. ఒక ఏడాదిలోగా, నీ అప్పు తీర్చేస్తాను," అన్నాడు పుల్లయ్య.

"నూరువరహాల బాకీ తీర్చడానికి, ఏడాది కావాలా?" అన్నాడు పుల్లయ్య అశ్చర్యంగానూ, అనుమానంగానూ.

"విను, పుల్లయ్యా! పాతికవేల వరహాల ఆస్తి కలిసొచ్చిందనగానే, నాలో ఎన్నో

అశలు రేగాయి. బోలెడుపొలంకొనుక్కుని, స్వంతంగా వ్యవసాయం చేయాలను కున్నాను. ఆ డబ్బు పోయినా యిప్పుడు స్వంతంగా వ్యవసాయం చేయాలని, నాకు పట్టుదలగా వున్నది. నిన్నడిగినట్టే నలుగుర్నీ తలో నూరు వరహాలూ అడిగి, నాలుగెకరాల భూమి కొనుక్కోవాలను కుంటున్నాను," అన్నాడు పూర్ణయ్య.

"పొలం సరిగ్గా పండకపోతే, ఏం చేస్తావు?" అన్నాడు పుల్లయ్య.

"రెండువేల వరహాలు ఖరీదు చేసే, ఇల్లుంది నాకు. ఆ ఇల్లమ్మేసి బాకీలు తీర్చేస్తాను," అన్నాడు పూర్ణయ్య.

ఇంటి విషయం వినగానే పుల్లయ్య కాదు, ఇంకా చాలామంది పూర్ణయ్యకు ధైర్యంగా అప్పిచ్చారు. పాతికవేల వరహాలు పోగొట్టుకున్నాడన్న జాలికొద్దీ కూడా కొందరు వాడికి సాయపడ్డారు.

పూర్ణయ్య నాలుగెకరాలపొలం కొనుక్కుని, కష్టపడి పని చేయసాగాడు. వాడి శ్రమచూసి ఊళ్లో అంతా, 'పట్టుదలంటే పూర్ణయ్యదే!' అని మెచ్చుకున్నారు.

ఆ ఏడాది పంటలు బాగా పండాయి. పూర్ణయ్యకు అందరికంటే బాగా దిగుబడి వచ్చింది. చేసిన అప్పుల్లో మూడొంతులు తీర్చేశాడు. వాడునిజాయితీపరుడుకావడం వల్లా, హామీగా యిప్పుడు ఇంటితోపాటు

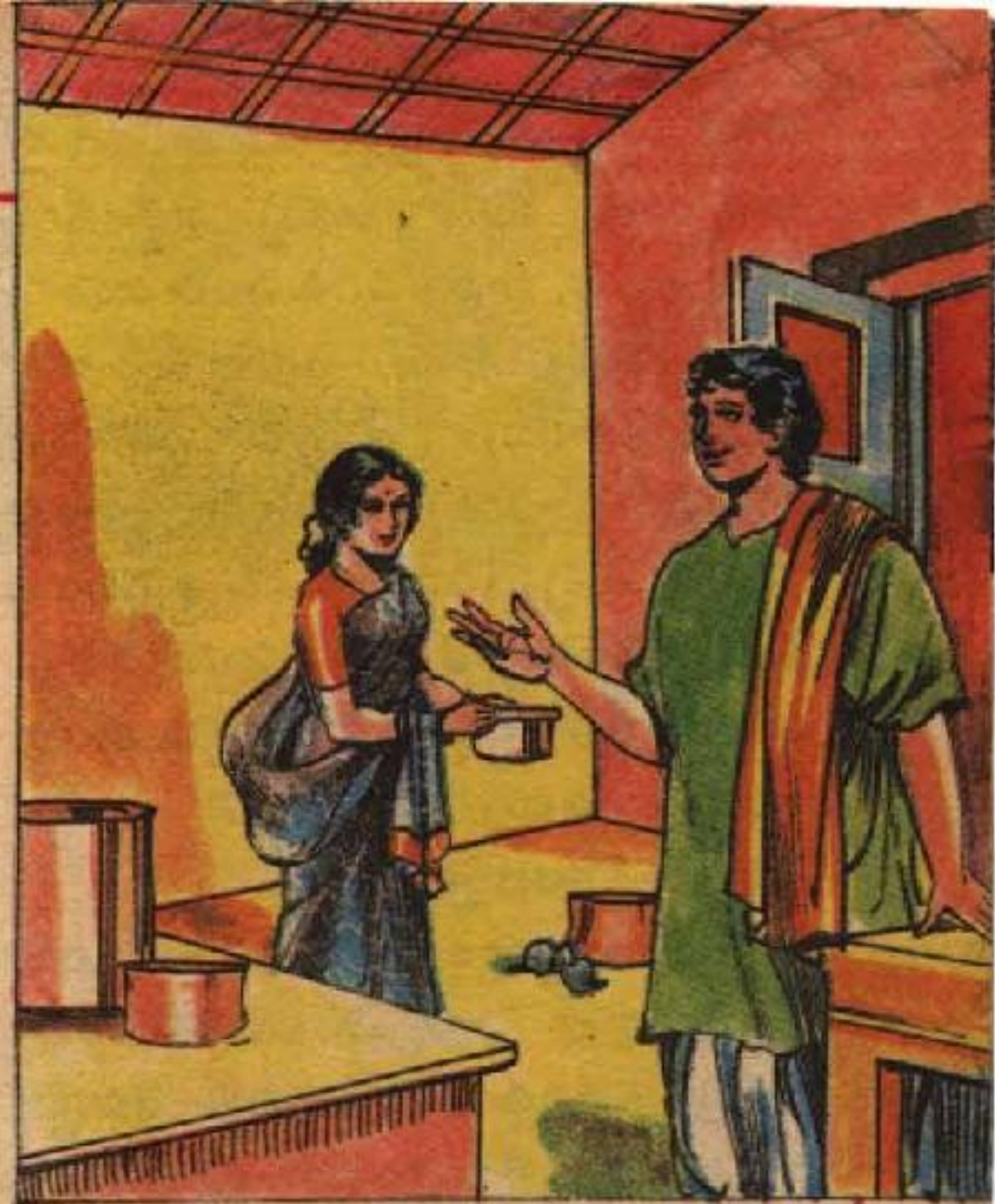
పాలం కూడా వుండడంవల్లా, ఎవ్వరూ
వాణ్ణి డబ్బుకోసం వత్తిడి చేయలేదు.

రెండో సంవత్సరం గడిచేసరికి,
పూర్ణయ్య పాత బాకిలన్నీ పూర్తిగా తీర్చే
యడమే గాక, మరొక ఎకరం భూమి కూడా
కొన్నాడు. వాడి కృషికి ముచ్చటపడి, ఆ
ఊరి రైతొకడు తన కూతుర్ని ఇచ్చి పెళ్ళి
చేశాడు. పూర్ణయ్య భార్య పేరు గౌరి.

పెళ్ళయ్యాక గౌరి వాడితో, "మొదటి
నుంచి నువ్వంటే, నాకిష్టమే! నువ్వు లేని
వాడివని, మా నాన్న నువ్వంటే ఒప్పుకో
లేదు. నీకు పాతికవేల వరహాల అస్త్ర
కలిసిందని తెలియగానే, ఆయన నిన్ను
అల్లుణ్ణి చేసుకునేందుకు యిష్టపడ్డాడు.
కానీ, నువ్వా డబ్బు పోగొట్టుకున్నావని
తెలిసి, అజాగ్రత్తపరుడివని మళ్ళీ నిన్ను
వదులుకున్నాడు. కానీ, నువ్వు స్వయం
కృషితో కష్టపడి పైకి వచ్చావుగా! అందు
వల్ల మన పెళ్ళి జరిగింది. అయితే
నాదొక్క సందేహం?" అని, అడిగింది.

"చెప్పు, ఏమిటా సందేహం?" అని
అడిగాడు పూర్ణయ్య.

"ఇల్లు నీకు ఎన్నాళ్ళనుంచో వున్నది.
చాలా కాలం నువ్వు అందరి పొలాల్లోనూ
పని చేశావు. మొదట్లోనే అప్పు చేసి పాలం
కొనుక్కోవలసింది. అలా ఎందుకు చేయ
లేదు? పోయిన డబ్బు నీలో పట్టుదలను

పెంచిందా, లేక డబ్బు పోయింది కాబట్టి,
ఊళ్ళోవాళ్ళు జాలిపడి, నీకు అప్పు
యిచ్చారా?" అని అడిగింది.

భార్య ప్రశ్నకు పూర్ణయ్య నవ్వి,
"అనలు విషయం ఎవ్వరికీ తెలియదు.
అర్థాంగివి కాబట్టి నీకు నిజం చెబుతున్నా
విను. పాతికవేల వరహాలతో పాటు,
పుల్లయ్య కూతురుకు పెళ్ళి కుదిరిందన్న
కబురు కూడా, నేను మోసుకురావలసి
వచ్చింది! వాడి కూతురు పెళ్ళికి పదివేల
వరహాలదాకా ఖర్చు వుతుందని, నా
అంచనా. ఆ పరిస్థితుల్లో పుల్లయ్య నన్నే
అప్పడిగి వుండేవాడు. వాడికి, నాకూ
పెద్దగా పరిచయం ఏమీ లేదు. అయినా

నేను డబ్బు లేదంటే వాడేకాదు, ఊళ్లో
వాళ్ళెవరూ కూడా నన్ను హర్షించరు.
ఎందుకంటే, నాది కష్టపడి సంపాదించు
కున్న డబ్బు కాదు. అయితంగా
వచ్చిన సొమ్ము. అదంటే ఎవరికైనా
లోకువే! పుల్లయ్యే కాకుండా, ఇంకా
ఎవరైనా నన్నప్పడిగి, లేదంటే ఆగ్రహించ
వచ్చు. అయితంగా వచ్చిన డబ్బుని
ఎవ్వరూ ఒక పట్టాన అప్పు తీర్చరు కూడా.
అందుకే డబ్బు పోయిందని అబద్ధం
చెప్పాను," అన్నాడు.

గౌరి ఆశ్చర్యంగా. "నీకు ముందు
చూపు చాలా ఎక్కువ. అయితే నువ్వు
నిజంగా కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బుతో
బాకీలు తీర్చలేదా? నీకు కలిసివచ్చిన
సొమ్ములోంచే రహస్యంగా తీసి వాడు
తూండేవాడివా?" అని అడిగింది.

"అదేం కాదు. నా బాకీలన్నీ కష్టపడి
సంపాదించిన డబ్బుతోనే తీర్చాను. నా
స్వయంకృషి మీద నాకు నమ్మకం
వున్నది. ఇదివరలో అయితే అప్పు చేయ

డానికి భయంగా వుండేది. దురదృష్టం
కొద్దీ పంటలు సరిగా పండకపోతే, బాకీలు
తీర్చడానికి వున్న ఒక్క ఆధారమైన ఇల్లు
అమ్ముకోవాలి. పాతికవేల వరహాలు నాకు
అప్పుచేసే ధైర్యాన్నిచ్చాయి. ఆ ధైర్యంతో
నేను కష్టపడి పని చేశాను. అందువల్ల
అయితంగా వచ్చిన డబ్బూ పోలేదు;
ఊళ్లో నాకు గౌరవమూ పెరిగింది.
నా శక్తియుక్తుల మీద, నాకు నమ్మకం
కలిగింది. నీవంటి ఉత్తమ ఇల్లాలిని
భార్యగా పొందగలిగాను," అన్నాడు
పూర్ణయ్య సంతోషంగా.

"నీలో ముందు చూపుంది. సోమరి
తనం లేదు. అయితథనాన్ని నీలా
ఉపయోగించుకోగలిగినవాడికి, జీవితంలో
ఎదురుండదు. నిన్ను భర్తగా పొందడం,
నా అదృష్టం," అన్నది గౌరి.

ఆ తర్వాత నుంచి, పూర్ణయ్య పట్టిం
దల్లా బంగారమే అయింది. అయినప్పటికీ
వాడు స్వయంకృషిని వీడకుండా, అదర్శ
ప్రాయంగా వుండే జీవితం గడిపాడు.

కృష్ణావతారం

తన దక్షిణాది మిత్రులు చెప్పిన సలహా తలకెక్కి రుక్మి, చక్కగా అలంకరించి ఉన్న సభాభవనంలో జూదం ఆడటానికి ఒక బంగారు పలకా, పావులూ, పాచికలూ ఏర్పాటు చేయించి, సరదాగా జూదం ఆడదాం రమ్మని బలరాముడికి కబురు పంపాడు. ద్యూతప్రియుడైన బలరాముడు వెంటనే ఉత్సాహంతో వచ్చాడు.

బలరాముడితో రుక్మి ఆడితేనే బాగుంటుందని దాక్షిణాత్యులు అన్నారు. పందెం కాయటానికి ముత్యాలూ, మణులూ, బంగారమూ కుప్పలు పోశారు. జూదం ఆరంభమయింది. పదివేల బంగారు మాడలు పందెంకాచి బలరాముడు ఓడిపోయాడు. మళ్ళీ అంతే పందెం కాచి

మళ్ళీ ఓడాడు. ఇదే విధంగా ప్రతిసారీ బలరాముడే ఓడుతూ వచ్చాడు.

చిట్టచివరకు బలరాముడు కోటి బంగారు మాడలు పందెంకాచి గెలిచాడు. కాని, రుక్మి గెలుపు తనదేనని గట్టిగా కేక పెట్టాడు. "బలరాముడికి పందెం వెయ్యటమే చేత కాదు. నేను కోటి బంగారం గెలుచుకున్నాను, చూసుకోండి," అన్నాడతను.

అతని మిత్రుడైన కళింగరాజు, "నిజమే! అంతే!" అంటూ పళ్ళన్నీ బయటపెట్టి నవ్వాడు. బలరాముడికి కోపం వచ్చింది. కాని అతను తనను తాను నిగ్రహించుకుని, అక్కడ చేరిన వాళ్ళతో, "పందెం నేను గెలిస్తే, ఇతను

తాను గెలిచానంటాడేమిటి? మీరు నిజం చెప్పండి," అన్నాడు.

ఒక్కడూ జవాబు చెప్పలేదు.

రుక్మి బలరాముడితో, "నేను గెలిచాననటానికి సందేహమేమీ లేదే! ఎందుకిలాకక్కుర్తిపడి అబద్ధాలాడుతున్నావు?" అన్నాడు. అంత పచ్చి అబద్ధానికి ఏమి సమాధానం చెప్పాలో బలరాముడికి అర్థం కాలేదు. ఇంతలో ఆకాశవాణి, "బలరాముడి మాటే నిజం. రుక్మి అబద్ధమాడాడు. మీరంతా మొద్దులల్లే చూస్తూ ఉరుకుంటారేం?" అని పలికింది.

అప్పటికీ ఎవరూ మాట్లాడలేదు. బలరాముడు ఇక నిగ్రహించుకోలేక ఆవేశంతో

రుక్మిని ఒక్క గుడ్డుతో హతమార్చి, జూదపు పలక తీసుకుని కాళింగుడి తల పగిలేటట్టు కొట్టాడు. మిగిలిన రాజులు తన పైకి వస్తే, కత్తి దూసి ఊచకోత కోశాడు. ఇలా కొందరు చావగా, మిగిలిన వాళ్ళు బెదిరి పారిపోయారు.

బలరాము డిలా బీభత్సం చేసి, తన బసకు వెళ్ళి, కృష్ణుడితో జరిగిన సంగతి చెప్పాడు. కృష్ణుడు జరిగినదాన్ని గురించి అక్షేపించలేదు, హర్షించనూలేదు. కాని మిగిలిన యాదవులు బలరాముణ్ణి తెగ మెచ్చుకుని, అతనికి చాలా తృప్తి కలిగించారు.

ఆ తరువాత అందరూ వధూవరులను వెంటబెట్టుకుని ద్వారకకు తిరిగి వచ్చేవారు.

బలరాముడు సాటిలేని బలపరాక్రమాలూ, శక్తి సామర్థ్యాలూ కలవాడు. పదివేల ఏనుగుల బలం కలవాడని ఖ్యాతి పొందిన భీముడు బలరాముడి వద్దనే శిక్షణ పొందాడు. ఇద్దరికీ యుద్ధం జరిగే పక్షంలో భీముడు గెలుస్తాడన్న నమ్మకం కూడా ఉండేది కాదు.

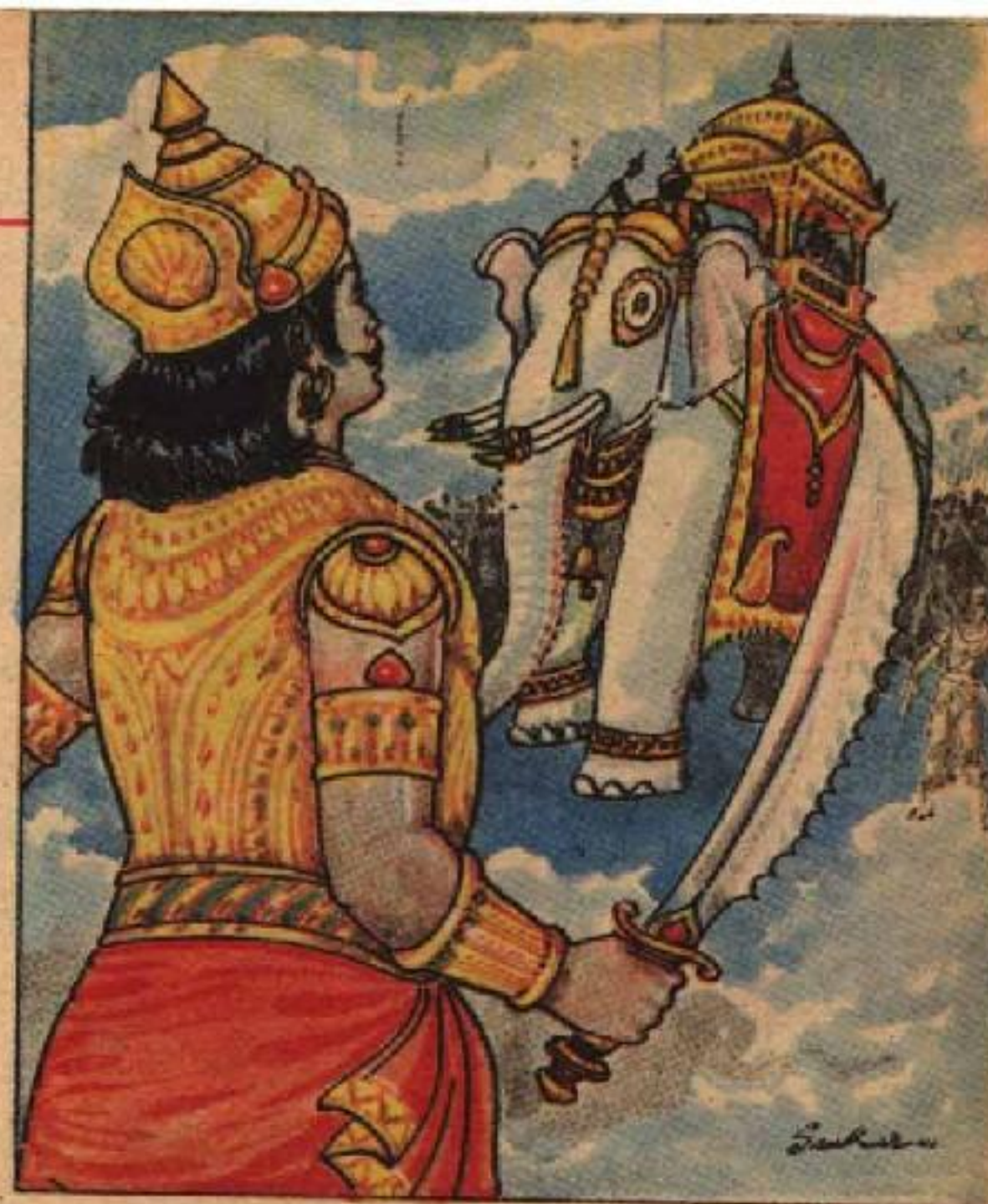
ఒకసారి కృష్ణుడి కొడుకైన సాంబుడు, దుర్యోధనుడి కుమార్తె అయిన లక్ష్మణను ప్రేమించి, ఆమెను తీసుకుని పారిపోసాగాడు. అప్పుడు కౌరవులు సాంబుణ్ణి

తరిమి పట్టుకుని, హస్తినాపురానికి తెచ్చి, చెరలో ఉంచారు. అది తెలిసి బలరాముడు ఉగ్రుడై హస్తినాపురానికి వచ్చి సాంబుణ్ణి విడిచిపుచ్చమని మర్యాదగా అడిగాడు. అందుకు కొరవులు ఒప్పుకోలేదు.

అప్పుడు బలరాముడు హస్తినాపురాన్ని జనంతోనూ, ఇళ్ళతోనూ సహా గంగలోకి తోస్తానని ప్రతిజ్ఞచేసి, ప్రాకారం కింద తన నాగలి వేసి ఎత్త నారంభించాడు.

దుర్యోధనుడు మొదలైన వాళ్ళంతా బెదిరిపోయి, సాంబుణ్ణి తెచ్చి బలరాముడికి అప్పగించి, శాంతింపజేశారు. అప్పుడే దుర్యోధనుడు బలరాముడికి తాను శిష్యుడుగా ఉంటానని చెప్పి, గురుపూజ చేశాడు. బలరాముడి మూలాన హస్తినాపురం శాశ్వతంగా ఒక పక్క పైకి లేచి, రెండోవైపు ఏటవాలుగా ఉండిపోయింది. దుర్యోధనుడు బలరాముడి శిష్యుడుగా గదాయుద్ధంలో సాటిలేని కీర్తి సంపాదించాడు.

ఇది ఇలా ఉండగా రాక్షస ప్రపంచంలో నరకు డనేవాడు ప్రచండుడుగా పైకి వచ్చాడు. అతని రాజధాని ప్రాగ్జ్యోతిష పురం. అతను భూదేవి కొడుకు. బ్రహ్మ చేత వరాలు పొందినవాడు. ఏ దేవతలకూ ఓడేవాడు కాదు. అన్ని లోకాలనూ తన బల పరాక్రమాలతో హడలగొట్టసాగాడు.

నరకుడు ముందుగానే ఇంద్రుడి నగరానికి తన రాక్షససేనతో సహా వెళ్ళి, నగర ద్వారాలను తన పిడికిలి పోట్లతో పగలగొట్టి, సింహనాదం చేసి, యుద్ధానికి రమ్మని ఇంద్రుణ్ణి పిలిచాడు. ఇంద్రుడు వచ్చాడు. వజ్రాయుధం చేత బట్టి, ఐరావతాన్ని ఎక్కి వచ్చిన ఇంద్రుణ్ణి విమాత్రమూ లక్ష్మి పెట్టక, నరకుడు అతనితో యుద్ధానికి తలపడ్డాడు. ఇంద్రుడికి తోడుగా యమ, వరుణ, కుబేరులు తమ సైన్యాలను తెచ్చి, యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు.

నరకుడికి కూడా ముగ్గురు రాక్షస నాయకులు, హయగ్రీవుడూ, నిశుంభుడూ,

మురుడూ అనేవాళ్ళు, తోడుగా ఉన్నారు. వారిలో హయగ్రీవుడితో వరుణుడు యుద్ధం చేసి, తల పగిలి, నెత్తురు కక్కుతూ, మూర్ఛపోయి, స్పృహ తెలియగానే పారిపోయాడు. వరుణుడి తోనే అతని సేన కూడా పోయింది. అలాగే నిశుంభుడి చేతిలో యముడూ, మురాసురుడి చేతిలో కుబేరుడూ చావుదెబ్బలు తిని, సైన్యాలతో సహా పారిపోయారు. చివరకు నరకుడి దెబ్బకు తట్టుకోలేక ఇంద్రుడు కూడా పారిపోయాడు. నరకుడు అమరావతి నగరం ప్రవేశించి, తన విజయాన్ని దేవలోక మంతటా చాటింపు చేయించాడు.

తరవాత నరకుడు ఇంద్రుడి సింహాసనం అధిష్టించి, ఊర్వశిని విలిపించి, "దిక్పాలకులందరినీ ఓడించాను. సమస్త దేవతలకూ ఇక నేనే రాజును. అందుచేత ఇకనుంచి నన్ను నువ్వు నృత్యగానాలతో మురిపించు," అన్నాడు.

దానికి ఊర్వశి, "అలాగా? అయితే మునులందరూ యజ్ఞాలలో నిన్నే పూజించి సట్టయితే నేను నీ కోరిక తీరుస్తాను," అన్నది. నరకుడు సరేనన్నాడు. అతడు అమరావతిని కొల్లగొట్టి, సుమేరు పర్వతంలోని రత్నరాసులన్నీ తవ్వించి, ఎనిమిది వేల దేవకన్యలను చెరపట్టి, విశ్వకర్మ కూతురిని కూడా తీసుకుని, రత్నాలు పొదిగిన అదితకుండలాలు సంగ్రహించి, తన నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు.

నరకుడి అజ్ఞాపాంది అతని అనుచరులైన రాక్షసులు పద్నాలుగు లోకాలలోనూ, ఎక్కడ ఏ విలువగల పస్తువున్నా, దాన్ని తెచ్చి అతనికి ఇస్తూ వచ్చారు. వాళ్ళు అస్పరస్థిల నందరినీ తెచ్చారు, పదహారు వేల ఒక వంద గంధర్వకన్యకలనూ, అనేక లక్షల యక్షస్థిలనూ, అసంఖ్యాకులైన కిన్నర, సిద్ధ, సాధ్య, విద్యాధర స్థిలనూ చెరపట్టి తెచ్చారు.

ప్రాగ్జ్యోతిషనగరాన్ని నాలుగు పక్కలా నలుగురు మహాయోధులు—మురుడూ,

హయగ్రీవుడూ, నిశుంభుడూ, పంచ
జనుడూ రక్షించేవారు. మురాసురుడికి
వేల సంఖ్యలో కొడుకులుండేవారు. వాళ్ళ
మూలాన నరకుడి నగరం ఎలాటివారికి
చొరరానిదిగా ఉండేది.

నరకుడికి భూలోకమంతా పశపరచుకో
వాలనిపించింది. అతను అంతకూ తిరు
గుతూ, యజ్ఞాలు ధ్వంసం చేశాడు,
బ్రాహ్మణులను చంపాడు, మునులను
హింసించాడు, రాజు లందరినీ రకరకా
లుగా పీడించాడు, ధర్మనాశనాన్నే తన
అశయంగా పెట్టుకున్నాడు.

ఒకసారి నరకుడు బదరీవనానికి వెళ్ళే
సరికి అక్కడ అనేకమంది ఋషులు

యజ్ఞకార్యంలో మునిగి ఉన్నారు. అప్పుడు
నరకుడికి ఊర్వశి అన్న మాట జ్ఞాపకం
వచ్చింది. అతను వాళ్ళను, "ఎవరిని
తలపెట్టి ఈ యజ్ఞం చేస్తున్నారు?" అని
అడిగాడు.

"వేదాలు చెప్పిన విధంగా ఇంద్రుణ్ణి
గురించి యజ్ఞం చేస్తూ..." అని వాళ్ళు
జవాబు చెప్పారు.

ఈ మాటకు నరకుడు అలిగి, "మీ
ఇంద్రుణ్ణి, వరుణ యమ కుబేర సహ
తంగా నేను యుద్ధంలో ఓడించాను. అతని
రాజ్యమంతా గెలుచుకున్నాను. విశ్వాని
కంతకూ నేనే విలికను. అందుచేత నన్నే
కొలవండి, నాకే మొక్కిండి. నన్ను
సంతృప్తిపరచినట్టయితే నేను మీ కోరికలు
తీర్చుతాను," అన్నాడు.

దానికా ఋషులు, "ఈ మాట ఎంత
మాత్రమూ సబబుగా లేదు. లోకాలను
పాలించవలసినవాడు ఇంద్రుడు. నువ్వు
దుష్ట రాక్షసుడివి. నిన్ను మే మెలా
కొలుస్తాం?" అన్నారు.

నరకు డీ మాటకు మండిపడి తన
బంట్లతో, "ఈ మునులు మదమెక్కి
కారుకూతలు కూస్తున్నారు. వీళ్ళ యజ్ఞం
ధ్వంసం చెయ్యండి," అన్నాడు. వెంటనే
రాక్షసులు అగ్నికుండాలు పూడ్చి, పశువు
లను నాశనం చేసి, హోతలనూ, ఉద్ధాత

లనూ, సదస్యులనూ చావగొట్టి, న్రుక్
 స్రువాలను అవతల పారేసి, అరణులు
 కాల్చి, హవిస్సులు తినేసి, అన్నపురాసులు
 చిమ్మేసి, సోమరసాన్ని బూడిదపాలుచేసి,
 నానా బీభత్సమూ చేశారు. తరవాత నర
 కుడు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తరవాత వసిష్ఠుడూ, వామదేవుడూ,
 కపిలుడూ, కశ్యపుడూ, కణ్వుడూ,
 జాబాలి, దూమ్యుడూ, భరద్వాజుడూ,
 మంకణుడూ మొదలైన మహాబుమ
 లందరూ కూర్చుని, తమ యజ్ఞం ఇలా
 ఎందుకు విఘ్నమయిందో, ఇటువంటి
 దుర్మార్గుడి నుంచి తమను కాపాడేవాడు
 ఎవడో ఒకడు లేకపోతే ఇక బ్రతుకే
 ఉండదు. అవతారపురుషుడైన కృష్ణుడి

వల్లనే తమకు గతి ఏర్పడాలని వారు
 నిశ్చయించుకుని, అందరూ కలిసి ద్వార
 కకు బయలుదేరారు.

వారు దక్షిణాభిముఖులై ప్రయాణం
 చేసి, దారిలో తగిలిన తీర్థాలలో స్నానాలు
 చేస్తూ, భాగీరథిని చేరి, అందులో కూడా
 స్నానం చేసి, ప్రాయశ్చిత్తాలు చేసుకుని,
 నిత్యప్రయాణాలు చేస్తూ, స్వర్గాన్ని
 మించిన వైభవంతో తులతూగే ద్వారకా
 నగరాన్ని చేరుకున్నారు.

ఆ నగరం యొక్క ఐశ్వర్యానికి
 ఆశ్చర్యపడుతూ, వాళ్ళు రాజమార్గం
 వెంట రాచనగరు చేరుకుని, బదరీవనం
 నుంచి మహర్షులు వచ్చారని కృష్ణుడికి
 కబురు పంపారు.

కృష్ణుడు వారి రాక గురించి వినగానే ప్రద్యుమ్నుణ్ణి పిలిచి, ఋషులకు స్వాగతం చెప్పి తీసుకురమ్మని పంపాడు. ప్రద్యుమ్నుడు బయటికి వచ్చి, అదరంతో ఋషులకు స్వాగతం చెప్పి, వారిని కృష్ణుడు కొలువుదీరి ఉన్న చోటికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

సభాభవనంలో యాదవులందరూ తనను కొలిచి ఉండగా, కృష్ణుడు ఉన్నతాననం మీద కూర్చున్నాడు. మునులు అతన్ని చూసి, "మన కోరికలన్నీ తీర్చి రక్షించటానికి అతను ఉండగా, మనం ఇన్నాళ్ళూ ఆ రాక్షసుడి చేత ఎందుకని అంతగా అవమానాలు పొందినట్టు? ప్రారబ్ధమంటే ఇలాగే ఉంటుందిగదా! పోనీ ఇప్పటికైనా ఈ మహాత్ముడి దర్శనం చేసుకున్నాం. తపస్సు, తపస్సు అంటూ అడవుల్లో అలమటించే మనకు ఆ రాక్షసుడి మూలంగా ఈ లాభం ఒకటి కలిగింది," అని తమలో అనుకుంటూ కృష్ణుణ్ణి సమీపించారు.

కృష్ణుడు గబగబా తన ఆసనం నుంచి దిగి వచ్చి, మునులకు నమస్కారం చేసి, వారికి ఆసనాలూ, అర్ఘ్యపాద్యాలూ, మధుపర్కాలూ ఇచ్చి సత్కరించి, వారి అనుమతి పొంది, తిరిగి తన ఆసనం మీద కూర్చున్నాడు.

అతని తరవాత మిగిలిన యాదవ ప్రముఖులంతా మునులకు నమస్కారాలు చేసి తమతమ ఆసనాలలో తిరిగి కూర్చున్నారు.

అప్పుడు కృష్ణుడు చేతులు జోడించు కుని మునులతో, "మీ క్రతువులు నిర్విఘ్నంగా సాగుతున్నాయా? మీ ప్రతాలూ, తపస్సలూ యథావిధిగా జరుగుతున్నాయి గదా? మీరంతా ఇలా దయచేయటానికి కారణమేమిటి? నా మీద గల అనుగ్రహం కొద్దీ, నన్ను కృతార్థుణ్ణి చేయటానికే మీరిలా వచ్చి ఉంటారు. నాకు మీ రందరూ ఏదైనా పని చెప్పినట్టయితే, ఆ పని చెయ్యటానికి మేమంతా సంసిద్ధంగా ఉన్నాం," అన్నాడు.

ఒకే గుంట - ఒకే దేవుడు

ఒక మండువేసవికాలంలో, బాటసారి ఒకడు శిల్పంగేరి గ్రామంలోని, ఒక వీధి గుండా పోతున్నాడు. అతడికి బాగా దాహంగా వుండడంతో, ఒక ఇంటిముందు నిలబడి, మంచినీళ్ళివ్వమని గట్టిగా కేక వేశాడు.

ఆ సమయంలో ఇంటి యజమాని, తలుపులు మూసి, లోపల పూజలో వున్నాడు. ఆయన, ఆ కేక విని, "కొంచెం అగండి! నేను పూజలో వున్నాను. అరుగుపైన కూర్చోండి. పూజ ముగిసిన వెంటనే నీళ్ళిస్తాను," అన్నాడు.

బాటసారి అరుగుపైన కూర్చున్న కొంత సేపటికి, లోపలి నుంచి హఠాత్ గంట వినబడింది. పూజ ముగిసిపోయిందని, బాటసారి సంతోషించాడు. అయితే, నిమిషాలు గడుస్తున్నా, ఎవరూ తలుపు తెరుచు కుని బయటికి రాలేదు. తన సంగతి

మరిచిపోయారనుకుని, బాటసారి మళ్ళి మంచినీళ్ళకోసం కేక వేశాడు.

"ఇప్పుడే గణపతి పూజ ముగిసింది. మిగతా దేవుళ్ళ పూజ మొదలు పెట్టాను. కొంచెం సేపాగండి!" అంటూ లోపలి నుంచి జవాబు వచ్చింది.

తరవాత చాలాసేపటివరకు లోపలి నుంచి ఎటువంటి శబ్దమూ రాలేదు. ఆ విమ్మట గణగణమని హఠాత్ గంట విని పించింది. బాటసారి కొద్దిసేపు ఆగి, మంచినీళ్ళకోసం మళ్ళి కేక వేశాడు.

"ఇప్పుడే నవగ్రహపూజ ముగిసింది. మిగతా దేవుళ్ళ పూజ పూర్తిచేసి నీళ్ళు తెస్తాను. కాస్త ఓపిక పట్టండి," అని లోపలి నుంచి జవాబు వచ్చింది.

తర్వాత కొంతసేపటికి హఠాత్ గంట మోగింది. కొద్దిసేపు ఆగి, బాటసారి మళ్ళి మంచినీళ్ళకోసం కేక వేశాడు.

“ఇప్పుడే వెంకటేశ్వరస్వామి పూజ అయింది. మిగతా దేవుళ్ళ పూజ ముగియ గానే, మంచి నీళ్ళు తెస్తాను. కాస్త ఆగండి!” అని జవాబు వచ్చింది.

ఈ విధంగా ప్రతిసారి, ఒక్కొక్క దేవుడి పూజ ముగిసేదని చెబుతూ మిగతా దేవుళ్ళ పూజ కూడా అయ్యాక, మంచి నీళ్ళు తెస్తానని ఇంటి యజమాని నుంచి జవాబు రాసాగింది.

బాటసారికి దాహంతో గొంతు ఎండి పోతున్నది. అతడు ఏమి చేసేందుకూ తోచక, అక్కడ కనిపించిన పలుగొకటి తీసుకుని, గంట మోగినప్పుడల్లా, అరు గుకు దిగువున వీధి పక్కగా, ఒక్కొక్క గుంట తవ్వసాగాడు.

మరి కొంతసేపటికి పూజ ముగించు కుని, ఇంటి యజమాని మంచి నీళ్ళతో బయటికి వచ్చాడు.

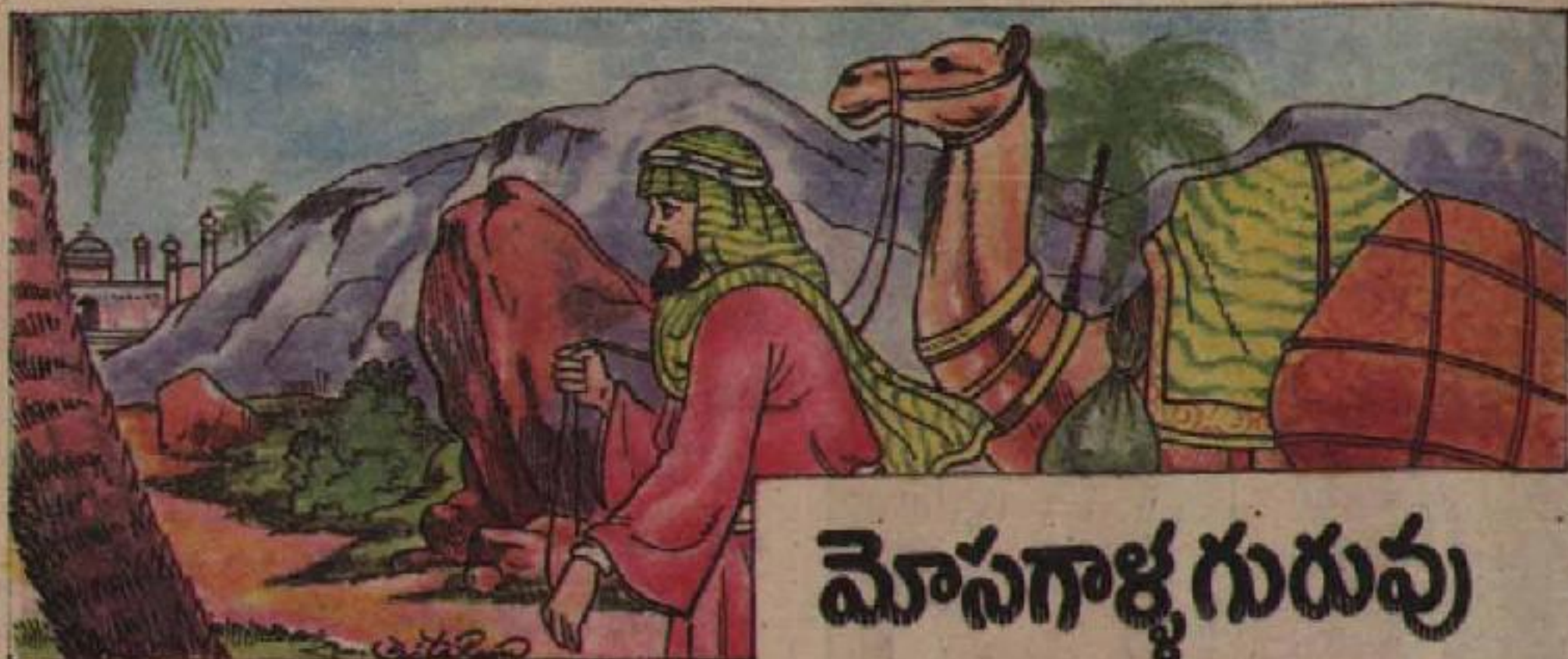
ఆయనకు బాటసారి తీసిన గుంటలు కనిపించగానే, ఆశ్చర్యపోతూ అతడికేసి చూశాడు.

బాటసారి ఏమాత్రం తొణక్కుండా, “అయ్యా, మీ అరుగుమీద కూర్చున్న నాకు ఏమీ తోచక కాలక్షేపం కోసం, మీరు హారతి గంట వాయిచినప్పుడల్లా ఒక్కొక్క గుంట తవ్వాను. ఏమీ అనుకోకండి!” అన్నాడు.

అది విని ఇంటి యజమాని చాలా కోపంగా, “నీకేమన్నా మతిచలించిందా? అందంగా వున్న అరుగు దిగువున అన్నీ గుంటలు తవ్వేశావు. నీకు అలా ఏమీ తోచకపోతే—ఆ తవ్వేదేదో ఒకచోట తవ్వి వుంటే, ఒక చిన్న బావి తయారై, నీ దాహం తీరేది!” అన్నాడు.

ఈసారి బాటసారికి కోపం వచ్చింది. అతడు ఇంటి యజమానితో, “మీరన్నది నిజమే! మీరూ అనేకమంది దేవుళ్ళకు బదులు, ఒకే దేవుడికి అంతసేపు పూజ చేసివుంటే, ఆ దేవుడు తప్పక సాక్షాత్కరించి వుండేవాడు!” అని మంచి నీళ్ళు తాగి, అక్కడి నుంచి తిన్నగా వెళ్ళి పోయాడు.

మోసగాళ్ళ గురువు

ఒకప్పుడు బాగాదు నగరంలో ధనికుడైన వర్తకు డొకడుండేవాడు. ఆయన ప్రపంచ మంతా తిరిగి వచ్చాడు గాని, కొండల మధ్య ఉండే ఒక నగరానికి ఎన్నడూ వెళ్ళలేదు. ఆ నగరం నుంచి వచ్చిన ఒక బాటసారిని ఆయన కలుసుకోవటం తటస్థించింది.

“ఆ నగరంలో ఏ వస్తువులకు ఎక్కువ గిరాకీ ఉంటుంది?” అని వర్తకుడు బాటసారిని అడిగాడు. చందనపు చెక్కకు మంచి ధర వస్తుందని బాటసారి చెప్పాడు.

సరే, వర్తకుడు తనవద్ద ఉన్న డబ్బుతో దొరికినంత చందనపు చెక్క కొని దాన్ని తీసుకుని కొండలమధ్య ఉండే నగరానికి బయలుదేరాడు. ఆయన నగరాన్ని చేర వస్తుండగా, ఒక ముసలిది తన గొర్రెలను తోలుకువస్తూ ఎదురుపడి, ఆయన పరదేశీ వర్తకుడని తెలుసుకుని, “జాగర్ర,

నాయనా! ఈ నగరంలో వాళ్ళు వచ్చి దొంగలు. పరదేశీలను మహా మోస గిస్తారు!” అని హెచ్చరించి తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయింది.

వర్తకుడు నగరద్వారం చేరేసరికి పూర్తిగా చీకటి పడింది. ద్వారం మూసే శారు. తెల్లవార్లు బయటనే గడిపి, ఆయన మర్నాడు నగరద్వారం దాటాడో లేదో ఒక మనిషి పలకరించి ప్రశ్నలు వేశాడు.

“మాది బాగాదు. ఈ నగరంలో చంద నపు చెక్కకు మంచి ధర ఉన్నదని విని ఆ సరుకు అమ్మకానికి తెచ్చాను.” అని వర్తకుడు చెప్పాడు.

“ఎవరా చెప్పినవాడు? మాకు చందనం కర్ర వంటచెరుకుగా తప్ప పనికి రాదు. వంటచెరుకుకు ఎవరన్నా పెద్ద ధర పెడతారా?” అంటూ కొత్తవాడు తన దారిన తాను వెళ్ళాడు.

ఈ మాట కూడా నిజమో, అబద్ధమో వర్తకుడు తెల్పుకోలేక పోయాడు. ఆయన తన సరుకుతో సహా ఒక వంట పూటి ఇంటికి వెళ్ళి అక్కడ బస తీసుకున్నాడు. తరవాత ఆయన ఆ ఇంటి ఆవరణలోకి రాగా ఒక వింత దృశ్యం కనబడింది. నగర ద్వారం వద్ద తనను పలకరించిన వాడూ, మరొకడూ కలిసి ఆరు బయట పొయిపెట్టి మంట చేస్తున్నారు. వారు వంట చెరుకుగా వాడుతున్నవి చందనపు కర్రలే!

ఇది చూడగానే వర్తకుడి గుండె జారి పోయింది. ఆ మనిషి చెప్పినది నిజమే; ఈ నగరంలో చందనాన్ని వంట చెరుకుగా

వాడతారు. తన సరుకంతా అమ్మినా కొద్దిపాటి వెండి తప్ప రాదు.

వర్తకుడు దగ్గిరికి వచ్చాక ఆ మనుషులు, "మీ సరుకు అమ్ముతారా?" అని అడిగారు.

"దానికి ఏమిస్తారు?" అని వర్తకుడు అడిగాడు.

"అదే బరువుగల సరుకు మీరు ఏది అడిగినా ఇస్తాం," అన్నారు వాళ్ళు. అందుకు సమ్మతించి వర్తకుడు తాను తెచ్చిన చందనం కర్రల కట్టలు వారికి ఇచ్చేశాడు.

తరవాత ఆయన నగరం చూడటానికి బయలుదేరాడు. దారిలో ఒక ఒంటికన్ను వాడు ఆయనను సమీపించి, చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని, "ఇడుగో, నా కన్ను పోగొట్టిన వాడు! ఈసారి తప్పించుకు పోలేవులే!" అని కేకలు పెట్టాడు.

నలుగురూ చుట్టూ మూగారు. "నువ్వే వరో, నేనెరగను. ఈ క్షణం దాకా నిన్ను చూడనైనా లేదు. నేనీ ఊరికి రావటం ఇదే మొదటిసారి. నీ కన్ను నేను పోగొట్టానంటా వేమిటి?" అని వర్తకుడు అశ్చర్యంగా అడిగాడు, విడిపించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

కాని, చుట్టూ మూగినవాళ్ళు ఒంటి కన్నువాడి పక్షమై, వర్తకుడు వాడికి

పరిహారం ఇవ్వాలని నిర్ణయించారు. ఆ సంగతి, రేపు చూద్దామని చెప్పి వర్తకుడు అప్పటికి తప్పించుకున్నాడు.

అయితే, ఈ రద్దీలో వర్తకుడి కాలి చెప్పలలో ఒకటి తెగిపోయింది. ఆయన దాన్ని ఆ సమీపంలోనే ఉన్న చెప్పలు బాగు చేసేవాడి కిచ్చి, బాగు చెయ్యమన్నాడు.

“ఏమిస్తారు?” అని అడిగాడు చెప్పలు బాగుచేసేవాడు.

“నిన్ను సంతోషపెడితే సరిగద!” అన్నాడు వర్తకుడు. అందుకు చెప్పలు బాగుచేసేవాడు సమ్మతించాడు.

ఒక కాలికి చెప్ప లేకుండా నడవటం కష్టం గనక, వర్తకుడు ఆ సమీపంలోనే ఎవరో జూదమాడుతుంటే వినోదం చూస్తూ నిలబడ్డాడు. కొద్దిసేపు గడిచాక, పక్కన నిలబడిన మనిషి వర్తకుణ్ణి కూడా పందాలు కాయమన్నాడు. వర్తకుడు జూదం అడి కొద్దిసేపట్లోనే అక్కడి జూదరుల కందరికీ బాకీ పడ్డాడు. ఆయనను జూదంలోకి దించిన మనిషి, “సముద్రంలో నీరంతా తాగుతావా? లేక నీకున్నదంతా మాకు ఇచ్చుకుంటావా? ఏదో ఒకటి నిర్ణయించుకో,” అన్నాడు.

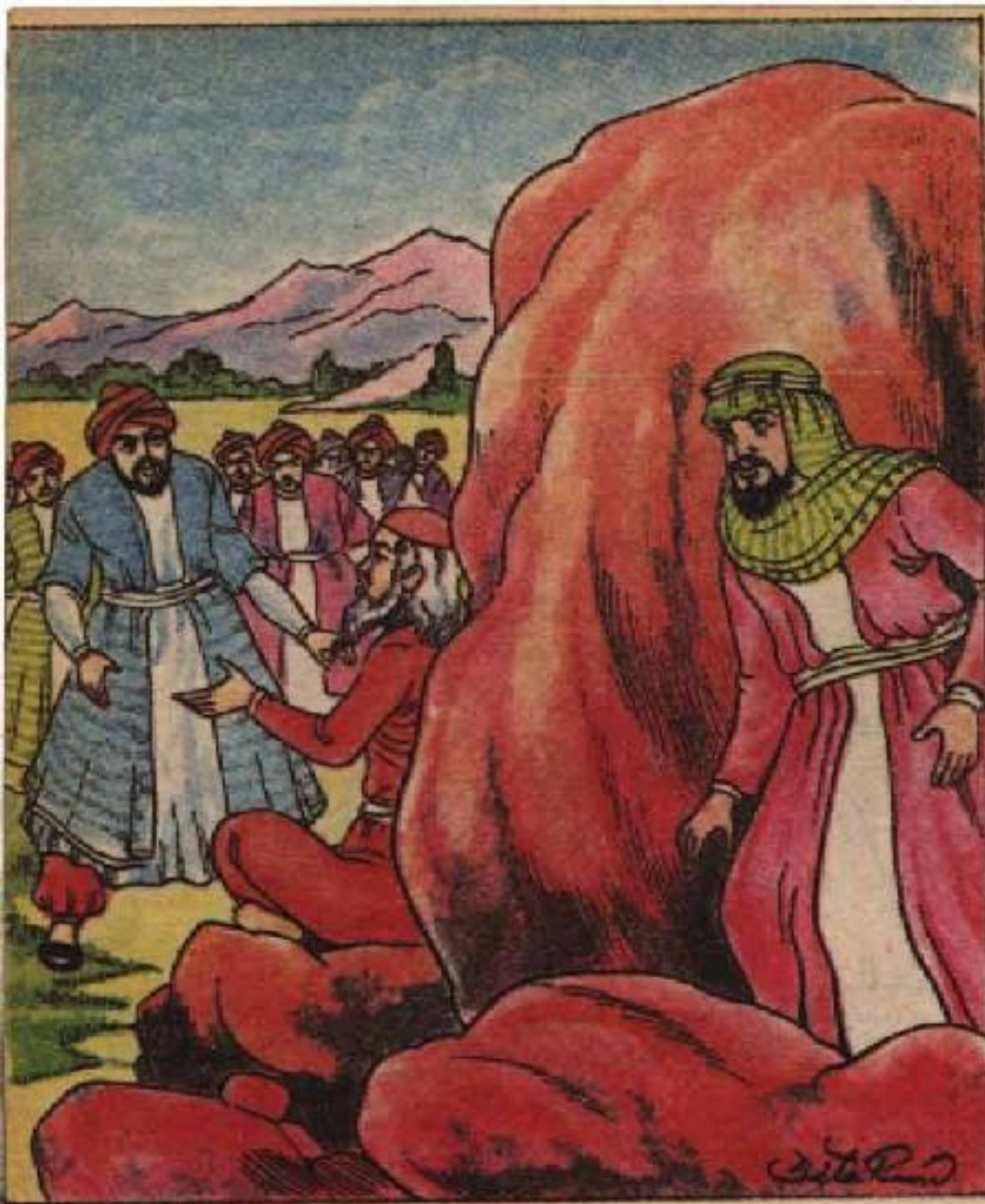
“నాకు రేపటిదాకా గడువిస్తే నిర్ణయించుకుంటాను,” అని వారితో చెప్పి

వర్తకుడు, తనకు విర్పడిన దుస్థితి తలుచుకుని విచారపడుతూ, నగర వీధుల వెంట నడవసాగాడు.

ఆయనకు ఒక చోట ముసలిది మళ్ళీ ఎదురయింది. వర్తకుడి ముఖం చూడగానే, ఏదో జరిగిందని అమెకు తెలిసిపోయింది. ఆయన ఆమెతో తన అనుభవాలన్నీ పూస గుచ్చినట్టు చెప్పాడు.

అంతా విని ఆమె, “చూశావా, నాయనా? ఈ నగరపు మనుషులు వట్టి పాపిష్టివాళ్ళు. నేను ముందే చెప్పినా నీవు వారి మోసానికి గురి అయ్యావు. ఈ నగరంలో చందనపు కట్టకు పది బంగారు మాడల ధర ఉన్నది. నీ దగ్గర ఉన్న

చందనమంతా అమ్మితే అంతులేని బంగారం రావలిసింది. అయిందేదో అయింది. ఇప్పుడైనా నేను చెప్పినట్టు చేశావంటే నీకు జరిగిన అన్యాయం కొంతవరకైనా సరికావచ్చు. చీకటి పడే వేళకు నగర ద్వారం వద్దకు వెళ్ళావంటే ఆక్కడ నిర్జన ప్రదేశంలో ఒక గుడ్డి సాధువు కనిపిస్తాడు. నిజానికి వాడు సాధువు కానేకాదు; వాడు ఈ నగరంలో ఉండే మోసగాళ్ళ కందరికీ గురువు. చీకటి పడ్డాక మోసగాళ్ళు వచ్చి వాడి దగ్గర సలహాలు పుచ్చుకుని, తాము చేసిన మోసాలన్నీ వాడికి చెప్పి వెళతారు. నువ్వు ఆక్కడికి వెళ్ళి రహస్యంగా వాళ్ళ

సంభాషణ అలకిస్తే కొంత లాభించ వచ్చు." అన్నది.

ఇంకా చీకటి పడకమునుపే వర్తకుడు నగరద్వారం కేసి వెళ్ళాడు. ద్వారం వెలపల ఒక గుడ్డి సాధువు, ముసలిది చెప్పినట్టే, ఒక రాతిని అనుకుని సమాధిలో ఉన్నట్టుగా కూచుని ఉన్నాడు.

వర్తకుడు వెళ్లి ఆ రాతి వెనక దాగాడు. చీకటి పడగానే నగరంలోని మోసగాళ్ళు ఒక్కొక్కరే భక్తుల్లాగా వచ్చి సాధువు ముందు కూచుని తాము చేసిన మోసాలు నివేదించ సాగారు. వారిలో వర్తకుణ్ణి మోసగించిన నలుగురూ ఉన్నారు. ఒక్కొక్కరు చేసిన మోసమే విన్నాక సాధువు వారి తెలివితేటలను విమర్శిస్తూ వచ్చాడు. ఆ విమర్శలన్నీ వర్తకుడు వింటున్నాడు.

మోసగాళ్ళలో ఒకడు, "స్వామీ, ఇవాళ ఒక పరదేశి వర్తకుడి దగ్గర అతి చౌకగా చందనం కొన్నాను." అన్నాడు.

"ఏ ధరకు కొన్నావు?" అని సాధువు అడిగాడు.

"చందనం బరువుగలది వర్తకుడు ఏది అడిగినా ఇచ్చేషరతుమీద కొన్నాను." అన్నాడు మోసగాడు.

"వర్తకుడికే లాభం!" అన్నాడు సాధువు.

“అదేమిటి, స్వామీ? ఆ వర్తకుడు చందనం ఎత్తు బంగారం అడిగినా నాకే లాభం గదా!” అన్నాడు మోసగాడు ఆశ్చర్యంగా.

“అవును. కాని వాడు ఆ చందనం ఎత్తు ఈగలను ఇవ్వమనీ, అందులో సగం అడవి, సగం మగవీ ఉండాలనీ అంటే నీ గతి ఏమవుతుంది?” అన్నాడు సాధువు.

మోసగాడు దిగులు పడి వెళ్ళిపోయాడు.

తరవాత ఒంటి కన్నువాడు, ముందుకు వచ్చి, “స్వామీ, ఇవాళ ఒక పరదేశి వర్తకుణ్ణి మోసగించాను. నా కన్ను ఇతనే పోగొట్టాడని ఫిర్యాదు చేశాను. నాకా

మనిషి తన కన్నయినా ఇవ్వాలి. లేదా తనకున్నదంతా ఇవ్వాలి,” అన్నాడు.

“నీవు మూర్ఖుడివి! ఆ వర్తకుడు నిన్ను సులువుగా తోపి వేసేస్తాడు. నువ్వు చెప్పేది నిజమని రుజువు చెయ్యటానికి నీ కన్నొకటి, తన కన్నొకటి త్రాసులో వేసి తూచి సమంగా ఉంటే నీ మాట నమ్ముతా నంటాడనుకో, నీ గతి ఏమవుతుంది? నీకు రెండో కన్ను కూడా పోయి గుడ్డివాడి వవుతావు. అతని కింకా ఒక కన్ను మిగిలి ఉంటుంది,” అన్నాడు సాధువు. ఒంటి కన్నువాడు మండిపడుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

తరవాత చెప్పలు కుట్టేవాడు సాధువుతో, “స్వామీ, ఒక పరదేశివాడు ఇవాళ

నా చేత చెప్ప బాగు చేయించుకుని నన్ను సంతోష పెడతానన్నాడు. వాడి దగ్గర ఉన్నదంతా కాజేస్తాను." అన్నాడు.

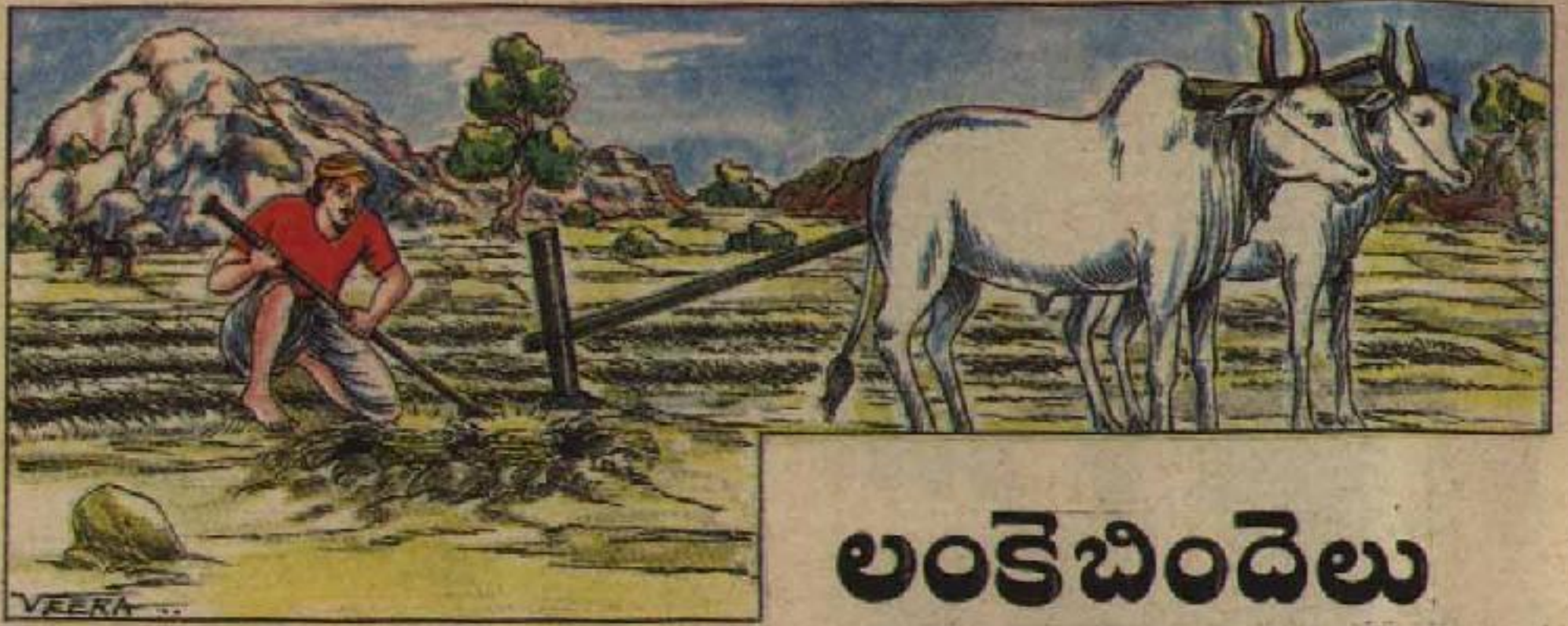
"నీకు కొంచెం కూడా బుద్ధిలేదు. అ వర్తకుడు నీకు రాగి డబ్బు కూడా ఇవ్వడు. వాడు నీతో ఏమంటాడంటే, 'మన సుల్తానుగారి శత్రువులంతా సర్వ నాశనమైపోయారు. ఆయనను ఎదిరించే వాడు ప్రపంచంలో లేడు. ఈ మాట విని నీకు సంతోషమయిందా?' అంటాడు. సంతోషమయిందని చచ్చినట్టు అంటావు; అనకపోతే రాజభటులు నిన్ను చిత్రవధ చేస్తారు!" అన్నాడు సాధువు. చెప్పలు కుట్టేవాడు గొణుక్కుంటూ వెళ్ళి పోయాడు.

తరవాత జూదగాడు ముందుకు వచ్చి, "స్వామీ, ఇవాళ ఒక పరదేశిని జూదంలో ఓడించాను. వాడు సముద్రంలో ఉన్న నీరంతా తాగాలనీ, లేకపోతే తన కున్న దంతా నా కిచ్చేయ్యాలనీ షరతు పెట్టాను," అన్నాడు.

"అ మనిషి నీకు చిల్లిగవ్వ ఇవ్వడు. సముద్రంలో ఉండే నీరంతా నీ దోసిట్లో పట్టి తెస్తే తాగుతానన్నాడనుకో? నీ గతి ఏమిటి?" అన్నాడు సాధువు.

ఈ సంభాషణలన్నీ వర్తకుడు విని ఉన్నాడు గనక, మర్నాడు తనను మోస గించిన నలుగురినీ సులువుగా మోస గించాడు. చందనం ఎత్తు ఈగలను, అందులోనూ సగం ఆడవీ, సగం మగవీ ఉండేటట్టు, ఇవ్వలేక మొదటి మోసగాడు చందనం కట్టకు పది బంగారు మాడల వంతున డబ్బిచ్చుకున్నాడు. అదే విధంగా మిగిలిన ముగ్గురూ ఆయనకు సమాధానం చెప్పలేక క్షమాపణలు చెప్పకుని తమ దారిన తాము వెళ్ళారు. వర్తకుడు తనకు రావలసిన డబ్బంతా పసూలు చేసుకుని, నగరమంతా వెతికి ఆ ముసలిదాన్ని పట్టు కుని ఆమెకు కొంత బంగారం బహుమా నంగా ఇచ్చి, ఇక జన్మలో ఆ నగరంలో అడుగు పెట్టకూడదనుకుంటూ బాగ్దాదుకు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

లంకెబిందెలు

ఒక జమీందారుగారి గ్రామంలో ఒక నిరుపేద రైతు ఉండేవాడు. వాడి దుస్థితి చూసి జమీందారు వాడికి గ్రామానికి దూరంలో వున్న కొద్దిపాటి బంజరుపొలం ఇచ్చి, బతికి ఉన్నంతకాలమూ అనుభవించమన్నాడు.

ఒకనాడు రైతు తన చెక్క దున్నుతూ ఉండగా నాగలికి ఏదో అడ్డు తగిలింది. అక్కడ తవ్వించాస్తే లంకెబిందెలు కనబడ్డాయి. వాటినిండా బంగారు కానుకలున్నాయి.

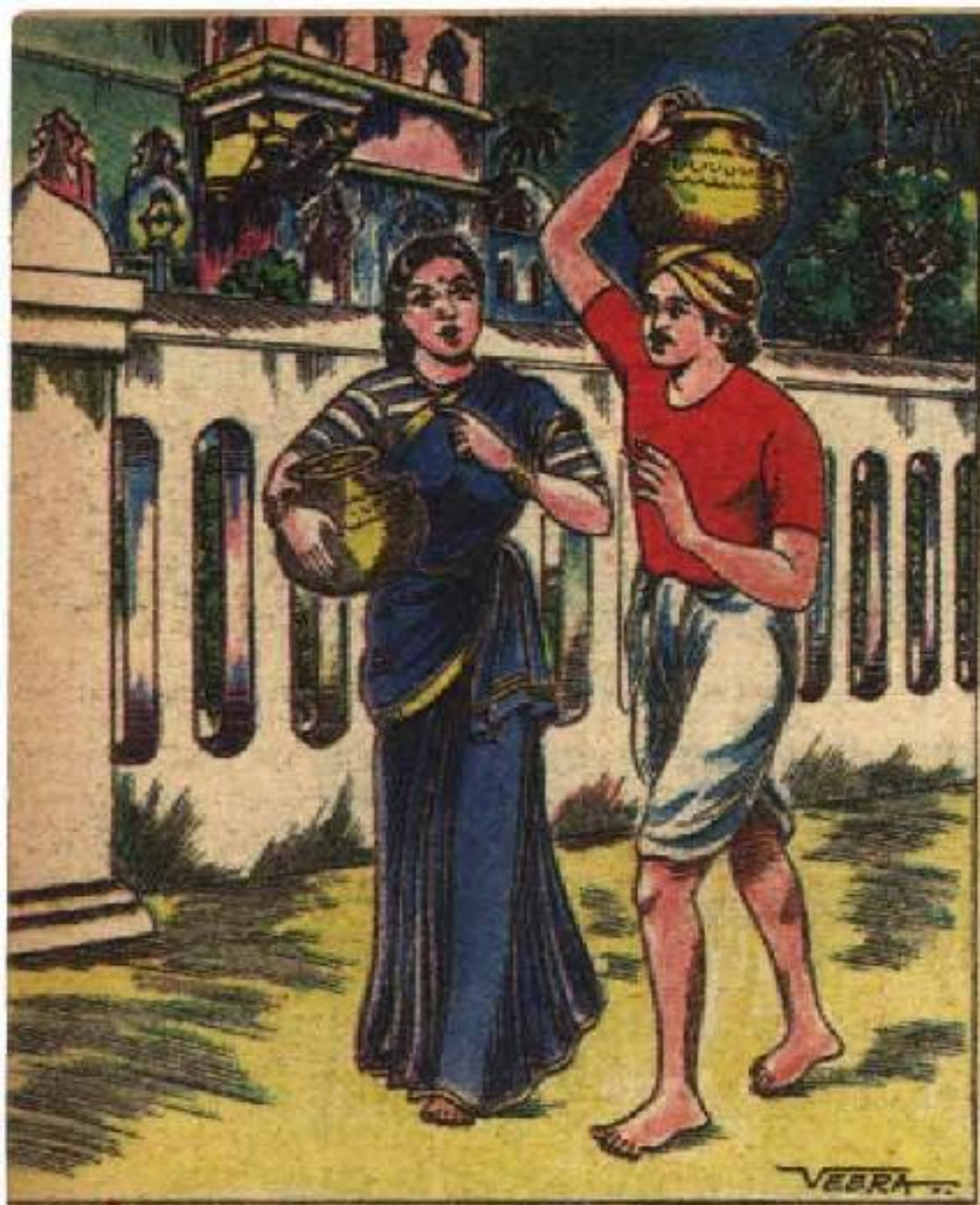
ఆ బిందెలను ఎలాగైనా, పరాయివాడి కన్ను పడకుండా, ఇంటికి చేర్చుకుంటే తన దరిద్రం తీరిపోతుంది. ఈ లంకె బిందెల మాట మరోప్రాణి చెవిని పడిందో వాటిలో ఒక్క కాసు కూడా తనకు దక్కదు; అంతా జమీందారు చెవులు మెలేసి తీసుకుంటాడు.

అయితే, ఆ బిందెలు చాలా బరువున్నాయి. తాను ఒక్కడూ వాటిని ఇంటికి చేర్చటం అసంభవం. తన భార్య కూడా సహాయపడాలి. కాని దానినోట నువ్వుగింజ నానదు. అది వొట్టి వెరిబాగులది.

రైతు ఎంతోసేపు దీర్ఘంగా ఆలోచించి చివరకు కర్తవ్యం నిర్ణయించుకున్నాడు. చీకటిపడగానే వాడు కొన్ని చేపలూ, ఒక కోడి కొన్నాడు. చేపలను తెచ్చి తన దొడ్లో ఉన్న ఉచ్చులలో పెట్టాడు. కోడి పెట్టను తీసుకుపోయి చెరువులో వేసిన పలలో పెట్టేశాడు. తరవాత బాళి చేతులతో ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు.

“ఎప్పుడూ ఉత్తచేతు లాడించు కుంటూ వస్తావు. వంట ఏం చెయ్యను?” అని పెళ్ళాం లబలబలాడింది.

“ఊరికే అరవకు. దొడ్లో ఉచ్చులు వేశాను. ఏమైనా పడ్డాయేమో చూద్దాం

పద. చెరువులో వలవేసి వచ్చాను. అందులో కూడా ఏమైనా చిక్కి ఉండొచ్చు." అన్నాడు రైతు.

ఇద్దరూ బయలుదేరారు. ఉచ్చుల్లో చేపలు దొరికాయి, వలలో కోడి చిక్కింది. "ఎంత చిత్రం! ఎంత చిత్రం!" అన్నది రైతు పెళ్ళాం.

"ఇదేం చూశావు? ఇంతకన్న చిత్రం చెబుతా విను. మన పొలంలో లంకె బిందెలు దొరికాయి. అర్ధరాత్రివేళ మనం పోయి వాటిని తెచ్చుకోవాలి. ఎవరికీ తెలీరాదునుమా. తెలిస్తే ఆ బిందెల్లో ఉన్న బంగారం మనకు దక్కదు. జాగ్రత్త!" అన్నాడు రైతు.

ఇద్దరూ చీకట్లోపడి పొలానికి వెళ్ళారు. అక్కడ ఒకచోట ఎర్రనీళ్ళూ, ఒక మండా సిద్ధంగా ఉంచాడు రైతు. ఆ చీకట్లో వాడు మండను ఎర్రనీళ్ళలో ముంచి తన పెళ్ళాం మీద విదిలించాడు.

"వాన కురుస్తోందేమిటి?" అంటూ పెళ్ళాం తల ఎత్తి చూసింది. ఎక్కడా చిన్న మబ్బు తునక కూడా లేదు. నక్షత్రాలు మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి.

"మబ్బు లేకుండా వాన ఏమిటి?" అన్నది రైతు పెళ్ళాం.

"మబ్బు లేని వాన నెత్తురువాన! నీకు తెలీదా?" అన్నాడు రైతు.

"అట్లాగా?" అన్నది రైతు పెళ్ళాం.

తరవాత ఇద్దరూ లంకెబిందెలు మోసు కుని ఇంటికి బయలుదేరారు. వాళ్ళు జమీందారుగారి ఇంటి వెనకగా వచ్చే టప్పుడు రెండు మూడు ఆవులు మూలిగి నట్టుగా అరిచాయి. "అదేమిటి?" అన్నది రైతు పెళ్ళాం భయంతో.

"ఏం లేదులే. జమీందారుగారిని దయ్యాలు ఎత్తుకుపోయాయట. అందుకని నౌకర్లు ఏడుస్తున్నారు." అన్నాడు రైతు.

"అట్లాగా?" అన్నది రైతు పెళ్ళాం మళ్ళీ అశ్చర్యంగా.

మొగుడు పెళ్ళాలిద్దరూ ఏ విఘ్నమూ లేకుండా ఇల్లు చేరుకున్నారు. లంకెబిందె

లను ఒకచోట పాతిపెట్టారు. రైతు పెళ్లాం అలిసి ఉండటంచేత వెంటనే నిద్ర పోయింది. రైతు మాత్రం మేలుకుని ఉండి, లంకెబిందెలను మళ్ళీ తవ్వి తీసి, బంగారం ఒకచోటా, బిందెలను మరొకచోటా పాతిపెట్టి తాను కూడా నిద్ర పోయాడు.

తెల్లవారి లేస్తూనే పెళ్లాం రైతుతో, "నాకు కాసిని కాసులిస్తావా? మంచి చీరెలూ, నగలూ కొనుక్కుంటాను. మనం ఇప్పుడు డబ్బుగలవాళ్ళం గదా!" అన్నది.

"పెచ్చిదానా, మనం ఎడాపెడా బంగారం వాడుతుంటే మన రహస్యం అందరికీ తెలిసిపోదా?" అన్నాడు రైతు.

ఇద్దరూ మాటామాటా అనుకుని చివరకు పోట్లాడుకున్నారు.

రైతు పెళ్లాం బావి దగ్గిరకు వెళ్ళి, పొరుగింటావిడ కనపడ్డ మరుక్షణమే, "నా మొగుడెంత పిసినిగొట్టో చూశావు టమ్మా?" అన్నది.

"ఎందుచేత?" అన్నది పొరుగావిడ.

"మళ్ళీ ఎవరితోనూ అనమాకు. మాకు పొలంలో లంకెబిందెలు దొరికాయి. వాటి నిండా బంగారపు కాసులు! కోకలు కొంటానంటే నా మొగుడు ఒక్క కాసు ఇస్తే పోట్టు!" అన్నది రైతుభార్య.

మళ్ళీ రాత్రిపడే లోపుగా లంకెబిందెల వార్త గ్రామంలో చాలామందికి తెలిసి పోయింది. మరి రెండు మూడు రోజులకు

ఈ మాట జమీందారుగారిదాకా వెళ్ళింది. ఆయన ఉగ్రుడై రైతు ఇంటికి వచ్చి, "దుర్మార్గుడా! నమ్మకద్రోహీ! పాపం గదా అని నీకు పొలం చేసుకోమని ఇస్తే ఆ పొలంలో దొరికిన లంకెబిందెలు కాజేస్తావా? అవి నీ బాబుగాడి సొమ్మా?" అని రంకెలు పెట్టాడు.

రైతు లోపల బెదురుతున్నా పైకి తొణక కుండా, "లంకెబిందెలేమిటి, బాబూ? మీతో ఎవరన్నారూ?" అన్నాడు.

"నువ్వు, నీ పెళ్ళామూ కలిసి ఆ లంకె బిందెలను తెచ్చుకున్నారటగా? ఊళ్ళో అందరికీ అదే చెప్పిందిట!" అన్నాడు జమీందారు.

రైతు పెళ్ళాంకేసి చురచురా చూశాడు. తీ పిచ్చిది మొగుడితో, "అట్లా చూస్తావేం? నువ్వు, నేనూ కలిసి లంకెబిందెలు పొలం నుంచి మోసుకురా లా? వాటినిండా బంగారపు కాసుల్లేవూ?" అన్నది.

"అదెప్పుడూ?" అన్నాడు రైతు ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

"నేను మరిచిపోయా ననుకున్నావా? ఆ రాత్రేగా మన ఉచ్చుల్లో చేపలు పడిందీ? చెరువులో పలెస్తే కోడి పడింది కూడాను!" అన్నది భార్య. చుట్టూ మూగిన జనం ఈ పిచ్చి మాటలకు నవ్వు సాగారు.

"ఏం ఎందుకలా వింతగా నవ్వుతారు? ఆ రాత్రేగా మబ్బు లేకుండా నెత్తురువాన కురిసిందీ? అన్నట్టు అర్ధరాత్రివేళ జమీందారుగారిని దయ్యా లెత్తుకుపోతే నౌకర్లం దరూ లబోమని ఏడిచారే!" అన్నది రైతు పెళ్ళాం.

"ఛీ, మతిమాలిన ముండా!" అని తిట్టి జమీందారు గబగబా బయటికి వెళ్ళి పోయాడు. లంకెబిందెల పుకారు కూడా వట్టి పుకారే అని ఆయనకు రూఢి అయి పోయింది.

చూడవచ్చినవాళ్ళు కూడా, రైతు పెళ్ళాం చెప్పే ఒక్కమాటా నమ్మటానికి లేదనుకుంటూ ఎవరిదారిని వారు వెళ్ళి పోయారు.

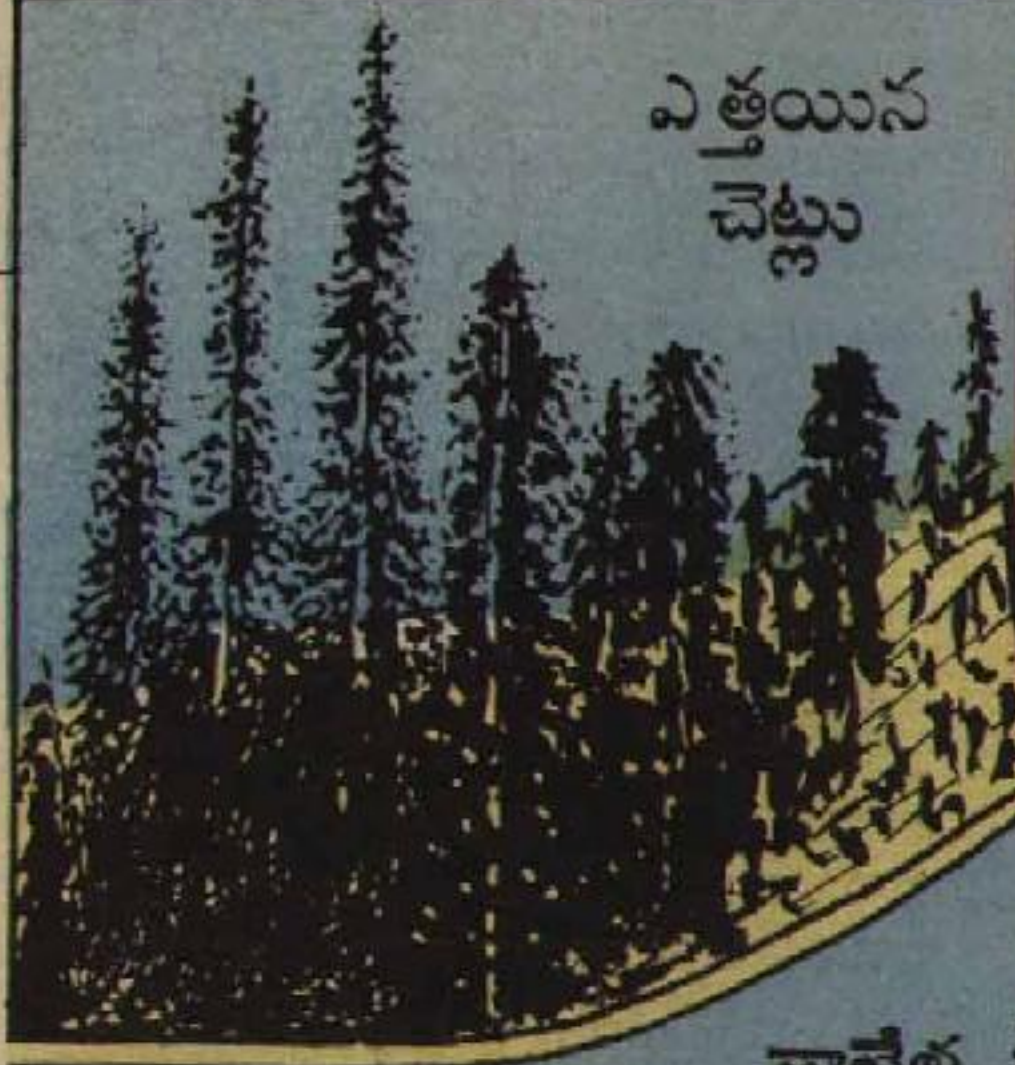

ఎగిరే చేప

ఎగిరేచేప నిజంగానే గాలిలో ఎగరడం లేదు. గుండె కింద వున్న పొలుసుల వంటి రెక్కలు విప్పి, తోకతో నీళ్లను ఒక్క తోపు తోసి, ఆ వేగంతో పైకెగిరి 12-14 సెకండ్ల కాలం ఎగిరి మరొకచోట పడుతుంది.

ఎత్తయిన చెట్లు

కారిఫోర్నియాలోని కోస్టరెడ్ వుడ్ (సీక్వోయెంపర్ వీరెన్స్) అనే జాతి చెట్లు ప్రపంచంలో అన్ని చెట్లకన్నా ఏపుగా పెరుగుతాయి. ఇవి 367.8 అడుగుల ఎత్తు వరకూ పెరిగాయి.

తాబేళ్ల చిరాయువు!

పెన్నెముకగల జీవరాసులలో తాబేలు చిరకాలం బతుకుతుంది. కొన్ని తాబేళ్లు 160 సంవత్సరాల వరకు బతికినట్టు చెబుతారు. అయితే 116 సంవత్సరాలకు పైగా జీవించినట్టు మాత్రం గట్టి దాఖలాలు ఉన్నాయి.

Statement about ownership of CHANDAMAMA (Telugu)

Rule 8 (Form VI), Newspapers (Central) Rules, 1956

1. *Place of Publication* 'CHANDAMAMA BUILDINGS'
188, N.S.K. Salai
Vadapalani, Madras-600 026
2. *Periodicity of Publication* MONTHLY
1st of each calendar month
3. *Printer's Name* B. V. REDDI
Nationality INDIAN
Address Prasad Process Private Limited
188, N.S.K. Salai
Vadapalani, Madras-600 026
4. *Publisher's Name* B. VISWANATHA REDDI
Nationality INDIAN
Address Chandamama Publications
188, N.S.K. Salai
Vadapalani, Madras-600 026
5. *Editor's Name* B. NAGI REDDI
Nationality INDIAN
Address 'Chandamama Buildings'
188, N.S.K. Salai
Vadapalani, Madras-600 026
6. *Name and Address of individuals who own the paper* CHANDAMAMA PUBLICATIONS PARTNERS:
1. B. VENKATRAMA REDDY
2. B. V. SANJAY REDDY
3. B. V. NARESH REDDY
4. B. PADMAVATHI
5. B. VASUNDHARA
6. B. V. SHARATH REDDY
7. B. N. RAJESH
8. B. L. ARCHANA (Minor)
9. B. L. ARADHANA (Minor)
(Minors admitted to the benefits of Partnership)
'Chandamama Buildings'
188, N.S.K. Salai
Vadapalani, Madras-600 026

I, B. Viswanatha Reddi, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

B. VISWANATHA REDDI
Signature of the Publisher

1st March 1989

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ : : బహుమానం రు. 50 లు

ఈ పోటోల వ్యాఖ్యలు 1989 మే నెల సంచికలో ప్రకటింపబడును.

Anant Desai

Anant Desai

★ పై పోటోలకు నరియైన వ్యాఖ్యలు ఓక్కమాటలో గానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.) ★ మార్చి నెల 15వ తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. ★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా ఉన్న సెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 50/-లు బహుమానం. ★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్టుకార్డుపైన రాసి, ఈ అడ్రసుకు పంపాలి: - చందమామ పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26

జనవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి పోటో: ప్రక్కనున్నది నేనైతే!

రెండవ పోటో: ఇంకెందుకు పుస్తకం?

వంపినవారు: జి. వి. కుమార్ బాబు, రంగారావి రోడ్డు, రాజమండ్రి.

బహుమతి మొత్తం రు. 50/- నెలాఖరులోగా పంపబడుతుంది.

చందమామ

ఇండియాలో సంవత్సర చందా: రూ. 36-00

చందా పంపవలసిన చిరునామా:

డాల్టన్ ఏజన్సీస్, చందమామ బిల్డింగ్స్, వడపళని, మద్రాసు-600 026.

ఇతర దేశాల చందా వివరాలకు రాయండి:

చందమామ పబ్లికేషన్స్, చందమామ బిల్డింగ్స్, వడపళని, మద్రాసు-600 026

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

"CRIPPLE"

The word can maim a child for life.

Imagine not being able to race your best friend. Imagine not having a best friend. Imagine being struck by Poliomyelitis before you even know the word. Or what it means. And be called a "cripple" for life.

Every year, Poliomyelitis or Polio strikes 275,000 children in India. In rural India, 1 in every 150—200 surviving newborn is in danger of developing polio unless urgent preventive measures are taken. And, while you read this, there are 1.6 million polio-stricken children in the country, most of them handicapped for life. If only they had been immunized... in time.

Cut and mail to :

Chairman

POLIOPLUS CAMPAIGN TRUST

128, Golf Links

New Delhi-110 003.

Here's what You Can Do

YES, WE WISH TO SUPPORT THE POLIOPLUS CAMPAIGN TRUST

We enclose our Cheque/Draft of Rs.

Name

Designation

Company Address

Phone No.

*Cheques/Drafts should be drawn in favour of
POLIOPLUS CAMPAIGN TRUST payable in
Bombay. Contributions are exempted from
income tax under section 80 (G) of the Income
Tax Act, 1961.*

CMP

PolioPlus

The Rotarian Relief Programme

Rotary International has embarked on a world-wide immunization programme called PolioPlus. Through this programme, Rotary will provide all polio vaccines necessary for upto 5 consecutive years, for children in countries around the world.

Plus immunization against common childhood diseases like measles, diphtheria, tuberculosis, tetanus and whooping cough—diseases which take 3.5 million young lives in the developing world, every year.

PolioPlus

A Rotary International Campaign
TO IMMUNIZE THE CHILDREN OF THE WORLD

"YOU HAVE NOT DONE ENOUGH AS LONG AS YOU ARE CAPABLE OF DOING MORE." **ACT NOW.**

“
Everyday while a new India emerges, the
existence and memory of the old one
slowly fades.

The once-familiar sounds and sights, the
beauty of Indian traditions and values,
the ethnic and historical identity of its
people, the once prolific art and
handicrafts of rural India; a heritage is
vanishing. Discover a part of that real
India through the pages of The Heritage.

”

It's an unusual magazine. It has a
vision for today and tomorrow.

It features ancient cities and contem-
porary fiction, culture and scientific
developments, instead of filmstar inter-
views and political gossip. And it has
found a growing readership, an IMRB
survey reveals. Professionals, execu-
tives and their families are reading
The Heritage in depth - 40% from cover
to cover, 42% more than half the
magazine.

More than 80% of The Heritage readers
are reading an issue more than once.
And over 90% are slowly building their
own Heritage collection.

Isn't it time you discovered why?

THE
HERITAGE

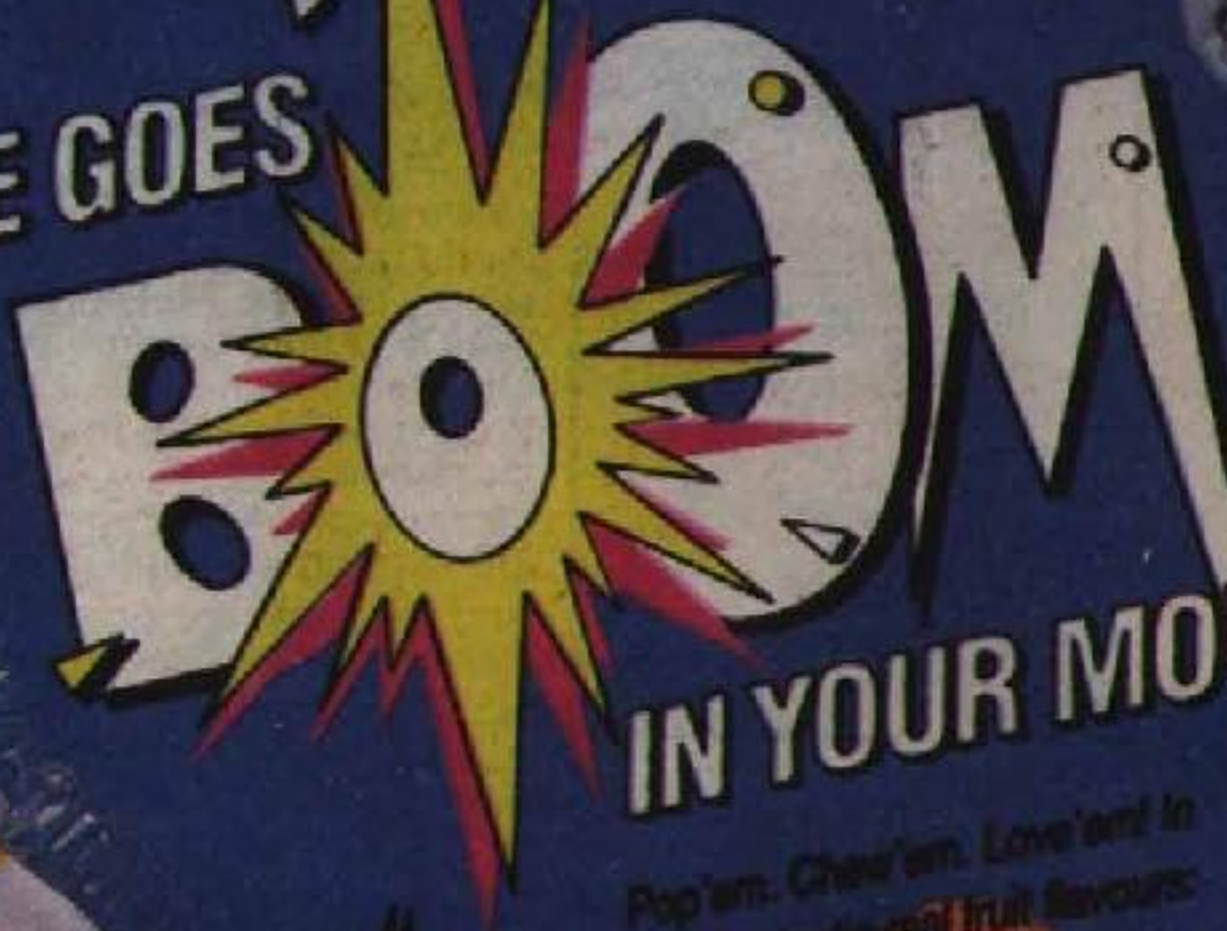
Annual Subscription : Rs. 96.00

Dolton Agencies, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras - 600 026.

nutrine
OLÉ

FRUIT GUM

THE TASTE GOES

BOOM

IN YOUR MOUTH!

Pop 'em. Chew 'em. Love 'em! In
four fantastic real fruit flavours:
Strawberry. Watermelon.
Orange. Lemon. Crunch into that juicy
soft centre. And feel the flavour
hit you!

nutrine
OLÉ
FRUIT GUM

మహానీయులు:

దారాషుకో

షాజహాన్ — ముంతాజుల పెద్దకుమారుడయిన దారాషుకో 1615 వ సంవత్సరం మార్చి 20 వ తారీఖున జన్మించాడు. తండ్రి అతనిపట్ల ఎంతో వాత్సల్యం కనబరచేవాడు. దారా, నాటి గొప్ప పండితులలో ఒకడుగా కీర్తిగాంచాడు. సత్యం ఏ ఒక్క మతానికి మాత్రమే సొంతంకాదని ఆయన నమ్మాడు. ఆయన హిందూమతం గురించి శ్రద్ధా సక్తులతో చదివాడు. భగవద్గీతనూ, ఉపనిషత్తులనూ పారశక్త ధర్మశాస్త్రానికి అనువదించాడు.

1657 వ సంవత్సరం షాజహాన్ వ్యాధిగ్రస్తుడయినప్పుడు దారా పక్కనే ఉన్నాడు. తండ్రి సింహాసనానికి ఆయనే వారసుడు కాగలడని అంగరూ అనుకున్నారు. కాని, షాజహాన్ చిన్న కొడుకు ఔరంగజేబు, తక్కిన ఇద్దరు అన్నలను ఎదురుతిరగమని ప్రేరేపించాడు. నిష్కపటి, నిజాయితీపరుడూ అయిన దారాను, ఆయన నుంచి సహాయం పొందిన మిత్రులు నైతం వెన్నుపోటు పొడిచారు. ఆయన తన శత్రువులచేత అనేక యుద్ధాలలో ఓడిపోయాడు. గరియాకు పారిపోతూ మారమర్థ్యంలో జీవన్ మరీక్ అనే మిత్రుడి ఇంట ఆశ్రయం కోరాడు. కాని, వాడు కృతఘ్నుడై దారాను ఔరంగజేబుకు పట్టి ఇచ్చాడు. ఔరంగజేబు అతణ్ణి మౌలానాలకు అప్పగించాడు. దారా మత విరుద్ధంగా నడుచుకున్నాడన్న నేరం ఆరోపించి, వాళ్ళు ఆయనకు మరణదండన విధించారు. 1659 వ సంవత్సరం ఆగస్టు 30 వ తేదీన దారా మరణ శిక్ష అమలు జరిగింది.

ఎవరాయన?

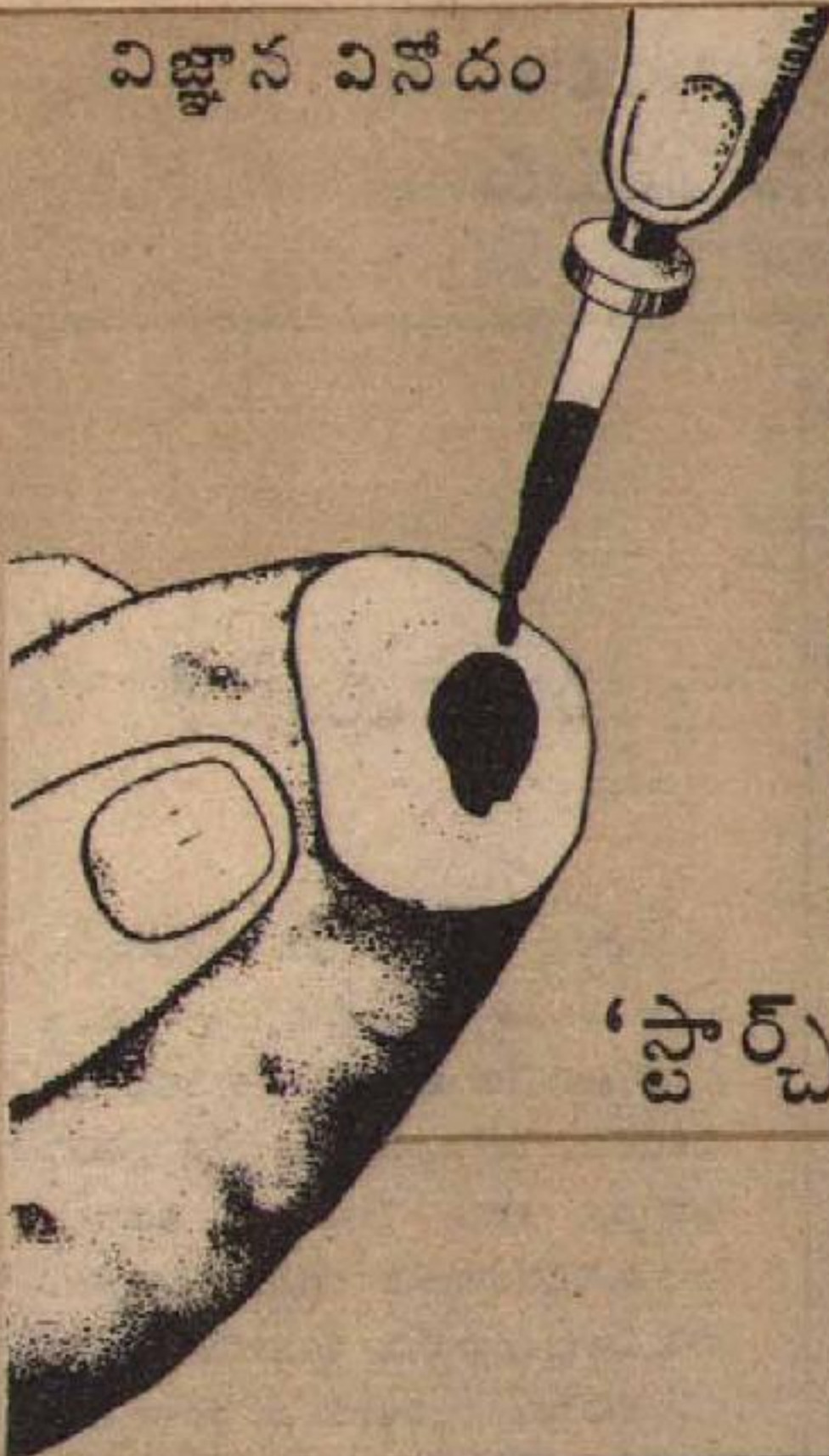
ప్రతిష్ఠానపురవాసి ఆయిన ఒక పండితుడు, అనేక సంవత్సరాలు దేశమంతటా పర్యటించి, అమితోత్సాహంతో వందలాది కథలను సేకరించి, రాజధాని నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు. తాను సేకరించిన కథలను రాజుకు వినిపించాలని రాజసభకు వెళ్ళాడు. కాని, రాజు వాటిని వినడానికి అనర్హుడని కనబరచలేదు. పండితుడు మౌనంగా రాజసభను వదిలి, ఒక నిర్జన ప్రదేశం చేరుకుని, మంట రగిల్చి తాను సేకరించిన తాళప్రతాలను అందులోకి వేయసాగాడు!

ఈ సంగతి తెలియగానే రాజు పరుగు పరుగున అక్కడికి వచ్చాడు. కాని, ఆలోగానే, పండితుడు సేకరించిన ఏడు సంపుటలలో ఆరు అగ్నికి ఆహుతయి పోయాయి! ఏడవ సంపుటి మాత్రం రక్షింపబడి, ఆ తరువాత అది సంస్కృత భాషలోకి అనువదించబడింది.

ప్రప్రథమంగా కథలను సేకరించిన ఆ పండితుడు ఎవరో తెలుసా?

(VIII పేజీ చూడండి)

విజ్ఞాన వినోదం

మా చనలు :

ఉడుకుతూన్న పిండిని కాస్త తీసి, దాని మీద కొన్ని అయోడిన్ చుక్కలు వేయండి. అది వెంటనే నీలం రంగుగానో, ఈదా-నలుపురంగుగానో మారుతుంది. ఈ అయోడిన్ వరీక్ష పిండిపదార్థాలను (స్టార్చ్) తెలుసు కునే చక్కటి మార్గం. బంగాళాదుంప ముక్కల మీద, రొట్టెముక్కలపంటి అహారపదార్థాల మీద అయోడిన్ చుక్కలు వేసి వరీక్షించండి. అహారపదార్థం, పచ్చి బంగాళాదుంపలాగా చాలా తాజాగా ఉన్నప్పుడు పిండి అరడానికి కొంతసేపు వదుతుంది. నోట్ బుక్ కాగితం మీద, న్యూస్ పేపర్ ముక్క మీద, డిట్టో పేపర్ మీద, నున్న (గ్లాస్) గా వున్న మేగజైన్ పేపర్ మీద అయో డిన్ చర్చి నీలంగా మారుతుండేమో గమనించండి.

‘స్టార్చ్ టెస్ట్’

ఏం జరుగుతుంది ? ఎలా జరుగుతుంది ?

బంగాళాదుంప, పిండి, పిండితో చేసిన రొట్టెపంటి అహారపదార్థాలూ వాటితోపాటు నోట్ బుక్ కాగితం, డిట్టో పేపర్ వీటిలో పిండి పదార్థం ఉన్నట్టు తెలుస్తుంది. అయితే న్యూస్ పేపర్ లోనూ, గ్లాస్ గా వున్న మేగజైన్ పేపర్లో స్టార్చ్ లేదు. కాగితాన్ని మృదువుగా చేసే ‘ఫిల్లర్’ న్యూస్ పేపర్ లో లేదు. ఇక ఖరీదయిన గ్లాస్ పేపర్ లో తెల్లటి ‘క్లెఫిల్లర్’ ఉపయోగిస్తారు. నేటుపుస్తకం, డిట్టో పేపర్ లలో స్టార్చ్ ఫిల్లర్ వున్నది!

కొన్నిరకాల అహారాలను వాసనచూసి కనుగొనవచ్చు. మరి, పిండిపదార్థాలను కూడా అలాగే కనుగొనవచ్చా ? ప్రయత్నించి చూడండి.

పిండిపదార్థం జీర్ణం కావడానికి ముందు, చక్కెరగా మార్పు చెందుతుంది. నోటిలోని లాలాజలం ఒక రకమైన జీర్ణరసం. ఆ కారణంగా, వళ్ళు మధ్య ఇరుక్కుపోయే పిండిపదార్థం, క్రమేణా చక్కెరగా మార్పు చెందుతుంది. రొట్టెముక్క, నోట్లో వేసుకుంటే కొంతసేపయ్యాక నోరు తెయ్యగా వుండడం గమనించారా ?

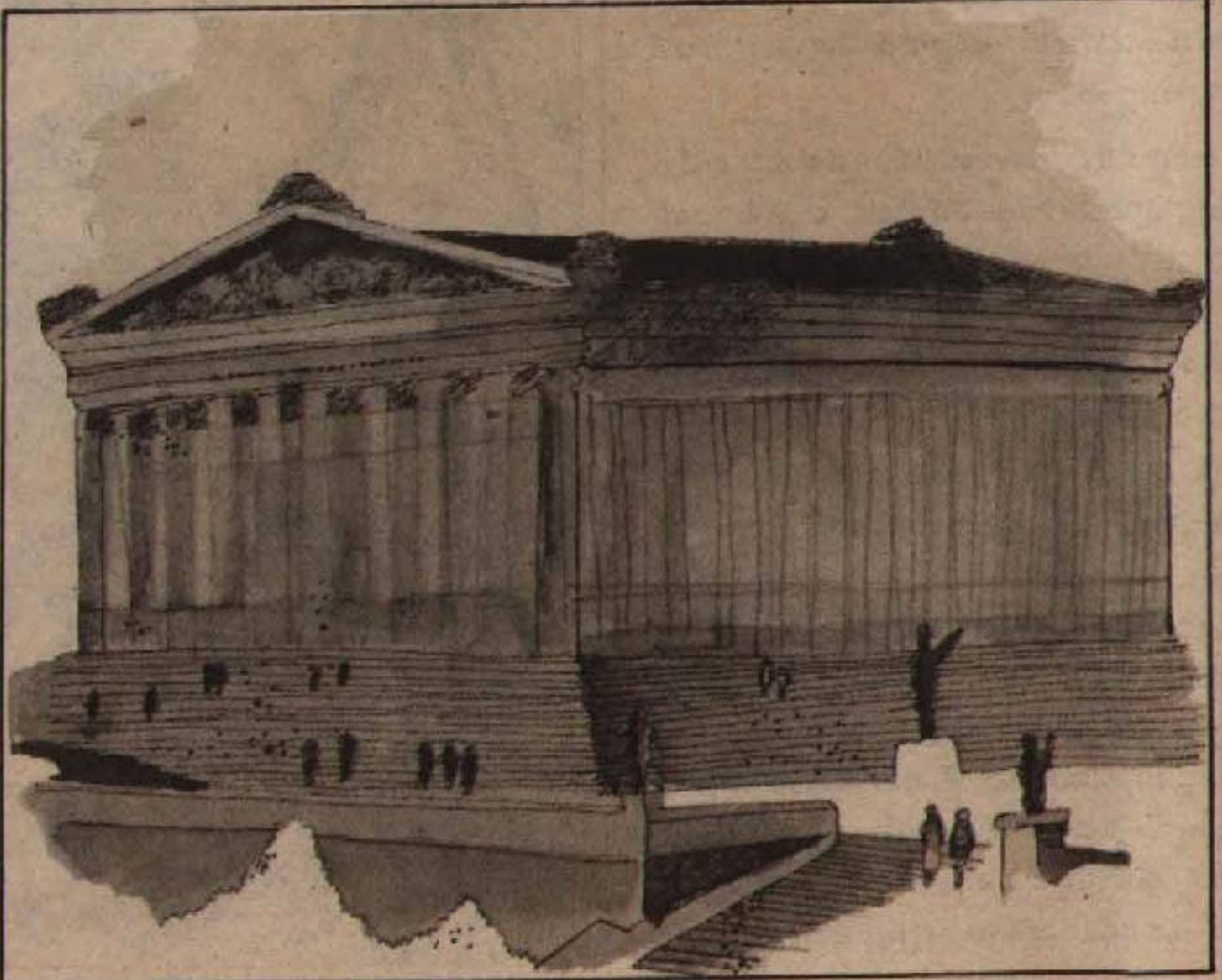
పళ్ళుమధ్య తయారయ్యే చక్కెర పళ్ళకు హాని కలిగిస్తుంది. అందువల్ల వళ్ళ శుభ్రతలో జాగ్రత్త వహించాలి!

ప్రపంచపు అద్భుతాలు

డయానా దేవాలయం

అసియా మైనర్ పశ్చిమ సముద్రతీరంలో ఒకప్పుడు సుసంపన్నమైన ఎఫిసస్ నగరం ఉండేది. నగర మధ్యంలో వెలసిన డయానా దేవాలయం కారణంగా ఆ నగరం మరింత ప్రసిద్ధిగాంచింది. (గ్రీకులు ఆ దేవతను అర్తీమెస్ అని పిలిచేవారు.) ఎఫిసస్ ప్రజలు దాదాపు 220 సంవత్సరాలు శ్రమించి, ఈ దేవాలయాన్ని నిర్మించినట్లు చెబుతారు. దురదృష్టవశాత్తు రోమను చక్రవర్తి నీరో ఈ దేవాలయాన్ని ముట్టడించాడు; క్రీ. శ. 262 వ సంవత్సరంలో గోధులు దీనిని సర్వనాశనం చేశారు!

మొసదోనియా రాజు ఫిలిప్ కుమారుడయిన అలెగ్జాండర్, తననొక దేవకుమారుడుగానే భావించేవాడు. ఎవరూ అంతవరకు సాధించలేని ఘనవిజయాలు తాను సాధించమన్నట్లు, అతడు బాల్యంనుంచే కలలు కనేవాడు.

అలెగ్జాండర్ జన్మించిననాడే, అతని తండ్రి యుద్ధంలో అపూర్వ విజయం సాధించాడు. ఆ కారణంగానే, అతని తండ్రి కూడా తన కుమారుణ్ణి దివ్యాంశ సంభూతుడుగా భావించాడు.

మానవ చరిత్రలోనే గొప్ప తత్వవేత్తగా ప్రసిద్ధి గాంచిన అరిస్టాటిల్ వద్ద అలెగ్జాండర్ విద్య నభ్యసించాడు. "తండ్రి నాకు జన్మనిచ్చాడు; జీవితాన్ని ఎలా మలుచుకోవాలో అరిస్టాటిల్ నేర్పాడు." అనేవాడు అలెగ్జాండర్.

అరిస్టాటిల్, అలెగ్జాండర్ను ప్రపంచాధిపత్య కమ్మని ప్రబోధించినట్లు చెప్పలేము. అయితే, అతని లోని అన్వేషణ దాహాన్ని మాత్రం అరిస్టాటిల్ ప్రేరేపించాడనడంలో సందేహంలేదు. ఆ అన్వేషణ దాహం కారణంగానే అలెగ్జాండర్ అనేక విజయాలను సాధించగలిగాడు.

క్రీ. పూ. నాలుగవ శతాబ్దంలో పర్షియాను డరియస్ అనే గొప్ప రాజు పరిపాలించేవాడు. అలెగ్జాండర్ అతన్ని అవలీలగా ఓడించాడు. ఆ విజయోత్సాహంతో ప్రపంచ దేశాలను తన పాదాక్రాంతం చేసుకోవాలన్న పట్టుదలతో అలెగ్జాండర్, పేసను సమకూర్చుకుని దిగ్విజయ యాత్రకు బయలుదేరాడు. ఒక్కొక్క దేశాన్ని వశపరచుకుంటూ క్రీ. పూ. 326వ సంవత్సరం సస్యక్యామలమైన భారతదేశంలో అడుగుపెట్టాడు. అంతటి మహోన్నతమైన నాగరికతను అతనెన్నడూ చూసి ఎరుగడు. తక్షిల రాజ్యంమీదికి దండెత్త

సాక్షాత్తముల యుద్ధం

దానికి ఆయత్తమయ్యాడు. కాని, అంతలోనే కక్షల రాజు ఆయనకు జోహార్లు పరికాడు. అతడు, ఏర్పాటు చేసిన స్వాగత ఉత్సవంలో పలువురు రాజులు పాల్గొన్నారు. కాని, జీలంనదికి ఆవరిగట్టున పరిపాలన సాగిస్తున్న పురుషంశపు పురుషోత్తముడు మాత్రం ఆ ఉత్సవానికి హాజరు కాలేదు. అతడు అలెగ్జాండర్ ను యుద్ధంలో ఎదుర్కోగలనని నవాలు చేశాడు.

తుపాను వీస్తున్న ఒకనాటి అర్ధరాత్రి సమయంలో, అలెగ్జాండర్ నేనలు, జీలంనది దాటి, హఠాత్తుగా పురుషోత్తముడి నేనలపై దిద్దాయి. దురాక్రమణను తిప్పి కొట్టడానికి పురుషోత్తముడు నేనలను సమీకరించుకుని వీరావేశంతో పోరాడాడు. ఆసంఖ్యాకులైన వైనికులు హతులయ్యారు. వారి దైర్య సాహసాలకు అలెగ్జాండర్ అమితాశ్చర్యం చెందాడు. అఖిరికి, రక్తం ఓడుతూన్న శరీరంతో, పురుషోత్తముణ్ణి, అలెగ్జాండర్ సమక్షానికి తీసుకువచ్చారు. అప్పుడు అలెగ్జాండర్ అతణ్ణి “నేను నిన్నెలా చూడాలని అశిస్తున్నావు?” అని అడిగాడు.

“సాటి రాజుగా గౌరవించు. అంతే చాలు!” అన్నాడు పురుషోత్తముడు.

“ఇంకా ఏదైనా కావాలంటే కోరుకో,” అన్నాడు అలెగ్జాండర్.

“నా మొదటి కోరికలోనే అంతా ఉన్నది!” అన్నాడు పురుషోత్తముడు దైర్యంగా.

అతని దైర్య సాహసాలకు ముగ్ధుడైన అలెగ్జాండర్, అతణ్ణి బంధవిముక్తుణ్ణి చేసి, అతని రాజ్యాన్ని అతనికే అప్పగించాడు. ఇరువురూ స్నేహితులయ్యారు.

గత చరిత్రకేసి చూద్దాం

1. జంతుకొంకులేని తన మాటలతో అలెగ్జాండర్ చక్రవర్తికి దిగ్భ్రాంతి కలిగించిన భారతీయ యువకుడెవరు?
2. ఆ యువకుడు స్థాపించిన వంశం ఏది?
3. అతని గురువు - మంత్రి ఎవరు?
4. ఆయన రచించిన గొప్ప గ్రంథం ఏది?
5. దాని ప్రత్యేకత ఏమిటి?
6. కనిష్కుడి ఆదరణ పొందిన సుప్రసిద్ధ వైద్యుడు ఎవరు?
7. అతడు రచించిన గ్రంథం ఏది?
8. కలకత్తా నగరాన్ని నిర్మించినవారెవరు?
9. ఆ నగర విర్మాణం ఎప్పుడు ప్రారంభమయింది?
10. కలకత్తాలో వెంసే అతి ప్రాచీనమైన స్థలం ఏది?

(VIII పేజీ చూడండి)

మన లోకజ్ఞానం పరీక్షించుకుందాం

1. అప్పుడే పుట్టిన 'కంగారూ' పరిమాణం ఎంత వుంటుంది?
2. నాలుగేళ్ళ ప్రాయంలోనే 'ఆపెరా' సంగీత నాటకం రూపొందించి ఖ్యాతి గాంచిన వారెవరు?
3. చీమ ఎంతబరువు మోయగలదు?
4. 'ఉరాంగ్ ఉటాన్' అనే మాటకు అర్థం ఏమిటి?
5. ప్రపంచంలోకెల్లా చాలా పొడి ప్రదేశం ఏది?
6. సూర్యుడంత పరిమాణంలో ఎన్ని భూగోళాలు ఇమడగలవు?
7. భూమిమీదపడిన అతి బరువైన ఉల్కలోహం ఎక్కడ వున్నది?
8. మనిషి రెండు మూత్రపిండాల్లో వున్న నాళాల పొడవెంతో తెలుసా?
9. వర్షంలో విటమినులు ఉన్నాయా?
10. ఏసుక్రీస్తు పుట్టుకనుంచే డిసెంబర్ 25 వ తేదీ, 'క్రిస్మస్'గా కొనియాడబడుతున్నదా?

(VIII పేజీ చూడండి)

సాహిత్య పలోకనం

1. మన దేశంలో సృజనాత్మక రచనకు అందజేసే జాతీయ బహుమతి ఏది?
2. ఆ బహుమతి నిచ్చే సంస్థ పేరేమిటి?
3. దానికి సంబంధించిన మరి రెండు సంస్థలేవి?
4. ప్రముఖ రచయితగా పేరుగాంచిన భారత ప్రధాని ఎవరు?
5. ఆయన రచనలలో ప్రసిద్ధిగాంచిన మూడు రచనలు ఏవి?
6. రవీంద్రనాథ టాగూర్ కు నోబెల్ బహుమతి ఎప్పుడు వచ్చింది?
7. ఆ బహుమతి రావడానికి కారణమైన గ్రంథం ఏది?
8. ఆంగ్లంలో అందమైన కవితలు వెలయించిన పోర్చుగీసు — భారతీయ యువకవి ఎవరు?
9. లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలక్ రచించిన సుప్రసిద్ధ గ్రంథం ఏది?

(VIII పేజీ చూడండి)

భారతీయ భాషలన్నిటిలోనూ ఒక మాట నేర్చుకుందాం

ఈ నెల మాట: గుండె

అస్సామీ :	హృదయం	బెంగాలీ :	హృదయం	గుజరాతీ :	హయాన్, హృదయం
హిందీ :	హృదయం, దిల్	కన్నడం :	హృదయం	కాశ్మీరీ :	దిల్
మలయాళం :	హృదయం	మరాఠీ :	హృదయం	ఒరియా :	హృదయం
పంజాబీ :	హరద, దిల్	సంస్కృతం :	హృదయం	సింధి :	దిల్, హయాన్
తమిళం :	ఇదయం	ఉర్దూ :	దిల్, జమీర్		

మీరు నమ్ముతారా?

- * తల్లిదండ్రుల ఆయుఃపరిమితి తక్కువగా ఉన్నప్పుడు, బిడ్డ కూడా తక్కువకాలమే జీవిస్తుందా?
- * ఐస్క్రీములు చలువచేస్తాయా?
- * కలలు రంగు రంగులుగా వుండవా?

కానే కాదు!

- * ఆయుఃపరిమితికి సంబంధించినంతవరకు ఒకదానికొకటి సంబంధం లేదని పరిశోధనలు తెలియ జేస్తున్నాయి.
- * ఐస్క్రీములలో కేలరీలు ఎక్కువగా వుండడంవల్ల అవి ఆఖరికి వేడినే పుట్టిస్తాయి.
- * రంగు రంగుల కలలూ వస్తాయి!

సమాధానాలు

ఎవరాయన?

బృహత్కథను రచించిన గుణాభ్యుదయ. ఆ తరువాత బృహత్కథ పోమదేవుడిచే సంస్కృతంలోకి అనువదించబడి 'కథా నరత్పాగరం'గా ప్రసిద్ధిగాంచింది.

చరిత్ర

1. చంద్రగుప్తుడు.
2. మౌర్యసామ్రాజ్యం.
3. కౌటిల్యుడు (చాణక్యుడు).
4. అర్థశాస్త్రం.
5. ప్రపంచంలో ప్రప్రథమంగా రచించబడిన క్రమబద్ధమైన న్యాయ, సామాజిక శాస్త్ర గ్రంథం.
6. వరకుడు.
7. చరకసంహిత.
8. జాచ చర్చాక్.
9. 1690వ సంవత్సరం ఆగస్టు 24వ తేదీ.
10. కాళిఘట్లోని కాళిమందిరం.

లోకజ్ఞానం

1. ముప్పాడు అంగుళమే వుంటుంది. అయితే అది బాగా పెరిగేవరకు తల్లి కడుపు కింది నందిలోనే వుంటుంది.
2. మొజార్ట్, 'మిశ్రితైట్స్' సంగీత నాటకం.
3. తన బరువుకు యాభై రెట్లు ఎక్కువ మోయగలడు!
4. 'అరణ్యవృద్ధుడు.'
5. చిల్లోని కలామ్ ప్రాంతం. మనిషి ఎరిగినంతవరకు అక్కడ ఒక్క చినుకు పడలేదు.
6. పదిలక్షల మౌగోళాలకన్నా ఎక్కువ.
7. అఫ్రికాలో, అరవైటన్నుల బరువున్నది. హెరాబా వెస్ట్ ఊల్కాలోహం.
8. దాదాపు నలభైమైళ్ళు.
9. ది విటమిను ఉన్నది.
10. కాదు. క్రి. శ. 440 నుంచి మాత్రమే.

సాహిత్యం

1. సాహిత్య అకాడెమీ బహుమతి.
2. సాహిత్య అకాడెమీ.
3. సంగీత-నాటక అకాడెమీ; చరితకళా అకాడెమీ.
4. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ.
5. డిస్కవరీ ఆఫ్ ఇండియా (భారత దర్శనం); గ్లౌన్సెస్ అఫ్ వరల్డ్ హిస్టరీ (ప్రపంచ చరిత్ర); స్వీయచరిత్ర.
6. 1918వ సంవత్సరంలో.
7. గీతాంజలి.
8. హెన్రీ డిరోజియో
9. గీతారహస్యం.